TAMIL NADU ...
21 JUL 19
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1973 மார்ச் 19

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் **பேரவை** மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் திரு. பெ. **சீனிவாசன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மருத்துவ மனைகளில் இலவச-சிகிச்சைக்கான வருமான வரம்பு

*416 வினா—திரு. **என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசு மருத்துவ மனைகளில் தங்கி இலவசச் சிகிச்சை பெறுவதற்கான தற்போதுள்ள உச்ச வருமான வரம்பை ரூ. 300 ஆக உயர்த்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. மே. சி. தூயமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிறைந்த வருமானம் உடையவர்கள் கூட, குறைந்த வருமானம் பெறுவதாகக் கூறி அரசினர் மருத்துவ மனைகளில் இலவசமாக மருத்துவம் பெறுவதைத் தடுக்க அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வருமானத்தைக் குறைவாகச் சொல்வதாக அறியப்பட்டால் அதற்குச் சான்றிதழ் கேட்டு அதை நிரூபிக்கும்படிக் கேட்கலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : இப்பொழுது வருமானத்தை ரூ. 200 ஆக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் மிகவும் தொல்லைப் படுகிறார்கள். ஆகவே, வருமான வரம்பை ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 ஆக உயர்த்த அரசு இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாதம் ரூ. 200 சம்பாதிக்கிறவர்கள் அதிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மருத்துவ மனை களில் இலவசமாக வேண்டும் என்ற கருத்தே நியாயமான கருத்து அல்ல. ரூ. 200 சம்பாதிக்கிறவர்கள் சினிமாவுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள்

சிகரெட்டுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள், நோயை விலைக்கு வாங்குவதற்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்த்தால் மருத்துவ மனைக்குச் சிறிய கட்டணமாவது செலுத்துவதுதான் ஜனநாயகத்தில் நியாயம் ஆகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாகவே, மருத்துவ மனையில் இலவச மாகவே வைத்தியம் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசு இருந்தால் உதவி கரமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் ரூ. 100-ஐ ரூ. 200 ஆக ஆக்கி இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் ரூ. 200 என்று வைத்திருப்பது மிகக் குறைந்த வருவாய் ஆகும். ஆகவே, ரூ. 200-ஐ ரூ. 300 ஆக ஆக்குவதற்கு அரசு யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : முதலிலேயே ஒரு விடை சொன்னேன். எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும் மருத்துவ மனையில் குறைந்த பட்சக் கட்டணம் செலுத்தினால் ஒரு பொறுப்புணர்ச்சி வளரும். அந்தப் பொறுப்பு உணர்ச்சியை வளர்க்க உணவுக்கு எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறதோ, உடைக்கு எப்படிச் செலவழிக்கப் படுகிறதோ, அப்படியே மருந்துக்கும் ஒரு சிறு பங்கு செலுத்த வேண்டும். ஆனால், அடியோடு செலுத்த முடியாதவர் களுக்கு எல்லாவிதமான வசதியும் அரசு செய்ய முடியும். ஆனால், செலவிடக் கூடிய வாய்ப்பு வசதிக்கேற்ப குறைந்த கட்டணம் செலுத்துவதென்பது அவர்கள் மருத்துவ மனையை முறையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், அனாவசி யமாகப் பயன்படுத்தாமலிருக்கவும் உதவும். குடும்பத்தில் தகராறு வந்தால் கூட மருத்துவ மனையில் போய்ப் படுத்துக்கொள்ளாமலிருக்கவும், இவை களுக்கெல்லாம் மிகப் பெருமளவுக்கு உதவியாகும்.

திரு. கு. காமாட்சி : இலவச சிகிச்சை பெறுவதற்குப் பாராளுமன்ற உறுப் பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதுபோல் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தர அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ஏற்பாடு கள் செய்யலாம். ஒன்று—சட்டசபை உறுப்பினர் தங்கள் சம்பளத்தை ரூ. 200-க்கு உட்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது எளிதில் இன்றைக்கு நடக்கக் கூடிய காரியம். இல்லையானால், அவர்கள் மருத்துவம் பெறும்போது அவர் களுக்குத் தேவையான வசதிகள் கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைக் கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்கலாம். ஆனால், மொத்தமாக இந்த வருமான எல்லையை உயர்த்துவது என்பது கடினம்.

1973 மார்ச் 19]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், தாங்கள் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யவில்லை என்று மருத்துவ மனையில் பொய் சொல்லி, மருத்துவ மனையில் சேர்ந்துவிடுகிறார்களே அதைப்பற்றி இந்த அரசு அறியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அறியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், மருத்துவ மனையில் சேருவதற்கு உள்ள வருமான வரம்பை உயர்த்த வேண்டுமென்ற இந்தக் கோரிக்கை குறித்து, ஏதோ மற்ற காரியங்களுக்கெல்லாம் அதிகச் செலவு செய்கிறார்கள், இதற்குக் குறைந்த செலவு செய்தால் போதும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இது நோய் பரவுகின்ற விஷயம். மற்றவர்களைப் பாதிக்கின்ற விஷயம். நோய் சொஸ்தப்படாவிட்டால் அடுத்த வீட்டுக்குப் பரவி அவர்களும் கஷ்டப்படுகிற விஷயம். அதனால், இந்த விஷயத்தை மனிதாபிமானத்துடன் அரசு கவனித்து வருமான வரம்பை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மனிதாபிமானத்தை மிக அதிகமாகக் கருதுகிற இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கிராமத்தில் மிகச் சாதாரணமான கிராம வைத்தியர்களை வைத்து, அதுவும் இரண்டாயிரம் பேருக்கு ஒருவரை நியமிக்கலாம் என்றும் அவர்கள்கூட ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் பத்து பைசா வீதம் கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு மருந்து தரவேண்டும் என்றும் ஒரு ஆலோசனையை வழங்கினார்கள். கிராமத்திலேயிருக்கிற ஏழை மக்களிடத்தில் படித்துப் பட்டம் பெறாத, ஆனால், மூன்று மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள் பயிற்சி பெற்று 'பேர்ஃபுட்' டாக்டர்களை வைத்து நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கவும், நோயாளி ஒவ்வொருவரிடமும் பத்து பைசா வீதம் வாங்கவேண்டும் என்றும், இல்லையானால் அவர்களுடைய நில வருமானத்தின்மீது ஒரு துணை வரி போட்டு அதை வசூலித்து, அதன் மூலமாக நிதி பெறவேண்டும் என்னும் கருத்தை மனிதாபிமானம் மிக்க இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப பார்க்கும்போது, 100 ரூபாயை 200 ரூபாயாக்கியதினாலேயே பெரும்பாலோர் இலவச மருத்துவ வசதி பெறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இலவச மருத்துவம் பெறுவதன் காரணமாக ஏற்படுகிற நிலைமை என்னவென்றால், இலவச மருத்துவ வசதியை அவர்களுக்கு வழங்குகிற போது, ஒரு பொறுப்பற்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது. 200 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் இதற்காக ஒரு நாமினல் சார்ஜ் ஒரு குறைந்த அளவு கட்டணம்—செலுத்துவதன்மூலம் ஒரு பொறுப்புணர்ச்சி வளரும் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, அவுட்-பேஷன்ட்கள் ஏராள மாக வந்து இலவசமாக மருத்துவ வசதி பெறுகிறார்கள். ஆகவே, மருத்துவ மனையிலேயே ஒரு உண்டியலை வைத்து, அவர்கள் விரும்பிய தொகையை அதில் போடும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். ஆதலால் அரசு அதைச் செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்விக்கு நன்றி. புற நோயாளிகள் ஆயிரக்கணக்கில் இலட்சக் கணக்கில் அரசு மருத்துவ மனைக்கு வந்து வைத்தியம் செய்துகொள்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து வந்து வைத்தியம் செய்துகொண்டு போகிற புற நோயாளிகளுக்கு மருந்து இலவசமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மருத்துவ மனைக்குள்ளே படுக்கை வசதி, சுகாதார வசதி, இன்னும் வேறுவிதமான மருந்துகளை எடுத்துத்தருகிற செவிலியர்களுடைய பணி வசதி போன்றவை அனைத்தும் தரப்படுகிறவர்களுக்குத்தான் ஒரு குறைந்த கட்டணம் இருக்கிறதே தவிர, புற நோயாளிகளுக்கு அவ்விதமான கட்டணம் எதுவுமே கிடையாது. உண்டியல் வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நல்ல கடமை உணர்ச்சியை உருவாக்கிக்கொண்டால் உண்டியல் வெற்றி பெறும். அதற்கான எண்ணம் இருக்கிறது. அதுகுறித்து பின்னர்தான் முயற்சிக்க வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, தோராயமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு பேர் இலவச சிகிச்சை பெறுகிறார்கள் என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விவரம் இல்லை. ஆனால், ஏறத்தாழ 4 கோடி மக்களில் குறைந்தபட்சம் 50 லட்சம் பேராவது இந்த மருத்துவ வசதி பெற்றுக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இன்னும் அதிக பேரளவாகவும் இருக்கலாம்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : ஒவ்வொரு நோயாளியும் நபர் ஒன்றுக்குப் பத்து பைசா விதம் அளிக்கவேண்டும் என்ற யோசனை இருந்ததே, அந்த யோசனை செயல்படுகிறதா ? இல்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் அப்படி நோயாளிகள் பத்து பைசா தரவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட வில்லை. அதற்குமாறாக, நோயாளிகளைப் பார்க்க பெரிய மருத்துவ மனை களுக்குள்ளே வருகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, சில நேரத்தில் பண்டங்கள் கூட காணாமல் போகிற நிலையும் சுகாதார வசதி கெடுகிற நிலையும், நோயாளிகள் ஐம்பது பேர் இருக்க, அவர்களைப் பார்க்க 100 பேர்கள் வந்து,

1973 மார்ச் 19]

மூச்சுக்காற்று கூட கெடுவதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதால் அதை அளவுபடுத்த, ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்ய, பார்க்க வருகிறவர்களிடம் பத்து பைசா வீதம் வசூலிக்கலாம் என்று கருதினோம். பத்து பைசா கட்டணம் வசூலிக்க ஆகும் செலவு டிக்கட்டுக்கு 5 பைசா வீதம் இருக்கும், அதிக வருமானமும் இருக்காது. வீண் செலவை ஒரு வகையில் உண்டாக்குவதைத்தவிர பெரும் பலன் இருக்காது என்று கருதி, இப்பொழுது அந்தக் கட்டணம் வசூலிக்கும் முயற்சி கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : நோயாளிகளை படுக்கையில் வைத்து சிகிச்சை செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தாலும் அந்த சிகிச்சை முடிவதற்கு முன்பே, பூரணமாக குணம் அடையுமுன்பே ஆறு ஏழு நாட்களில் அவர்களை திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆனால் சிலரை மாதக்கணக்கில் வைத்திருக்கிறார்கள், காரணம் டாக்டர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதன் காரணத்தினால் என்று அங்கிருந்து வருகிற நோயாளிகள் கூறுகிறார்கள். எனவே யாராக இருந்தாலும் முப்பது நாட்களுக்கு மேல் இருப்பார்களேயானால் அவர்களைக் கண்காணித்து, டீன் அவர்களே அக்கறை எடுத்து அவர்களைக் கண்காணித்து முப்பது நாட்களுக்கு மேல் தங்குபவர்களை அங்கிருந்து நீக்கி தேவை உள்ளவர்களுக்கு அதிக நாட்கள் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டியதைச் செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதெல்லாம் மனிதனுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பொறுத்தது. உண்மையாகவே நோய் நீங்கிற்று என்று டாக்டர் சொல்லிவிட்ட பிறகு நோய் நீங்கினாலும் பலஹீனம் நீங்கியிருக்காது, எனவே அது நீங்கும் வரை அவர்களை மருத்துவ மனையில் வைத்திருப்பது என்பது முறையல்ல. அதோடு புதிதாக வருகிறவர்களுக்கும் இடம் தரவேண்டும். மருத்துவ மனையில் இருந்து இன்னும் ஒரு வார காலம் நல்ல உணவு எல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்றால் மருத்துவ மனைகளில் தற்போதுள்ள இட நெருக்கடி காரணமாக அதற்குத் தற்போது வசதியில்லை. கூடுமான வரையில் அடிப்படையாக எந்த நோய்க்கு சிகிச்சை பெற வந்தார்களோ அது நீங்கி விட்டால் அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற முறைதான் இருக்கிறது.

Doctors for Leprosy Clinics

* 417 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the medical men have been showing disinclination to work at Leprosy Clinics in this State; and

(*b*) if so, the action taken thereon.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) தனிப்பட்ட முறையில் சிகிச்சை அளிக்க வாய்ப்பில்லாததால் ஒரு சில மருத்துவ அதிகாரிகள் தொழு நோய் பணியை மேற்கொள்ள தயங்குகிறார்கள்.

(இ) மருத்துவ அதிகாரிகளை தொழுநோய் பணியை மேற்கொள்ளுமாறு ஊக்குவிக்க தொழுநோய் படியை மாதத்திற்கு ரூ. 100-ல் இருந்து ரூ. 125-க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் : 100 ரூபாய் போக வேறு ஏதாவது விசேஷ சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்போது இந்த படி ஒன்றுதான் அதிகமாக அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. வேறு சலுகைகள் என்ன அவர்கள் பெற விரும்புகிறார்கள் என்பதை நான் அறியவில்லை.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : இந்தத் தொழுநோய் சிறப்பு மருந்தகங் களில் உள்ள மருத்துவர்கள் தங்குகிற க்வார்ட்டர்ஸ்களில் வதிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், உதாரணமாக ஈரோடு பக்கத்திலுள்ள தாமரைப் பாளயத்தில் உள்ள அந்த மருத்துவமனை மருத்துவர் க்வார்ட்டர்ஸ்களில் எலெக்ட்ரிக் விளக்குகள் கூட இல்லை, கிரஸின் விளக்குகளை வைத்துத்தான் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் உள்ளதைப் போன்று கிரஸின் விளக்குகளைத் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. எனவே இதுபோன்ற குறைகளைக் களைவதற்கு இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதுபோன்ற குறைகளைக் களைய இந்தக் கேள்வி கேட்டதைப் போல் உறுப்பினர் அவர்கள் முன்னுலே கடிதம் எழுதுவார்களேயானல் இப்படிப்பட்ட சிறிய சிறிய குறைகளை நீக்க முடியும். எனவே உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் சிறிது அக்கறை எடுத்து இவை பற்றி கடிதம் எழுதுவார்களேயானுல் அதைப் பற்றிக் கவனிக்க அரசு தயாராக யிருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Public Health in which parts of our State leprosy is prevalent and the reasons for the same?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, the reasons are not yet known. Any how, leprosy is more prevalent in parts of Chingleput, South Arcot, North Arcot and Dharmapuri districts and in certain parts of Coimbatore and other districts also.

1973 மார்ச் 19]

திரு. கா. வேழவேந்தன்: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் தொழுநோய் அறிகுறிகள் அதிகம் தென்படுவதாகக் கூறினார்கள். வெளி நாட்டு உதவி பெற்று மாதர்பாக்கத்தில் ஒரு தொழுநோய் மருத்துவமனை தொடங்குவதற்காக, அதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டும் கூட அந்த மருத்துவ மனையைத் தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசு உரிய துணை புரியவில்லை என்ற குறைபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இதுகுறித்து மாநில அரசு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: வெளிநாட்டிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்து இத்தகைய பொது மக்களுக்குப் பணி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கும் உரிமையை மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. மாநில அரசு மத்திய அரசின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறுவதற்கு ஆலோசனைத்தான் வழங்க முடிகிறது. மாதர்பாக்கத்தில் மருத்துவ மனை கட்டும் முயற்சி மட்டு மல்ல, அதேபோல் உசிலம்பட்டி வட்டாரத்திலும், சீர்காழி வட்டாரத்திலும் வெளிநாட்டில் உள்ளவர்கள் ஏழெட்டு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அதற் கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முன்வந்தார்கள். ஆனல் மத்திய அரசு அவர் களுக்கு இன்னும் அனுமதி வழங்கவில்லை. மத்திய அரசினுடைய மனப் போக்கு மாறுமானல் அல்லது உலக அரங்கிலுள்ள அரசியல் அடிப்படையில் வெளிநாட்டாரை அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் மாறுமானல் நமக்கு அனுமதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. மே. சி. தூயமணி: மருத்துவப் படிப்பிற்கு விண்ணப்பிக்கும்போது தொழுநோய் பிரிவில் கண்டிப்பாகப் பணியாற்றவேண்டும் என்ற விதி முறையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கண்டிப்பினல் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு ஒருவர் அந்த இடத்தில் பணியாற்றினல் அடியோடு ஆர்வம் இல்லாது அந்தப் பணி சிறப்பாக நடைபெறாது. ஆர்வத்தை உண்டாக்குவதன் மூலம்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர கட்டாயத்தால் மட்டும் காரியங்கள் மருத்துவத் துறையில் நடக்காது.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தொழு நோய் அறிகுறிகள் அதிகமாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எலத்தூர் என்ற இடத்தில் இதற்கான சிகிச்சை நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகிறது. அந்த மருத்துவ மனை சீர்கெட்டிருப்பதால் வாகனங்கள் மூலம் டாக்டர்கள் கிராமங் களுக்கு வந்து சிகிச்சை அளித்துவருகிறார்கள். கிராமங்களுக்கு வந்து

அங்குள்ள மக்களுக்கு மருந்துகள்தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர புண் உள்ள நோயாளிகளுக்கு கை கால்களில் புண்ணுக்கு கட்டுகள் கட்ட, கட்டுகள்போட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் வசதியில்லாத காரணத்தினால். எனவே புண் உள்ள நோயாளிகளுக்கு கை கால்களில் கட்டுகள் போடுவதற்கு தகுந்த சிப்பந்திகளை நியமித்து அதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது கேள்விக்குரியதல்ல. ஏனெனில் ஒரு இடத்தில் புண்களுக்கு கட்டு கட்டத் துணி இல்லை, ஆள் இல்லை என்று சொன்னால் அப்படி அவற்றைக் கேள்வி நேரத்தில் சொல்வது பொருத்தமுடையதல்ல. உறுப்பினர் அவர்கள் அதுபற்றி கடிதம் எழுதி அனுப்புவார்களேயானால் அதை அந்த இலாகாவிற்கு அனுப்பி என்ன செய்யமுடியும் என்று பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்தத் தொழுநோய் சம்பந்தமான அறிகுறிகள் பெருவாரியான மக்களிடம் இருப்பதாக ஆராய்ச்சி செய்த சிலர் சொல்கிறார்கள். தொழுநோய் சம்பந்தமான அடையாளங்கள் அல்லது அறிகுறிகள் பல பேர்களுக்கு இருப்பதாக ஆராய்ச்சி செய்த சிலர் கூறுகிறார்கள். அதனால் எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் தொழுநோய் சிகிச்சை செய்வதற்கான விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா ? அதோடு இந்த மாநிலத்தில் தனியார் துறையிலும் தொழுநோய் சிகிச்சை செய்யும் பல மருத்துவமனைகள் இருப்பதினால் அவைகளுக்கு எல்லாம் சரியான உதவி செய்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி எல்லாப் பகுதிகளிலும் அவர்களது சேவை பயன்படும் முறையில் ஏதாவது வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தொழுநோய் பெரும்பாலோருக்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிற கருத்து தவறானதாகும். ஆனால் விகிதாச்சார அளவைப் பார்க்கிறபோது சில மாவட்டங்களில் அந்த விகிதாச்சார எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 2, 2½ 3 என்ற அளவுக்கு சில வட்டாரங்களில் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் என்ற அளவில் இருக்கிறது. மாவட்ட அளவில் பார்க்கிறபோது 2 சதவிகிதம் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது சற்று அதிகம்தான். தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய எழு லட்சத்திலிருந்து எட்டு லட்சம் வரையில் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது. இதற்கு அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம், தொழுநோய் அடையாளம் வருகிற கால கட்டத்தில், தொடக்கக்காலத்தில் அதற்கான சிகிச்சை செய்தால் பரிபூரண குணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே

பள்ளி மாணவர்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கு எந்த வட்டாரத்தில் தொழு நோய் 2 அல்லது 3 சதவிகிதம் அளவில் இருக்கிறதோ அந்த வட்டாரத்தி லுள்ள சிறு பிள்ளைகளுக்கு பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது. தொடக்க கால கட்டத்தில் இந்தப் பரிசோதனையை பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்வார்களே யானால் இந்த நோயினின்றும் காத்துக் கொள்ளலாம். நோயையும் விரட்டி விடலாம்.

Low level areas in Nungambakkam

* 418 *Q.*—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the dumping of garbage in low level areas in Nungambakkam at Madras is done without being covered by a layer of sand or mud thus allowing it to emanate bad smell; and

(b) if so, the details thereof and steps taken to prevent the same?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த நுங்கம்பாக்கத்தில் மட்டுமல்ல, ராஜா அண்ணாமலைபுரத்திலும் இம்மாதிரியாக குப்பைகளை எல்லாம் போட்டு குறிப்பாக பஸ் வழி அந்த இடத்தின்வழி பிரயாணம் செய்யும்போது, 4-இ, 21-எ பஸ்களில் போகும்போது பிரயாணிகள் ஒரு ஐந்து நிமிட நேரத்திற் காவது மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இம்மாதிரி லோ லெயிங் ஏரியாக்களில் டம்ப் செய்யும் நேரங்களில், அல்லது டம்ப் செய்தால் அந்த வாசனை வராத அளவிற்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சமுதாயத்தில் எந்த ஒரு மாற்றத் தைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு எதிர்ப்பு வரும். அதேபோல் பள்ளத்தை நிரப்பும் காரணத்தினால் முதலில் நாற்றம் வரத்தான் செய்யும். அதை அடியோடு தடுக்கமுடியாது. பள்ளத்தை நிரப்புவதற்கு பெரும்பாலும் நகரத்திலுள்ள குப்பைகளைக் கொண்டு வந்து கொட்டி, அதன் மீது மணலைக் கொட்டுவது என்ற முறையில்தான் மணல் நிரப்பப்படுகிறது. முதலில் குப்பையைக் கொட்டி அதை சமன்செய்து அதன் மேல் மணலைக் கொட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஐம்பது-நூறு வண்டி குப்பை கொட்ட வேண்டியிருக்

கிறது. சமன் செய்து மணலைக்கொண்டு வந்துகொட்டும்போது இடையில் மழை பெய்தோ அல்லது சாக்கடைத் தண்ணீர் அதில் கலந்துவிட்டாலோ நாற்றம் அதிகமாகிறது.

ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அந்தக் கஷ்டத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இலாகாவைக் கேட்டால் முறைப்படி செய்வதாகத்தான் அவர்கள் சொல்வார்கள். முறைப்படி செய்கிற காரியத்தில் இவ்வளவு லாரி குப்பை என்று குப்பையைக் கொட்டிவிட்டு, அதன் மீது மணலைப் போடுகிறார்கள் என்று தான் அவர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். இடைக்காலத்தில் ஓரளவிற்கு நாற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும். முழுவதையும் மூடிவிட்ட பிறகு அது நமக்குப் பயன்படுகிற பூங்காவாக மாறும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, though Madras has been a City since one or two centuries, certain areas within Madras have the appearance of backward villages. The health conditions and other conditions have not been improved after so many years. May I know the reasons for such things and will the Government take steps to see that every part becomes City?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, the question is not clear. I am not able to follow the question.

MR. DEPUTY SPEAKER : I am also not able to follow it.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்படி குப்பைக் கூளங்களைக் கொட்டி அதன் மேல் மணல் போட்டு, அதன் மேல் வீடுகள் கட்டப்படு கின்றன. அப்படிக் கட்டப்படுகிற வீடுகள் காலக்கிரமத்தில் உள்ளே இறங்கி விடுகின்றன. அதைத் தடுக்கும் முறையில், அங்கே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பூங்கா வைத்துக்கொள்ளலாம், வீடுகள் கட்டக்கூடாது என்று அரசு அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, குப்பை மேலே வீடு கட்டுகிற அளவுக்கு கட்டடக்கலை வளர்ந்து இருக்கிறது. கட்டுகிறவர்கள் என்ன முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது தான் அது. குட்டை உள்ள இடத்தில், களி மண் உள்ள இடத்தில் வீடுகள் கட்டத் தடை இருக்கிறது. அந்தத் தடையை மீறிக் கட்டுவதற்கும் சில முறைகள் இருக் கின்றன. டவுன் பிளானிங் சட்டப்படி இந்த இடத்தில் கட்டலாம், கட்டக் கூடாது என்று இருக்கிறது. நகரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழும் சில முறைகள் இருக்கின்றன. அதன் படிதான் கட்டப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 19]

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட குப்பைக்கூளங்கள் போடப்படுகின்ற இடங்களில் ஏதாவது ஆசிட்டுகள் தெளிக்கப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே அதிலிருந்து வருகின்ற நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கும், நோய்க்கிருமிகள் பரவாமல் இருப்பதற்கும் ஒரு விதமான மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது.

Swing fog also is regularly used and fog malathion as well as pyrethrum solution is used. என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இதற்குத் தமிழிலே சொல்லப்படுகிற சொற்களை நான் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, பள்ளத்தை அடைக்க இந்த குப்பைக்கூளங்களைப் போடுகிறார்கள். இதை அதற்காகப் பயன்படுத்தாமல், அதை கம்போஸ்ட் உரமாக, நல்ல உரமாக்கி செய்தால் அது நல்ல பலனைத் தரும் அல்லவா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த இடத்தில் வரப்போகிற பூங்காவிற்கு அது நல்ல கம்போஸ்ட் உரமாக இருக்கும்.

Water Pollution of Adyar River

* 419 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a Four-member Committee went into the Water Pollution of the Adyar River; and

(*b*) if so, the details of the composition of the Committee and the terms of reference?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த நீரைக் கடலில் நேரடியாகக் கலக்கச் செய்வதன் மூலம் அதன் நிலைமை மாறும், அதைச் செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கடல் நீரைக் கலக்கச் செய்வதன் மூலம் அந்த நீர் நிலையில் இருக்கும் அழுக்குத் தன்மையைத்

தானகவே குறைக்க முடியும். அது வேறு. ஆனல் இங்கே கேட்கப்பட்ட கேள்வி

whether it is a fact that a four member Committee went into the water pollution of the Adayar river ? There was no Committee.

நான் அதற்கு பதிலாகத்தான் அந்தக் குழு நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். ஆனல் சென்னையிலே பொறியியற் கல்லூரியைச் சேர்ந்த பப்ளிக் ஹெல்த் இன்ஜினீரிங் மாணவர் ஒருவர். அவருடைய ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெறுவதற்காக அந்த நீர் நிலையில் தன்மைகள், ஆகியவற்றைச் சேகரித்து இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அதிலிருந்து சில புள்ளிவிவரங் களைத் தேடி எடுத்து அதன் அடிப்படையில் சில கருத்துக்கள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, அண்மையில் கூவத்தின் நீர்த் தன்மைக் கெட்டு விட்டதால், மீன்கள் உயிரிழந்து கரைக்கு வந்து விட்டன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்தமாதிரி மீன்களைப் பிடிப்பதற்காக நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தூண்டிலோடு அங்கே வந்தார்கள் என்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா ? அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கூவம் ஒரு சிறு ஆறு. கடலிலேயே இந்தமாதிரி நிலைமைகள் தற்காலத்தில் ஏற்படுகின்றன. சமீபத்தில் இராமேஸ்வரம் பகுதியில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு மீன்கள் இறந்து கரையில் ஒதுங்கியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சமுதாயத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் போல், விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் சில சமயங்களில் கடல் நீரில் கூட அத்தகைய மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

திரு. மே. சி. தூயமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கூவம் ஆற்றைச் சீர்படுத்தி படகு விடுவது போல், இந்த அடையாறு ஆற்றையும் சீர்படுத்தி ஆழ்கடல் வரை அதை ஒழுங்குபடுத்தி, படகு விடும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி ஒரு உத்தேசம் இருந்தாலும் அதை அறிவிக்கிற இடத்தில் நான் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஒரு பப்ளிக் ஹெல்த் இன்ஜினீரிங் ஸ்டுடென்ட் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து தீசிஸ் எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவருக்கு டாக்டரேட் பட்டம் கிடைத்து இருக்கிறதா ? அவர் தானகவே

எழுதியிருப்பாரானால் அந்த முடிவுகள் இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கப் படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அதை அவர் பல்கலைக் கழகத்திடமிருந்து பெற வேண்டும். அதிலே இருக்கும் உண்மைகள் எந்த அளவுக்கு டாக்டரேட் பட்டம் கொடுப்பதற்குத் தகுதியானது என்பதை ஆராய்ந்து அந்த குழுவிலே உள்ள மேதைகள் முடிவு செய்ய வேண்டிய தொன்றாகும். அந்த இரண்டின் மீதும் கருத்துச் சொல்ல அரசுக்கு இயலாது.

Village Courts

* 420 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to revive the village courts in villages; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) இல்லை. ஆனால் நீதி மன்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான சட்டத்தின் செயற்குறிப்பை அரசு பரிசிலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது சாதாரணமாக உள்ள சிறுசிறு கேஸ்கள் பொதுஜன கோர்ட்டில் இருப்பதால் காலதாமதமும், பணச்செலவும் ஏற்படுவதன் காரணத்தால் சர்க்காரே ஒவ்வொரு கிராமங் களுக்கும் நீதி மன்றங்களை அனுப்பி, சிறு சிறு கிரிமினல் கேஸ்கள், மற்ற கேஸ் களுக்கு முடிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீதிமன்றங்களை நாம் விரும்புகிறபடி அனுப்புவதற்கு முடியாது. உயர் நீதி மன்றம் எந்த இடங்களில் நீதிமன்றம் தேவை என்று கருதுகிறதோ அங்கே தான் போட முடியும். இப்போதுள்ள கேள்வி, கிராமப்புறங்களில் கிராம நீதி மன்றங்களை ஏற்படுத்தலாமா என்பது பற்றியதாகும். அதற்கான சட்டத்தை அரசு பரிசிலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஏற்கெனவே கிராம நீதி மன்றங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தன, மதுரை போன்ற இடங்களில் கூட இருந்தன. அதைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தும் முறையில் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலில் வில்லேஜ் கோர்ட் சட்டம் என்று இருந்தது. அதன்படி வில்லேஜ் கோர்ட் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்குப்

பின்னாலே 1950-ல் அந்த வில்லேஜ் கோர்ட்டுகளை பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1958-ல் அந்தச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட காரணத்தால், அந்த நீதி மன்றங்கள் முழுமையாகச் செயல் படாமல் இருக்கின்றன. 1888 வில்லேஜ் கோர்ட்ஸ் சட்டத்தின் கீழ் சில இடங் களில் அவை இருக்கின்றன. ஆகவே தான் முழுமையாக அதைப் பரிசீலித்து பெரிய நகரங்களில் இருக்கின்ற நீதி மன்றங்கள் போல், கிராமங்களில் நீதி மன்றங்கள் உருவாக்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, இம்மாதிரியான வில்லேஜ் கோர்ட்ஸ் ஏற்படுவதை வழக்கறிஞர்கள். எதிர்க்கிறார்களா, ஆதரிக்கி றார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நாம் கொண்டுவர இருக்கின்ற சட்டம் என்ன என்று படித்துப் பார்க்காமலேயே—நான் விசாரித்துப் பார்த்தேன்— அந்த நீதி மன்றம் தேவையில்லை என்று அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்த நீதி மன்றம் எப்படி ஏற்படுத்தப்படுகிற தென்று சொன்னால் எப்படி நம்முடைய சென்னை போன்ற நகரங்களில் கிரிமினல் வழக்குகளை விசாரிக்க அரசாங்கம் தனிப்பட்ட நபர்களைப் போட்டு நீதி மன்றம் வைத்திருப்பது போல், இதற்கும் ஹானரரி மேஜிஸ்டிரேட்டுகளை நியமித்து, அதை உருவாக்கலாமா என்பதைப் பரிசீலித்து வருகிறோம். வழக்கறிஞர்கள் வேறு எண்ணத்தில் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே,, அமைக்கப்படவிருக்கின்ற ஊர் நீதி மன்றங்கள் எந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்படவிருக்கின்றன? வக்கீல் கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அதைக் கைவிடாமல் அமல் நடத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தப் பஞ்சாயத்துப் பொறுப்புகளில் இருந்த நீதிமன்றங்கள் 1958-ம் ஆண்டில் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது சென்னையில் இருப்பதைப் போன்று ஹானரரி மேஜிஸ் டிரேட்களை நியமிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குற்றச் சட்டங்களையும், சிவில் சட்டங்களையும் பரிசீலிக்கக்கூடிய நீதி வழங்கக்கூடிய உரிமை கொடுக்கலாமா என்பதையும் பரிசீலித்து அந்தச் சட்டத்தில் இடம் தர ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படியே அந்தச் சட்டம் வந்தாலும் சில பேர் அந்த ஊர் நீதி மன்றம் வேண்டாம்; நாங்கள் ரெகுலர் கோர்ட்டுகளுக்குத்தான் போகவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கலாமா என்றும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. வழக்கறிஞர்கள் அநேகமாக எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்று கருது கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் அடிக்கடி சிறு சிறு தகராறுகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தத் தகராறுகள் உடனடியாக தீர்க்கப்படாத காரணத்தால் பெரிய அளவில் கூட சண்டை வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கிராம நீதி மன்றங்கள் ஏற்படுத்துவதன் விளைவாக இதுபோன்ற தகராறுகள் தீர்ப்பதற்கு அரசு விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நீதிமன்றங்கள் வழக்குகளை விசாரித்துத் தான் முடிவு சொல்லும். தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நீதி மன்றங்களாலே முடியாது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: தலைவரவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்து கிராம நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞர்கள் இல்லாமல் நல்லமுறையில் வழக்காடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அதைப் போல சில நீதி மன்றங்களை கிராமப்புறங்களில் நியமிக்க உத்தேசித்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நீதிமன்றங்களில் சிறப்பாக வழக்காடுவதற்காக வழக்குரைஞர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். முப. ௪-30

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நீதிபதிகளைத்தான் நியமிக்கிறோம். வழக்குரைஞர்களை நியமிக்கவில்லை. மேலும் வழக்குரைஞர்கள் வழக்காடுவதாக இருந்தால் வழக்குகள் வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவேதான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற அனுபவம் வாய்ந்த பெரியவர்களை அந்த நீதிமன்றங்களில் நியமித்தால் அவர்கள் அனுபவ ரீதியில் உடனடியாகத் தீர்ப்பு வழங்கிவிட முடியும் என்று அந்த வகையில் சட்டம் வர இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, வில்லேஜ் கோர்ட்டுகளில் நியமிக்கப்படும் நீதிபதிகளுக்கு குறைந்த பட்ச தகுதிகள் ஏதாவது நிர்ணயிக்கப்படுமா? அப்படி நியமிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு 'பேசிக் லா' பயிற்றுவிக்க ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? மேலும் அவர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அவர்கள் 'ஆனரரி மாஜிஸ்டிரேட்டு' களாக இருப்பதால் சம்பளம் கிடையாது. சென்னையில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப் போன்று அவர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச வயது வரம்பு இருக்கிறது. இந்த வேலைகளுக்காக யார் யார் மனுப் போடுகிறார்களோ, அவர்களின்

மனுக்களைப் பரிசீலித்து, வழக்குரைஞர்கள், நீதிபதிகள் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பளித்துவிட்டப் பிறகு அப்பீல் செய்ய முடியாது என்று சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிச் செய்யக் கூடாது. அந்த மாதிரிச் சட்டம் கொண்டுவருவது நியாயம் அல்ல.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், கிராமப்புறங்களில் நீதிபதிகள் என்று இல்லாவிட்டாலும் கிராமப் பஞ்சாயத்தார்கள் என்று பாரம்பரையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் ஏற்படுகிற சிறு சிறு வழக்குகளைச் சரியாக ஆராய்ந்து பார்த்து தீர்ப்பு வழங்கி, மேற்கொண்டு அம்மாதிரியான வழக்குகள் ஏற்படாமல் இருக்க உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியாக இருப்பவர்கள் இரண்டு, மூன்று பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து ஒரு அமைப்பாக வைத்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவனச் செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீதித்துறையிலும் தேர்தல் முறை வந்துவிட்டால் ஆபத்து வந்துவிடும். ஆகையால்தான் கிராமப் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட் முறை 1958-ம் ஆண்டிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் இல்லாது, எந்தெந்த ஊர்களில் கிராம நீதிமன்றங்களை நியமிக்கிறோமோ அங்கெல்லாம் 'ஆனரி மாஜிஸ்டிரேட்டு' களைப் போடுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சென்னை நகரில் அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையை கிராமப்புறங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம்.

திரு. மே. சி. தூயமணி : கிராமப்புற மக்கள் வழக்குரைஞர்களை நாடி வழக்காடுவதற்கு நகரங்களுக்கு வருவதில் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, கிராமப்புறக் கோர்ட்டுகளில் அந்த மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தமிழிலேயே தீர்ப்புகள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தமாதிரி தொல்லைகள் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் வரப் போகிறது.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே கிராம நீதிமன்றங்கள் இருந்து, அங்கே சரியாக வழக்குகள் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லி அவைகளை எடுத்துவிட்டார்கள். மறுபடியும் இந்தக் கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்து

1973 மார்ச் 19]

வதினால் சச்சரவுகள் ஏற்படாதா? அப்படி ஏற்படுவதாக இருந்தால் அவை களைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பஞ்சாயத்து நீதிமன்றங்களில் முன்பு சச்சரவுகள் வந்தன. 'இப்போது அப்படிச் சச்சரவுகள் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் 'ஆனரரி மாஜிஸ்ட்டிரேட்டு'களை நியமிக்கப் போகிறோம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, தற்போது கிராம நீதிமன்றங்கள் ஒரு சில இடங்களில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கின்றன? இப்போது அந்த நீதிமன்றங்களில் பெண்மணிகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போது பெரும்பாலும் நகரப் புறங்களில் இருக்கின்றன. அங்கே பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற விபரம் இப்போது இல்லை.

திரு. மு. வேதாசலம்: இப்போது நாட்டு வக்கீல் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டம் படிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்தமாதிரி நியமனம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நாட்டு வக்கீல்களாக இருப்பவர்கள் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் வழக்குரைஞர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் சிறு சிறு வழக்குகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள். கிராம நீதிமன்றங்களில் நியமனம் செய்வதற்கு அவர்களும் விண்ணப்பிப்பார்களானால் குறைந்தபட்சத் தகுதி அடிப்படையில் அவர்கள் விண்ணப்பங்களும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, கிராம நீதிமன்றங்களில் வழக்காடுவதற்கு வழக்குரைஞர்களைப் போட்டால் வழக்குகள் வளர்ந்து கொண்டேதான் போகும் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கண்டு நான் வேதனைப்படுகிறேன். வழக்குரைஞர்கள் இருளுக்கு ஒளி கொடுப்பவர்கள் என்பது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கருத்து. ஆகவே வழக்குரைஞர்கள் நல்லவர்கள் அல்ல என்ற நிலை மாற்றப்பட அவர்கள் எல்லாம் சிறப்பாக பணியாற்றி. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் நல்லவர்களாக இல்லையா? வழக்குரைஞர்கள் நல்லவர்கள்தான். அதில் சந்தேகம் இல்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் என்னுடைய கேள்விக்கு வந்துவிடுகிறேன். நாட்டு வக்கீல்கள் என்று சொன்னர்கள். நாட்டுப்புறத்திலே இருக்கின்ற என்னைப் போன்றவர்கள்தான் நாட்டு வக்கீல்கள். ஆகவே, இந்த நீதிமன்றங் களில் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். நானும் ஒரு வழக்கறிஞர்—அதிலும் கிராமப்புறத்திலே இருந்து வந்த வழக்கறிஞர். இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தில் வழக்கறிஞர்கள் வாதாடக் கூடாது என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, வழக்கறிஞர்கள் சிறு சிறு வழக்குகளில் தலையிட வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, rivalries between political parties have gone into a large number of villages. Therefore, good persons there are not bold enough to take up the post of Honorary Magistrate. So, may I know whether the Hon. Minister will make some other arrangements to find out good persons for these posts?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது கொண்டுவரப்போகின்ற சட்டத்தில் யார் நல்லவராக இருக்கிறரோ அவரை நியமிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த தேர்தல் முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய தொல்லைகள் இருந்திருக்கலாம். இப்போது அப்படி இருக்காது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவரவர்களே, உரிய நிதி கிடைக்க வேண்டுமென்றல் வழக்குத் தொடுத்தவர்களுக்கும், தீர்ப்பு வழங்கு பவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கக் கூடாது. ஆனல் கிராமங்களிலே அப்படி இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே இந்த முறையினல் பல சச்சரவுகள் வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக முதலில் ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் சில இடங் களில் பரிட்சார்த்தமாக இந்த முறையை செயல்படுத்தி பார்த்துவிட்டு, நல்ல முறையாக இருந்தால் மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கிராம நீதிமன்றம் வேண்டாமென்று வாதிடுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறர்கள்.

1973 மார்ச் 19]

திரு. கு. காமாட்சி: அமைய இருக்கின்ற கிராம நீதிமன்றங்களில் வழக்காடுவதும், தீர்ப்பு வழங்குவதும் தமிழிலேதான் இருக்கவேண்டுமென்று அரசு சட்டம் கொண்டுவருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பெரும்பாலும் தமிழுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும்.

Honorary Presidency Magistrates

* 421 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of posts of Honorary Presidency Magistrates which were vacant in Madras as on September 1972; and

(b) the reasons for keeping them vacant?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) 1972 செப்டம்பர் திங்கள் நிலவரப்படி, சென்னை மாநகரில் 45 ஊதியம் பெறு மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் பதவிகளும், 3 ஊதியம்பெறு சிறப்பு மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் பதவிகளும் இன்னும் நிரப்பப் படாமல் உள்ளன.

(இ) விண்ணப்பங்கள் அனுப்புவதற்கான கடைசி நாள் 31—10—1972 என்று குறிப்பிட்டு, அதற்குள் விண்ணப்பங்கள் அனுப்புமாறு அரசு அறிவிப்பு வெளியிட்டது. இந்த நாளுக்குள் மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டுள்ளவர்களின் விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு பின்னர் தெரிந்தெடுக்கப்படும். மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டிடமிருந்து செயற்குறிப்புகள் அனுப்பப்படுமென அரசு எதிர்பார்த்துள்ளது.

THIRU N. DENNIS: Sir, may I know whether any general qualification is prescribed for the appointment of a person as Honorary Magistrate and whether any allowance is given to him and if not, whether the Government will consider such proposals?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் முன்னாலே கூறியபடி ஆனரரி மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் 35 வயதிலிருந்து 65 வயதிற்குட்பட்டு இருக்க வேண்டும். மாநில மொழில் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். நல்ல பண்பாடு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கௌரவ மாஜிஸ்டிரேட்டுகளுக்குச் சட்டம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அநேகமாகச் சட்டம் படிக்காதவர்கள் கௌரவ

மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக இருப்பதால் வழக்குரைஞர்கள் அவர்களிடம் வழக்கு களைப்பற்றி எடுத்துரைப்பதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, சட்டம் படித்தவர்களையும், பதவிகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற வழக்குரைஞர்களை யும் நீதிபதிகளையும் கௌரவ மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சட்டம் படிக்காதவர்கள் ஆனரரி மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக இருப்பதில் சங்கடங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சட்டம் படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இந்த பதவிக்குத் தகுதிபெற்றவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் படித்தவர்களும், வழக்குரைஞர்கள், நீதிபதிகள் பதவிகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களும் இருந்தால் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும். உதாரணமாக திருச்சி மாவட்டத்தில் பல ஆண்டுகளாக ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி ஒருவர் ஆனரரி மாஜிஸ்டிரேட்டாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட வர்கள் இல்லாத இடங்களில் மற்றவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

Magistrates under suspension

* 422 *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of (i) Sub-Judges (ii) District and Sessions Judges and (iii) Sub-Magistrates, who are now under suspension;

(*b*) the period for which they are under suspension; and

(*c*) the steps taken to clear their cases soon?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) துணை நீதிபதி அல்லது மாவட்ட நீதிபதி எவரும் பதவியிலிருந்து தற்காலிகமாக நீக்கி வைக்கப்பட வில்லை. சப்-மாஜிஸ்டிரேட் ஒருவர் 26—10—1970-லிருந்தும் கூட்டு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் ஒருவர் 30—1—1971-லிருந்தும் பதவியிலிருந்து தற் காலிகமாக நீக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(உ) சப்-மாஜிஸ்டிரேட்டைப் பொறுத்தவரை விசாரணை அதிகாரியின் (மாவட்ட நீதிபதி, மதுரை) அறிக்கை, உயர்நீதி மன்றத்திற்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கூட்டு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டை பொறுத்தமட்டில், சேலம் கூட்டு மாவட்ட நீதிபதி விசாரணை நடத்தியதன் பேரில் அவர் தெரிவித்த முடிவுகள் உயர்நீதி மன்றத்தின் ஆய்வில் உள்ளன.

1973 மார்ச் 19]

திரு. என். டென்னிஸ் : குறுகிய காலத்திற்குள் இதுபோன்ற வழக்குகளில் ஒரு முடிவினை எடுக்க வேண்டும் என்பதனை அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த முயற்சிகளை உயர்நீதிமன்றம் எடுத்துள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு ஜில்லா மாஜிஸ்டிரேட் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு 3 வருடமாகிறது. இன்னமும் அந்த வழக்கில் ஒரு முடிவு தெரிவிக்கப்படாது காலதாமதம் ஆகிறதே, இதுபோன்ற வழக்குகளில் ஒரு வருடத்திற்குள் முடிவினைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீண்டகாலம் சஸ்பென்ஷனில் வைக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசின் உத்தேசம். அந்த அடிப்படையில் இதுபோன்ற வழக்குகளில் விரைவாகத் தீர்ப்பினைக் கூற நடவடிக்கைகள் உருவாகும்.

ராமநதி அணைக்கட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு 'திட்டப்படி'

*423 வினா—**திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், கடனா நதி, ராமநதி அணைக்கட்டுத் தொழிலாளிகள் ப்ராஜக்ட் அலவன்ஸ் கோரி அம்பாசமுத்திரம் அலுவலகத்தின் முன்பு 1972 ஏப்ரல் மாதத்தில் உண்ணாவிரதம் இருந்தது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) 15—4—1972 அன்று முதல் நான்கு தொழிலாளிகள் 'திட்டப்படி' (Project allowance) அரசு விரைவில் வழங்குமாறு கோரி உண்ணாவிரதம் இருக்க ஆரம்பித்தனர். பின்னர் 27—4—1972 அன்று போராட்டக்குழு அணைக்கட்டுத் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் பேரில் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்துவது என்று முடிவு செய்து 28—4—1972 அன்று காலை உண்ணாவிரதம் கைவிடப்பட்டது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: இந்த அலவன்சு எல்லோருக்கும் வழங்கப் பட்டு விட்டதா? இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து ப்ராஜெக்ட் அலவன்சு தருவதற்கான உத்தரவுகளை அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சென்ற ஆண்டு இந்த உண்ணாவிரதம் நடந்து மே மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் ப்ராஜெக்ட் அலவன்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக உத்தரவிடப்பட்டது. என்றாலும் அது ஏன் இன்னமும் கொடுக் கப்படவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தொழிலாளர்களின் வேண்டு கோள்களைக் கவனமுடன் பரிசீலனை செய்தபிறகு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கடானா, இராமநதி திட்டங்களில் அரசுப் பணியிலும், அரசுப் பணி யில்லாத பணியிலும் வேலைக்கு அமர்ந்துள்ள வேலைநிதி ஊதியம் பெறுவோர் அந்தந்தப் பதவிகளில் அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாள் முதற்கொண்டு அவர் களுக்கு ஈட்டுப்படி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

Ryots of Chittar-Pattanamkal Channels

* 424 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to provide lift irrigation facilities to the ryots of the Chittar-Pattanamkal Channels in Kanyakumari district to raised portions?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ்: சித்தாறு-பட்டணங்கால் செல்லும் வழி மேடுபள்ள மானது. மேட்டில் உள்ள பல நிலங்கள் இந்தக் கால்வாய் மூலமாகப் பயன் அடையாமல் இருக்கிறது. ஆகவே மேட்டு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய லிப்ட் இர்ரிகேஷன் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டம் நீரோட்டப் பசானத்துக்கு மட்டுமே வகை செய்கிறது. இத் திட்டத் தின் கீழ் இறைவைப் பாசனத்துக்கு வகை செய்யப்படவில்லை. இந்த ஆயக் கட்டின் உயர்ந்த மேட்டுப் பகுதிகளுக்கு இறைவைப் பாசன வசதிகள் செய்து தர வேறெந்த செயற்குறிப்பும் பரிசீலனையில் இல்லை.

1973 மார்ச் 19]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சித்தாறு-பட்டணங்காலில் போதுமான அளவு தண்ணீர் இருந்தும் பரளியாறு விஸ்தரிக்கப்படாததால் டெய்லெண்டில் உள்ள நிலங்கள் பயன்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதை விஸ்தரிக்க, விரிவுபடுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

ஊற்று நீர்க்கிணறு திட்டங்கள்.

*425 வின—திரு. என். பிட்டப்பா: மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நமது மாநிலத்தில் "ஆர்டீஷியன்" கிணற்றுத் திட்டங்கள் தற்போது எங்கெங்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன?

(இ) அந்தத் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: (அ) தென்னர்க்காடு திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் நீர் பொங்கி வழியும் கிணறுத் திட்டங்கள் செயல்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

(1) தென்னர்க்காடு—140 கிணறுகள்.

(2) திருச்சிராப்பள்ளி—12 கிணறுகள்.

(3) தஞ்சாவூர்—4 கிணறுகள்.

இதைதவிர சோதனைக்காகத் தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் பலவற்றில் நீர் தானே பொங்கி வருகிறது. அது இந்தக் கணக்கில் வரவில்லை.

(இ) நெய்வேலியில் சுரங்க வேலைகள் தொடங்கப்பட்ட பிறகு தானே பொங்கி வழியும் நீர்க் கிணறுகள் வரண்டு வருவதால் அதனை விரிவுபடுத்தும் செயற் குறிப்பு இல்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜாப்பார்: நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் தோண்டுவதற்கு முன்னல் அந்தப் பகுதியில் நிறைய ஆர்ட்டீஷியன் வெல்ஸ் இருந்தன. நிலக்கரிச் சுரங்கம் தோண்ட ஆரம்பித்தவுடன் இதில் ஊறுகிற நீரை இறைக்க இறைக்க அவற்றில் தண்ணீர் வறண்டு அதனல் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மாற்றுப் பாசனத் திட்டம் ஏதாவது ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார்களா? அல்லது நெய்வேலி நிலக்கரி கார்ப்பரேஷனிடம் இருந்து இந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்டஈடு பெற்றுத் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: வரண்டுவிட்ட கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி அவைகளில் பம்புசெட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைக்க ஏற்பாடு செய்யும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 19

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 4 ஆர்டீஷியன் வெல்ஸ்தான் இருக்கின்றன என்கிற குறிப்பு இங்கே இருக்கிறது. வருங்காலத்தில் காவேரி நதிப் பாசனம் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதனால் அங்கே இந்தக் கிணறுகளை அதிகப்படுத்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : எற்கெனவே சொன்னேன். சோதனைக்காக அந்தப் பகுதியில் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் இருந்தும் தண்ணீர் பொங்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் அந்தப் பகுதியில் சப் ஆர்டீஷியன் வெல்ஸ என்பதாகத் தானாகவே நீர் பொங்கி வழிகிற கிணறுகளில் பம்பு செட்டைப்போட்டு தண்ணீர் இறைப்பதன் மூலம் அதிக அளவு தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்கிற வாய்ப்பும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மே. சி. தூயமணி : 150 அடி, 200 அடிக்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டியிருக்கிற கோவை மாவட்டத்தில் போர் வெல்ஸ் போட்டு குறைந்த கட்டணத்தில் தண்ணீர் வழங்குகிற உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மூலக் கேள்வி தானாக நீர் பொங்கி வழியும் கிணறுகளைப் பற்றியது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஆர்டீஷியன் வெல்ஸ் மாத்திரம் போதுமான பலன் அளிக்காமல் இருப்பதால் கோவில்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் சப் ஆர்டீஷியன் வெல்களை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நெல்லூர்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சை, இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் இந்த சப் ஆர்டீஷியன் வெல்ஸ் அதிகப்பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

திரு. எல். கணேசன் : ஒரத்தநாடு பகுதியில் ஆர்டீஷியன் வெல்களை முழுமையாக, விரிவாகத் தோண்ட அரசு தக்க ஏற்பாட்டினைச் செய்ய முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, ஒரத்தநாட்டில் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் தானாகத் தண்ணீர் பொங்கி வழிகின்றது. அவைகளுக்குப் பம்ப் செட் தேவையா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி அரசு இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. இப்பொழுது கேட்கப்பட்ட வினாவானது இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே உள்ளதைப்பற்றி, அரசாங்க செலவில் நடைபெறுவதைப் பற்றி, ஒரத்தநாட்டில் நிலவள வங்கியின் மூலமாக நடைபெறுகிறது.

1973 மார்ச் 19]

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஸ்பெஷல் ஆர்டீஷியன் வெல்ஸ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நல்ல பலன் அளிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். விவசாயம், தொழில் இவற்றில் பிற்பட்ட அந்தப் பகுதி முன்னேற்றம் அடைவதற்காக, இதைத் தீவிர திட்டமாக அந்தப் பகுதியில் மேற்கொள்ள ஏதாவது குறிப்பு அரசிடம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டீஷியன், தானாக வடிகின்ற கிணறுகள் இருப்பது பழையவந்தான்—கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இருப்பது—பகுதியில். அங்கு மணிக்கு 150 கேலன் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. காரைக்குடியில் 1,500 காலன் வருகிறது. இன்னும் இரண்டு ஊர்கள் கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலே இருக்கின்றன. அங்கே வெகு வேகமாக, கிணறுகளிலே, தானாகத் தண்ணீர் பொங்கி விளைகின்ற அளவுக்கு, பம்ப் செட் வைக்கப்பட்டு, தண்ணீர் இறைப்பதற்கான திட்டங்கள் வேகமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக்கேள்வியைப் பற்றிக் கேளுங்கள். தனித்தனியாக அவரவர்களுடைய ஊர்களுக்கு அழைத்துச் செல்வவைத் தவிர்க்க வேண்டும். திரு. வீராசாமி, பொதுவான கேள்வியாக இருக்க வேண்டும், ஆற்காட்டைப்பற்றி இருக்கக் கூடாது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நீர் பொங்கி வழியும் கிணறுகள் எங்கெங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பட்டியலை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாலாற்றின் கரை ஓரத்தில் இப்படிப்பட்ட கிணறுகள் வெட்ட, சிறிதளவு தோண்டினாலே நீர் பொங்கி வழியும்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : I am not going to allow பொதுவான கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அங்கே அந்தப் பாலாற்றங்கரை ஓரத்தில், அப்படிப்பட்ட கிணறுகளை அமைப்பதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தானாக நீர்பொங்கி வழிகின்ற கிணறுகள் இல்லை. குறிப்பாக, இப்படி நீர் பொங்கி வழிகின்ற கிணறுகள் உள்ள மாவட்டங்கள் கடலோர மாவட்டங்கள்,

அப் பகுதிகளில்தான் சிறப்பாக இருக்கிறது என்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காட்டில் மற்ற கிணறுகளும் பம்ப் செட்டுகளும் வைக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பது உறுப்பினருக்குத் தெரியும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இப்பொழுது நீர் பொங்கி வழியும் கிணறுகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற சர்வே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கிணற்றிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரை அந்தந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டும் பயன் படுத்த அனுமதித்திருக்கிறார்களா, அல்லது ஊரிலேயுள்ள பொதுமக்களும் பயன்படுத்துகின்ற வகையில் செயலாக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிணற்றிலிருந்து இறைக்கிற தண்ணீர் 50 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. இதுவரையிலே நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 22½ என்று வசூல் செய்து வந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது தானாக வழிகின்ற நீர்ப்பாசன முறை இல்லாத காரணத்தால், பம்ப் செட் வைக்க வேண்டிய காரணத்தால், அந்தத் திட்டத்தைச் சீரமைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு : தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் வறண்ட பகுதியான தர்மபுரி பகுதியில் இந்தப் பொங்கி வழியக்கூடிய கிணறுகளை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பு சொன்ன விடையில், தானாகப் பொங்கி வழிகின்ற கிணறுகள், கடலோர மாவட்டங்களில்தான் இருக்கின்றன என்றேன். தர்மபுரி மாவட்டம் கடலோரமாக இல்லை. ஆகவே, பொங்கி வழியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள், எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் பதில் சொல்கிறீர்கள். ஆகவே தான் இவ்வளவு கேள்விகள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நெல்லை மாவட்டத்தில், அந்தக் கடலோரப் பகுதியில் அந்தத் திட்டம் ஏதாவது பரிசிலனை செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The artesian wells are found in a very large number in Southern Australia and large scale cultivation is going on there with the help of these artesian wells. May I know from the Hon. Minister for co-operation whether he will try to send a set of persons to that country and find out how

1973 மார்ச் 19]

they are working, and whether they can make use of that system here?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : I am thankful for the information that in Southern Australia there are artesian wells. There is no proposal to send any delegation to southern Australia, because when the water comes out, it comes out of its own accord in the artesian wells.

திரு. ரு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், திருச்சி மாவட்டத்தில் ஆர்ட்டிசான் கிணறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்த எந்த வட்டத்தில் இருக்கிறது? காவேரிப் பகுதியிலும் விரிவுபடுத்தப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : காவேரி பகுதி என்பது எனக்குத் தெரியும். எந்த எந்த வட்டத்தில் என்ற குறிப்பு இல்லை.

திரு. நா. வே. குருசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் மதுரை மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மதுரை மாவட்டத்தில், ஆர்ட்டிசயன் வெல்ஸ், தானாகப்பொங்கி வழிகின்ற கிணறுகள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

கோயம்புத்தூர் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடம்

* 426 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடச் செயலாளர் பொறுப்பில் உள்ளவர் பற்றிய தவறுகள் குறித்து திருப்பூர் சட்டப்பேரவை உறுப்பினரிடமிருந்து அண்மையில் புகார் விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) வேளாண்மை இயக்குநருடன் கலந்து பரிசீலிக்கப்பட்டதில் புகார்கள் ஆதாரமற்றவை எனத் தெரியவந்ததால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை.

[1973 மார்ச் 19

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க சட்டமே கொண்டு வந்திருக்கலாம். அதை விரைவில் அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று முன் தினம் நான் சொன்னேன், எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் அவை ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஏறக்குறைய 150 திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, 120 ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் சீசன் டிக்கட்டுகள்

*427 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் சீசன் டிக்கட்டுகள் வழங்கும் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஆம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, இப்படி சீசன் டிக்கட் கொடுப் பதன் மூலம் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு நட்டம் ஏற்படுமா? அப்படி நட்டம் ஏற்படுமானால் பொதுவாக, இந்தப் பெரு நகரங்களில் நடத்தப்படுகின்ற போக்குவரத்தினால் ஏற்படுகின்ற நட்டங்களைச் சீர்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு உதவி கொடுத்து வருகின்றது. டெல்லியிலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், ரூ. 4 கோடி டெல்லி போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு மத்திய அரசு கொடுத்ததாகப் பத்திரிகைகளிலேயிருந்து அறிந்து கொண்டோம். அதைப் போல் தமிழ் நாட்டின் தலைநகரமாகிய சென்னைக்கு டெல்லிப் பேரரசு உதவி கொடுத்திருக்கிறதா? மாநில அரசு டெல்லி அரசைக் கேட்டிருக்கிறதா என்ற விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை, பயணிகளுக்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டு இந்த சீசன் டிக்கட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதை முதலிலே, 60 டிரிப்புக்கு 20 நாள் என்று கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு சீசன் டிக்கட்டுகள் வழங்கப்படு கின்றன. இதனால் ஓரளவு நஷ்டம் ஏற்படும் என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும், பயணிகளின் நன்மையைக் கருதித்தான் மாநகரங்களில் போக்கு வரத்தை நாம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. மெட்ரோப்பாலிட்டன் சிட்டீஸ், மாநகரங்கள் என்ற வகையில், அவைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று

1973 மார்ச் 19]

பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குழுவை 1970-ம் ஆண்டு செப்டம்பரிலே நியமித்தார்கள், அந்தக் குழு சில பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது. மெட்ரோப்பாலிட்டன் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று அக்குழு கூறியிருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரைகள் இன்னும் டெல்லி அரசாங்கத்தின் ஆய்விலே இருக்கின்றன.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, சீசன் டிக்கட்டின் மூலம் வருகிற வருமானம் இப்பொழுது குறைந்திருப்பதாகவும், அதற்குக் காரணம், பலர் ஓசியிலே பயணம் செய்வதாகவும் செய்திகள் வருகின்றன. இப்பொழுது ரெயிலிலே ஓசியிலே பயணம் செய்தால் தண்டனை விதிப்பதைப் போல, பஸ்ஸிலே ஓசியிலே பயணம் செய்தால் தண்டனை அளிக்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாதம் ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 7,000 சீசன் டிக்கட்டுகள் விற்பனையாகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது பிப்ரவரியிலே 6,800 என்கின்ற அளவிலேதான் வந்திருக்கிறது. ஆகையினாலே, ஓசியிலே பயணம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமானது அல்ல.

இருந்தாலும், ஓசியிலே பயணம் செய்கின்றவர்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில், மோட்டார் வாகன விதிகளைத் திருத்தி, இனி டிக்கட் இல்லாமல் பயணம் செய்வார்களானால், இரண்டு ரூபாயோ, அல்லது பஸ் புறப்பட்ட இடத்திலேயிருந்து வருகின்ற கட்டணமோ, எது அதிகமோ அது வசூலிக்கப்படும் என்று விதிகள் திருத்தப்படுகின்றன.

சென்னை-வடபுறம் பாக்கம் வழித்தடம்

* 428. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா— மு 10

(அ) வழித்தடம் எண் 48-பி பேருந்துக்களை வடபுறம் பாக்கத்திலிருந்து விளங்காடு பாக்கம் வரை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமுல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சைதாப்பேட்டை வட்டத்தில் முக்கியமான ஊர்களை இணைக்கக்கூடிய இந்த நீட்டிப்பைச் சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் அமலுக்குக் கொண்டுவருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பாரிமுனையிலிருந்து விளாங்காடு பாக்கம், மின்ட் வழியாக ஒரு பஸ் விடுவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

பெட்ரோலுக்குப் பதிலாகக் கெரோசின் உபயோகப்படுத்துதல்

* 429. வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தஞ்சை சி. ஐ. டி. உணவு பிரிவுப் போலீஸ் டிப்டி-சூப்பரண்டண்ட் மற்றும் சர்க்கிள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியோர் 21—7—1971 அன்று கும்பகோணத்தில் ஒரு லாரி, பெட்ரோலுக்கு பதில் கெரோசின் எண்ணெயை டாங்கியில் பிடிக்கும்போது கண்டுபிடித்தது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், லாரி உரிமையாளர் பெயரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) லாரி உரிமையாளர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு கும்பகோணம் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களால் ரூ. 20 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டு இருக்கிற இந்த நேரத்திலே இப்படி லாரிகளுக்கு மண்ணெண்ணெயைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு லாரி வைத்திருக்கிறவர்கள்மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்தால் போதாது. அதை சப்ளை செய்யக்கூடிய பெட்ரோல் பங்க் உரிமையாளர்கள்மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : லாரி வைத்திருக்கின்றவர்கள் மீது மட்டுமல்ல, மண்ணெண்ணெய் லாரிகளுக்கு விற்பனை செய்கின்றவர்கள், டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் ஆகியவர்கள் மீது எல்லாம் வழக்கு பதிவுசெய்யப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. அதைச் சோதனை செய்வதற்காக 55 ஹைட்ரோ மீட்டர்கள், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்குக் கொடுக்க, ஏற்கனவே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

கோதண்டராமசாமி கோவில், மதுராந்தகம்.

*430 வினா—திரு. சி. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுராந்தகம் நகரில் உள்ள கோதண்டராமசாமி கோயிலுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் எவ்வளவு?

(இ) அவை சரியாகக் கண்காணிக்கப்படுவதில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) மதுராந்தகம் நகரம், கோதண்டராமசாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கிராமத்தின் பெயர்	சொத்து விவரம்
மதுராந்தகம் கிராமம்	12 ஏக்கர் 39 சென்ட் புஞ்சை
மதுராந்தகம் கிராமம்	20 ஏக்கர் 54 சென்ட் நஞ்சை
அருங்குளம் கிராமம்	11 ஏக்கர் 27 சென்ட் நஞ்சை
ஓலக்கூர் கிராமம் (தென்னாற்காடு மாவட்டம்)	2 ஏக்கர் 48 சென்ட் நஞ்சை

(இ) & (உ) புஞ்சை நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் மனைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு வாடகைக்கும், கட்டிடங்கள் வாடகைக்கும் விடப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு வாடகை ரூ. 6,170 வரவேண்டியுள்ளது. வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் போன்ற சட்டங்களால் வாடகைதாரர்களை அப்புறப்படுத்துவது சிரமமாக உள்ளது. நஞ்சை நிலங்கள் 32 நபர்களுக்கு 24,935 படி நெல் குத்தகைக்கு 1381-ம் பசலியிலிருந்து விடப்பட்டுள்ளன. குத்தகைதாரர்கள் நீண்ட காலமாகப் பயிரிட்டு வருவதால், குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி, நிலுவை இருந்தும் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்ற இயலவில்லை. நிலுவைகளையும் சேர்த்து வசூலிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோயில் சொத்துக்களை சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்துவது, அல்லது விற்பனை செய்வது போன்ற தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடிய நபர்கள் மீது அரசு பொது

வாக எடுக்க இருக்கின்ற நடவடிக்கை என்ன? குறிப்பாக பரம்பரை தர்ம கர்த்தாக்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கனவே இதைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறோம். மதுராந்தகத்தைப்பற்றிக் கேளுங்கள், பாலிசியைப்பற்றி கேட்கக் கூடாது, வேண்டுமானால் தனியாகக் கேள்வி போடுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்ற கட்டடங்களுக்கு எல்லாம் குறைவான வாடகை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மதுராந்தகத்தைப்பற்றி தான் மூலக்கேள்வி, அதைப்பற்றி கேளுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மதுராந்தகத்தைப்பற்றித்தான் கேட்கிறேன். கோயில்களுக்கு இருக்கின்ற கட்டடங்களுக்கு குறைந்த வாடகைதான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அவற்றிற்கு நிறைய வாடகை வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, குறைந்த வாடகையாக இருந்தாலும், நிறைய வாடகையாக இருந்தாலும், அதைப்பற்றியெல்லாம் நிர்வாகிகள்தான் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்--விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்).]

2. அறிவிப்புகள்

(அ) பேரவை உறுப்பினர் திரு. சி. வே. வேலப்பன் விடுதலை செய்யப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1—3—1973-ம் நாளன்று சேலம் கூட்டு முதல் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதி அவர்களால் இந்திய குற்றவியல் சட்டம் 147, 341 பிரிவின் கீழும், குற்றவியல் திருத்தச் சட்டம் 7 (1) (சி) பிரிவின்கீழும் காவலில் வைக்கப்பட்ட கபிலமலை தொகுதி பேரவை உறுப்பினர் திரு. சி. வே. வேலப்பன் அவர்கள் சேலம் மத்திய சிறையிலிருந்து 17—3—1973-ம் நாள் காலை விடுதலை செய்யப்பட்டார் என்று அச் சிறைக் கண்காணிப்பாளர் அவர்களிடமிருந்து தகவல் வந்துள்ளது என்பதை இப்பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) அவை உரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

"தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 183-வது விதியின் கீழ் 1973-74-ம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையுரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்குமபடி பதினன்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) அவை உரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ் அவையுரிமைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 24—3—1973, சனிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 26—3—1973 திங்கட்கிழமை முற்பகல் 11 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 27—3—1973 செவ்வாய்க்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினன்கிற்கு மேற்படுமாயின் 29—3—1973 வியாழக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்—

"தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 173-வது விதியின் கீழ் 1973-74-ம் ஆண்டுக்குரிய பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்

படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்நதெடுக்கும்."

தீர்மானம் பேரவையின்முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ், பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 24—3—1973, சனிக்கிழமை, காலை 11 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டு வோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 26—3—1973 திங்கட்கிழமை, முற்பகல் 11 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலக்கிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர் கள் 27—3—1973 செவ்வாய்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினாறுக்கு மேற்படு மாயின் 29—3—1973, வியாழக்கிழமை, காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(இ) மதிப்பீட்டுக் கழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன—

"தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவையின் 164-வது விதியின் கீழ் 1973-74-ம் ஆண்டுக்குரிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஈ) மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின்

1973 மார்ச் 19] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

கீழ் மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 24—3—1973, சனிக்கிழமை, முற்பகல் 11 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 26—3—1973, திங்கட்கிழமை, முற்பகல் 11 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 27—3—1973, செவ்வாய்கிழமை முற்பகல் 11 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினாறுக்கு மேற்படுமாயின் 29—3—1973, வியாழக்கிழமை, முற்பகல் 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

4. நடைமுறைக் கேள்வி

பேரவைத் தலைவர் பதவிக்குத் தேர்தல் நடத்துவது குறித்து

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், நமது சட்டமன்ற விதிமுறைகளின்படி அண்டர் ரூல், 4

'When, owing to the existence of any vacancy in the office of Speaker, the election of a Speaker is necessary, the Governor shall fix as early a date as possible for the holding of the election and the Secretary shall send to every member notice of the date so fixed . .'

என்று இருக்கிறது. நமது சட்ட மன்றத் தலைவர் பதவி கழிந்த டிசம்பர் மாதம் 2 ஆம் தேதியிலிருந்து இன்றுவரையிலும் காலியாக இருக்கிறது. நான்கு மாதம் ஆகியும் புதிய தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட இந்த அரசாங்கம் எதையும் செய்யவில்லை. நமது சட்ட மன்ற விதிமுறைகளின்படி இந்தத் தேர்தல் அதிக காலதாமதம் இல்லாமல் விரைவிலேயே நடைபெறவேண்டும். அரசியல் சட்டப்படி, under article 178,

" . . . so often as the office of the Speaker or Deputy Speaker becomes vacant, the Assembly shall choose another member to be Speaker . . . "

அரசியல் சட்டத்திலும் இந்த வகையில் வகை செய்திருக்கிறது. ஆனால் நாம் எந்த அக்கறையும் இல்லாமல் இந்த மன்றத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இந்த மன்றத்திற்குத் தலைவர் இல்லாது நான்கு மாதங்களாக துணைத்

தலைவரை வைத்துக் கொண்டு நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இது அவசரமும், முக்கியமுமான விஷயம். ஆகவே, அரசாங்கத்தைக் கேட்டோ அல்லது துணைத் தலைவர் அவர்களே உடனடியாக சபாநாயகர் தேர்தலை நடத்த வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am afraid, Sir, the point of order raised by the hon. Member Thiru James is a very very important and valid point of order. (Laughter). It should have struck us much earlier. There is nothing to laugh at this, as far as I am concerned. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Dr. Hande, when members smile or laugh, do not take it as offence. We do not want members to weep. It is better to smile and laugh. Let them laugh.

DR. H. V. HANDE: I do not mind if I have aroused some laughter. My point is this. I am afraid that because of the absence of the Speaker, there is almost a situation akin to break-down of constitution. That is the most important point. We have not elected a Speaker for the past three or four months in spite of the fact that officially a vacancy has been announced after the Court as also given its decision. Probably, the Hon. Deputy Speaker, the Leader of the House and members were under the impression that we should wait till the Court has delivered its judgment. That might have indirectly. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: No, no. We have nothing to do with the Court decision.

DR. H. V. HANDE: Perhaps indirectly it might be thought as entering into the domain of the judiciary, they might have thought so. But now after the Court has given its judgment, still if there is delay with regard to the election of the Speaker, it means that either the ruling party finds it very difficult or a situation akin to break-down of the Constitution has come into being. Therefore, I would request the Hon. Deputy Speaker to give a clear ruling on the subject.

(Thiru Thangamani stood up)

MR. DEPUTY SPEAKER: I am not giving my ruling. Wait a minute. I will give a clarification. It is better we do not bring in the Court into our discussions. Let us not refer to Court

1973 மார்ச் 19] [Deputy Speaker]

decision and we should not raise the question on the basis of a decision of the Court. I have already given my ruling that we should not discuss or take into account such Court decisions. Either we should discord or leave it. It is not good parliamentary practice to refer to Court decisions here. Please do not mix up things.

கோர்ட்டைப் பற்றி நாம் பேசக்கூடாது. அதைப் போல் கோர்ட்டுக்கு அசெம்பிளியைப் பற்றிப் பேச உரிமை இல்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய மதியழகன் அவர்கள் அப்பீல் செய்கிறார்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்கள் பேசுகின்றார்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்னுடைய வேண்டுகோள் தயவு செய்து நீதிமன்றத்தை இதிலே சம்பந்தப்படுத்திப் பேச வேண்டாம். நீதி மன்றத்தின் முடிவு இந்தப் பேரவையை எந்த வகையிலும் கட்டுப்படுத்தாது. ஆகவே, தலைவர் தேர்தலில் நீதிமன்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதை ஒரு பாயின்ட் ஆக 'கோட்' செய்வது சரியல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தாங்கள் இந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்த பிறகு எங்களுடைய வாதம் மேலும் கொஞ்சம் வலுவாகிறது. டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி ஸ்பீக்கர் என்ற பதவி இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த விதியிலே இருப்பது போல் கவர்னரைக் கேட்டு ஒரு தேதியை நிச்சயம் செய்து ஸ்பீக்கரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க வேண்டும். டிசம்பர் மாதம் முடிந்து சனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதம் வந்து விட்டது. அதிலும் பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கக்கூடிய நேரத்தில் ஸ்பீக்கர் இல்லாத அளவுக்கு நடத்தக்கூடிய சபை என்ற பெயர் இருக்கக் கூடாது என்ற முறையில் இப்போதாவது இந்தச் சபையின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? கோர்ட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. பொதுவாக கோர்ட்டை விட சட்டமன்றந்தான் வலுவுள்ளது என்ற நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் நாங்கள். சாதாரணமாக பல விஷயங்களை இங்கே முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுபவர்கள் நாங்கள். நான்கு மாத காலமாக ஸ்பீக்கர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அரசு சார்பாக உடனடியாகக் கவர்னர் அவர்களுக்குச் சொல்லி ஸ்பீக்கர் தேர்தலை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த விதியானது மீறப்பட்டதாகும் என்ற முறையில் இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு உரியதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : எதிர்க் கட்சிகளுக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பது போல் ஆளுங்கட்சி சார்பில் ஒருவருக்காவது வாய்ப்புக் கொடுங்கள்.

நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷனில் 178 வது விதியில் ஸ்பீக்கர் இல்லா விட்டால் இப்படித்தான் செயல்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் 1960-ல் டாக்டர் யு. கிருஷ்ணு ராவ் அவர்கள் காலமான பிறகு திரு. பக்தவத்சலு நாயுடு அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து டெபுடி ஸ்பீக்கராகவே இருந்து சபையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இப்போது சில மாதங்கள் இல்லை யென்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது போல் பேசுவது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினர் அன்று அப்படி இருந்ததே என்று சொல்லுகிறீர்கள். அன்று நீங்கள்தான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தீர்கள். நீங்கள் அன்றே கேட்டிருக்க வேண்டும். கேட்காததால் எதிர்க் கட்சி சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று தோன்றுகிறது. இன்று நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிறோம். நாங்கள் கேட்கிறோம் as early a date as possible என்று விதியில் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து ஸ்பீக்கர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. நான்கு மாதங்களாக அப்படியே இருக்கிறது. அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டிக்கு எல்லாம் தேர்தலை நடத்துவது முக்கியமாகத் தோன்றும்போது சபாநாயகர் தேர்தலுக்கு முக்கியம் அளிக்காமல் இருப்பது எப்படி என்று தெரியவில்லை. அது சரியானதல்ல என்று எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார் என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னது போல் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : யார் அப்படிச் சொன்னது ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்தான் சொன்னது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கறிஞர்கள் கோர்ட்டை கோர்ட்டிலேயே விட்டு விட்டு இங்கு வரவேண்டும். நான் திருப்பித் திருப்பி அழுத்திச் சொல்லுகிறேன். கோர்ட்டினுடைய முடிவுக்காக நாம் காத்திருக்கவில்லை. அவர்கள் இதிலே தலையிட முடியாது. இங்கே பேசுகின்றவர்களைப் பார்த்தால் அதை ஒப்புக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. கோர்ட்டைப் பற்றி விவாதித்தால் விருப்பத் தகாத வார்த்தைகள்

வரும். அதே போன்று நீதிமன்றத்திலும் விரும்பத்தகாத வார்த்தைகள் வந்தால் அது ஜனநாயக முறைக்கு நல்லது அல்ல. நீதித் துறையும், இந்தத் துறையும் தனித் தனியாக இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் மோதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள நாம் உதவி செய்ததாக இருக்கக் கூடாது.

(திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி எழுந்தார்.)

உங்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன? ஸ்பீக்கர் தேர்தலை ஏன் நடத்தவில்லை, உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்பது. அதைத்தான் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்களும் சொல்லுகின்றீர்கள். திரு. ஜேம்ஸ் சொன்னதை நானும் வலியுறுத்து கிறேன் என்று சொல்லி நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கலாமே.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: ஆபீஸ் ஆப் ஸ்பீக்கர் நான்கு மாத காலமாக காலியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குப் போன பிறகு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் இதை அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

THIRU SOWDI S. SUNDARABHARATHI: I am not referring to what happened in the Court. I am not going into that.

MR. DEPUTY SPEAKER: Please avoid reference as far as possible to the Court and its decisions.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: நமக்கு கோர்ட்டின் தீர்ப்பு என்ன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற கடமை இருந்தால். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதுதான் கிடையாது. தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். கோர்ட்டில் தீர்ப்பு என்ன என்று இந்தப் பேரவை காத்துக் கொண்டிருந்ததாக நினைப்பது தவறான கருத்து, நம்முடைய உரிமையை உறுப்பினர் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தை மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சிகள் அத்தனையும் டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி நடந்த பேரவை நிகழ்ச்சிகள் சரியல்ல என்று வாதிட்டு நீதிமன்றத்தில் அபிடவிட் தாக்கல் செய்தார்கள். இன்று அவர்கள் டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதியிலிருந்து பேரவைத் தலைவர் பதவி காலியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது அன்று அவர்கள் சொன்னதற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டு பத்து தினங்கள் ஆகிறது . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்திய அரசியல் சட்ட 180 (1) பிரிவின்படி "While the office of Speaker is vacant, the duties of the office shall be performed by the Deputy Speaker........." என்று தெளிவாக இருக்கிறது. நம்முடைய விதிகளில்கூட தேர்தலைக் கூடுமான விரைவில் நடத்த ஆளுநர் குறிப்பிட்ட நாளை உறுப்பினர்களுக்கு செயலாளர் அறிவிக்க வேண்டும் என்பது விதி. கூடுமான விரைவில் நடத்துகிற அளவுக்கு ஆளுநர் அறிவிக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்றதே தவிர, இவ்வளவு நாட்களுக்குள் அறிவிக்க வேண்டும் என்ற வரையறுத்த தன்மையில் காலம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே முன்னால் அவைத் தலைவராக இருந்த திரு. கோபாலமேனன் மறைந்த பிறகு மூன்று மாத காலம் துணைத் தலைவரவர்களே அவையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. கோபால மேனனின் தொகுதி கேரளாவுக்கு மாற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் துணைத் தலைவர்களே சில காலம் அவையை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் யூ. கிருஷ்ண ராவ் மறைந்த பிறகு 6 மாதம் துணைத் தலைவராக இருந்தவர் அவையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று மாண்புமிகு ஆதித்தனார் அவர்கள் அவைத் தலைவராக இருந்து விலகிய பிறகு, மூன்று, நான்கு மாதங்கள் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 6, 7 மாதம் போக வேண்டுமென்பதல்ல. அதற்கு மரபு இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும் கூடுமான விரைவில் என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதாலும், இப்போதே உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்தித் தீரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற தேதியில் நடத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை ஆளுநர் அவர்கள் மேற்கொண்டு, தேதியைத் தெரிவிப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதுடன், இதில் எந்தத் தவறுமில்லை என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, இன்னும் மூன்று ஆண்டுகள் முடியும் வரை இப்படியே துணைத் தலைவரவர்களே அவையை நடத்திக் கொண்டு போவார்களா? தலைவர் தேர்தலை எப்போது நடத்தப் போகிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூன்று ஆண்டுகள் போகாது என்பதற்காகத் தான் கூடுமான விரைவில் நடத்த தேதியை ஆளுநர்

நிர்ணயிப்பார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, முன்பு எல்லாம் ஆறுமாத காலம் துணைத் தலைவர்களே அவையின் நடவடிக்கைகளை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிப்பதைப் பார்த்தால், இந்தக் கூட்டத் தொடரில் (செஷனில்) தேர்தல் நடத்தப்படுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்தத் தொடரில் நடத்தாமல் போனால், அடுத்தாற்போல ஜூலை மாதம் தான் கூட இருக்கிறோம். அப்படியானால் 7, 8 மாதம் துணைத் தலைவரே அவையை நடத்துகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இந்தத் தொடரில் தேர்தல் நடத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காலம் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் shall be done as early as possible என்று விதிமுறைகளில் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஏற்கெனவே நான்கு மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. As early as possible என்பதைப் பார்த்தால் அதிக விரைவில் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். தலைவர் தேர்தலை நடத்த நான்கு மாதங்கள் போதவில்லையா, இன்னும் எத்தனை மாதங்கள் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அமைச்சர் அவர்கள் கால தாமதத்திற்கான காரணத்தையும் கூறவில்லை. காரணம் இருந்தால், 4 மாதங்கள் அல்ல, 10 மாதங்கள் வேண்டுமானாலும் சகித்துக் கொள்ளலாம். இப்போது 180 அங்கத்தினர்கள் ஆளுங் கட்சியின் பக்கம் இருக்கிறார்கள். தேர்தலை நடத்த எந்தப் பிரச்னையும் இல்லை. அவசியம் இல்லாமல் காலங்கடத்திக் கொண்டு போக வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவையில் டாக்டர் யு. கிருஷ்ண ராவ் காலமான பிறகு 10 மாதங்கள் வரையில் அடுத்த தேர்தல் வரையில் பேரவைத் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. ஆகவே This is not a point of order அசெம்பிளி விதிகளின் படி இதை ஒரு பெரிய பாயின்ட் அப் ஆர்டராக எடுப்பதற்கு இடமில்லை. the Governor shall fix as early a date as possible. என்றுதான் இருக்கிறது, குறிப்பாக இத்தனை நாட்களுக்குள் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. அப்படித் தெளிவாக இல்லாத நேரத்தில் நம்முடைய பேரவையின் மரபுகள்படி நம்முடைய முன்னோர்கள், மூத்தவர்கள் பேரவையில் கடைபிடித்த முறைகளை கடைபிடிப்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதே பேரவையில் 10 மாத காலம் சபாநாயகர் இல்லாமல், துணைச் சபாநாயகர்

பேரவையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற முடிவை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன கருத்திலிருந்து கூடுமான விரைவில் என்பதற்கு, 10 மாதம் வரையில் என்று கணக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அர்த்தம் வருகிறதே அது சரிதானா,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அச்சப்படும் அளவுக்கு இது ஒரு ஆபத்தான பிரச்னையல்ல.

Don't you think that I am here to conduct the functions of the House ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நீங்களே தலைவராக வருவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

5. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 20—மீனளம்

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,58,39,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, உள்நாட்டில் மீன் பிடிப்போருக்கு வசதியாக ஆழமான குட்டைகளை அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 20—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,58,39,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to develop Mandapam as a major research centre—

"That the allotment of Rs. 2,58,39,,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100."

1973 மார்ச் 19]

THIRU N. DENNIS : Sir, I move the following cut motion to discuss about the altering of the present system of allotment and distribution of mechanised boats to enable the Fishermen of all coastal villages to get mechanised boats in an equitable way—

"That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100".

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, Sir, I move the following cut motion to discuss the difficulties in Tamil Nadu in using the mechanised boats manufactured in Kerala—

"That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fiseheries—Be reduced by Rs. 100".

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள்

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கிழக்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கிழ் ரூ. 8,16,35,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்."

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about special steps for constructing houses for Scheduled Tribes and Castes on a large scale—

"That the allotment of Rs. 8,16,35,200 under Demand No. 29—Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. எ. வகாப்: துணைத் தலைவரவர்களே, அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்ட வாங்கப்பட்டு, இதுவரை வீடு கட்டாமல் இருக்கும் இடங்களில், உடன வீடுகள் கட்டத் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கிழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதியிலுள்ள விட்டுமனை இல்லாத எல்லா அரிசனக் குடும்பங்களுக்கும் ஐந்து செண்டுக்குக்

குறையாமல் அனைவருக்கும் மனை வழங்க அரசு தவறியதை பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, நங்கவள்ளி பேரூராட்சியில் இருக்கும் அரிசனங்களுக்கு மேட்டூர் பாதையுடன் இணைக்கும் பாதை ஒன்று போடுவதற்கு உத்தரவிட்டு வருடக்கணக்காகியும் இதைச் செயல் படுத்தாமை குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to give fifteen acres of forest land to each family of Kaningars in Kanyakumari district for cultivation—

"That the allotment of Rs. 8,16,35,200 under Demand No. 29—Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—Be reduced by Rs. 100".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன்னால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற இரண்டு மான்யக் கோரிக்கைகள் மீதான விளக்க உரையை @ குறிப்பேடுகளில் பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, அரிசன நலத்துறை மான்யம், மீனளத் துறை மான்யம், ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

@ 245–312-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 19] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இன்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எங்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற இந்த 'நோட்டில்' பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது அரிசன, மலை வாசி மக்களுக்காக, அந்த மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக, இந்த அரசு செலவழிக்கின்ற தொகையைப் பார்க்கும்போது, ஆண்டுதோறும் அது குறைந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்த அரசு அரிசன மக்களிடம் எந்த அளவுக்கு அக்கறை வைத்திருக்கிறது என்பதை அது காட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

குறிப்பாக, இந்த அரசு மது விலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்து, நமது மாநிலத்திலே மதுவை தாராளமாக அருந்தலாம் என்ற முறை வந்ததும், அதனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அரிசனங்கள் என்பதை நிச்சய மாக அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, அரிசன நலத் துறைக்காக 1972-73-ம் ஆண்டில் 841 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1973-74-ம் ஆண்டைப் பார்க்கும்போது இது ரூ. 816.35 லட்சத்திற்குக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆக ஏறத்தாழ ரூ. 25 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் பெரும் பகுதி கல்வி வளர்ச் சிக்காக செலவிடப்பட இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைத் தள்ளிவிட்டுப் பார்த்தால் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக சென்ற ஆண்டில் ரூ. 278 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு ரூ. 220 லட்சம் என்ற அளவிற்குத்தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக கல்வி வளர்ச்சிக்கென ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகையைக் கழித்துப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மக்கள் வாழ்விற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 52 லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது.

முற் பகல் 10.3

அது மட்டுமில்லை. தொழில் வளர்ச்சிக்கென வட்டியில்லாக் கடனாக அளிக்கப்பட்ட தொகை 1970-71-ல் 1,853 நபர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது 1971-72-ல் 1,450 நபர்களாகக் குறைந்திருக்கின்றது. இது மேலும் குறைந்து 1972-73-ல் 957 நபர்கள்தான் பயன்பெற்று இருக்கின்றார்கள். இப்படி பயன்பெறும் நபர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகின்றதைப் பார்க்கும் போது 'கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாக' ஆனதுபோல தமிழக அரசு இவர் களுக்காகச் செய்துவரும் நலன் பெருக்கக் காரியங்களின் அளவு குறைந்து கொண்டே வருகின்றதைப் பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து தமிழகத்தில் அரிசன மாணவர்களுக்கென உதவித் தொகை அளிப்பதைப் பார்க்கும்போதுகூட 1970-71-ம் ஆண்டில் 8,136 மாணவர்

களுக்கு இப்படி உதவிப் பணம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இது 1971-72-ல் 7,108 ஆகக் குறைந்து காணப்படுகின்றது.

இதுபோல மலைவாசி மக்களுக்கும் இந்த அரசு போதுமான ஆதரவை அளிக்கவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுமட்டுமல்ல. கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக்கூட போதுமான இல்லங்களை அமைத்துத்தர இந்த அரசு திட்டமிடவில்லை என்பதை இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து காண்கின்றேன. மலைவாசி மாணவர்களைப் பார்க்கும்போது ஏறத்தாழ 1,758 மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்தப் புள்ளிவிவரப் பட்டியலைப் பார்க்கும்போது மலைவாசி மாணவர்களில் ஒருவராவது இன்னும் கல்லூரியில் படிக்கவில்லை என்று காண்கிறேன். இதையெல்லாம் பார்த்தால் இந்த அரசு மலைவாசிகளின் மேம்பாட்டிற்காக எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுகின்றது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அடுத்து, இந்த அரசின் கொள்கை, மதம்மாறிய அரிசன மக்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு மதச்சார்பற்ற அரசா என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் கூட There should be no discrimination on the basis of religion, caste, etc என்று இருக்கும்போது இந்த அரசு மாணவர்களை—அரிசன மாணவர்கள் விஷயத்தில் பார்க்கும்போது இந்த மாணவர் இந்துவா அல்லது கிருஸ்துவரா என்று பார்த்து கிருஸ்துவ அரிசன் என்று சொன்னால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்வதில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அரிசனங்களுக்காக இந்த அரசு நன்மை செய்வதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. 'எம்மதமும் சம்மதம்' என்று இந்த அரசு கருதுவதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இப்படி இந்துக்களாக உள்ள அரிசனங்களுக்கு உதவியளிக்கின்றார்கள். ஆனால் மதம் மாறிய கிருஸ்துவ அரிசனங்களுக்கு உதவியளிப்பதை நிறுத்திவிடுகின்றார்கள் என்றால் இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் விளக்கமளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'மத்திய அரசுதான் இந்தப் பாகுபாடுகளை வைத்திருக்கிறது, மாநில அரசினைப் பொறுத்த மட்டில் இப்படிப்பட்ட உதவிகளை மதச்சார்பற்ற முறையில்தான் கொடுக்கின்றார்கள்' என்று அரசின் சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்று பார்க்கும்போது அது சரியில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவர் : மொத்தம் 20 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள். எனவே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிஷம் என்று எடுத்துக் கொண்டால்தான் முடியும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அடுத்து என் தொகுதிப்பற்றி மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் அதிகமாக மலைவாசிகளான, 'காணிக்காரர்கள்' என்ற வகுப்பினர் இருப்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வேளாண்மை செய்து வாழ்வதற்காக திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசு, குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு அந்த அடிப்படையில் நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. எனவே அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து பேச்சிப்பாறை பிரம்பு பயிற்சி நிலையமொன்று இருந்தது. அதை மூடிவிட்டார்கள். இதை மீண்டும் திறந்திட வேண்டும். அதோடு குறவர்களுக்கு என பிறம்புத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று குலசேகரத்தில் இருக்கின்றது. அது நிதிப் பற்றாக்குறையினால் சரிவர இயங்கவில்லை. எனவே அதற்குப்போதிய நிதி உதவி அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்தக் 'காணிக்காரர்கள்' தங்கள் உயிரைக் காத்துக்கொள்ள அவர்கள் துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. அதற்கென அவர்கள லைசென்ஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த லைசென்ஸை புதுப்பிக்க அவர்கள் 40, 50 மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் லைசென்ஸ் எடுத்தால் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் புதுப்பிக்க வேண்டாம் அதோடு புதுப்பிப்பதற்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டணமும் செலுத்த வேண்டாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* **திரு. கோ. சேபமாலை:** சட்டப்பேரவை உதவித் தலைவரவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான (கோரிக்கை எண் 29), அரிசன நலத்துறை மான்யத்தினை வரவேற்று இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நமது ஏழை எளிய அரிசனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல்வேறு உதவிகளை அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்திட வேண்டுமானால் மேலும் பல உதவிகளை அவர்களுக்கு அளித்திட வேண்டும் என்றும் இன்றைய திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள எட்டு கோடிக்கு மேலேயே நிதி ஒதுக்கிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறைந்தது ரூ. 15 கோடியாவது ஒதுக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போது தான் அவர்கள் மேலும் வளம்பெற முடியும். எனவே அடுத்த நிதி ஆண்டிலாவது இந்தத் தொகையை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகரித்திடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும் அரிசன மாணவர்கள் இல்லங்களில் பல இடங்களிலே சுகாதாரம் மிகமிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. பல இடங்களிலே முறையாகக் கட்டடங்களே இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே தேவையான இடங்களிலே கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து என் தொகுதி மங்களூர் தொகுதி மிகமிகப் பிற்பட்ட தொகுதியாக இருந்தது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனமுவந்து செய்த பல ஏற்பாடுகளினால் என் தொகுதியில் பல இடங்களிலே குடி நீர்க் கிணறுகள், கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டு பல பகுதிகளில் அரிசனங்கள் நல்ல முறையில் இப்போது வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இப்படி வாழ் வளித்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பிலே என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மேலும் திட்டக்குடி கிராமத்தில் இந்தத்திட்டத் தின்கீழ் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக 25 மாணவர்களுக்குத்தான் உதவி யளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களுடைய எண்ணிக்கையினை மேலும் உயர்த்தி மேலும் அங்குள்ள அரிசன மக்கள் உண்ண ஒரு ஹாஸ்டல் தேவைப் படுகிறது. அதற்காக நமது அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அதேபோல, ஏழை ஹரிஜன மாணவியர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்காக, மாணவியர்கள் ஹாஸ்டல் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மாடுகள் வாங்கிக்கொள்வதற்குக் கடன் தொகை குறைந்தபட்சம் ரூ. 250 என்று இருக்கிறது. இதனை ரூ. 500 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்போது தான் இன்றைய பொருளாதார நிலையில், அவர்கள் ஓரளவுக்காவது ஆடு மாடுகளை வாங்கிக்கொண்டு வசதியாக வாழ முடியும். வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு, ரூ. 2,000 என்று கொடுக்கப் படுகிறது. இந்தத் தொகையையும் ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நிலையிலுள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மானியக் கோரிக்கையில் பல நல்ல கருத்துக்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சிதம்பரத்தில்—தமிழகத்திலேயே எங்கேயும் இல்லாத படி, ஒரு ஹாஸ்டல் சிறப்புற நடந்து வருகிறது. சிதம்பரம்

ஹாஸ்டலில் ஏராளமான மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர் ஹாஸ்டலுக்கு ஃபோன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே ஒரு போன் வசதி ஏற்படுத்தித் தந்தால், அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், மற்றும் பல நலல காரியங்கள் நடக்கவும் ஏதுவாக இருக்கும். இதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் இருக்கிற இந்த இரண்டு மானியங்களையும் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

அரசு, ஹரிஜன நலத் துறையிலும், மீன்வளத் துறையிலேயும்—இந்த இரண்டு துறையிலேயும் நல்ல அளவுக்கு அக்கரையும் ஈடுபாடும் செலுத்தி யிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒதுக்கி இருக்கக் கூடிய தொகையில், முக்கால் வாசி—73 சதவிகிதம் கல்விக்காக என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம், ஹரிஜன நல மக்களிடையே ஒரு மிடில் கிளாஸ் ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களிடையே படித்தவர்கள் மிடில் கிளாசாக வந்து விடுகிறார் கள். ஆனால் மொத்தம் ஹரிஜன மக்களிடையே படித்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு பத்து சத விகிதம் தான். ஆகவே இந்த சமுதாயத்தில் 10 சத விகிதம் மக்கள் ஒரு மிடில் கிளாசாக ஆக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அது போதுமா என்பது என்னுடைய கேள்வி. மற்ற எல்லா ஹரிஜனங்களையும், மற்ற மக்களைப் போல, மற்ற சமுதாயத்தினரைப் போல, சமமாக ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா என்றால், இது வரையில் இந்த முறையில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்தச் சமுதாயத்திலுள்ள எல்லா மக்களையும் மற்ற மக்களுக்குச் சமமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நல மக்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் படிக்கின்ற வயது வந்தவுடன், கட்டாயப் படிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டும். செகண்டரி கிரேட் படிப்பு மட்டுமாவது எல்லோரும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அமுல் படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லா ஹரிஜன மக்களையும், மன நிலை யிலேயும், பொருளாதார நிலையிலேயும், மற்றச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இணையாகக் கொண்டுவர முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

வீட்டு மனைகள் போன்ற சலுகைகள் இவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இது எப்படி வழங்கப்படுகிறது என்றால், தனியாக ஒரு இடத்தைப் பார்த்து, தனியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கின்ற நிலை இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் கூறுகின்ற ஆலோசனை என்ன வென்றால், தற்போது உள்ள நிலை, ஹரிஜன மக்கள், தாங்கள் வேறு, மற்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வேறு என்ற எண்ணத்தைத் தான் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். அந்த எண்ணத்தைப் போக்க வேண்டும். அதற்காக ஜாதி இந்துக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் காலி இடங்கள் எங்கே இருந்தாலும், அந்த இடங்களை இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு கொடுத்து, அங்கே வீடு கட்டி அவர்கள் வாழ்கின்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாங்கள் எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் களுக்கும் இணையானவர்கள் சமமானவர்கள் என்ற உணர்வு பிறக்கும். இந்த முறையைக் கையாளாவிட்டால் நிச்சயமாக ஹரிஜனங்கள் மற்ற மக்களோடு சமமாக வாழ முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. எனவே, அரசு இன்றைக்கு எடுத்திருக்கிற நோக்கம் வெற்றி காண வேண்டுமானால், புரட்சிகரமான திட்டங்களை இந்தத் துறையில் புகுத்த வேண்டும், என்று இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மீன் வளத் துறையைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறைக்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மீனளத் துறைக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறைக்கு 24 கோடி செலவழிக்கிறோம். ஆனால் மீனளத் துறைக்கு 2½ கோடி தான் செலவழிக்கிறோம் வேளாண்மைத் துறை எப்படி முக்கியமானதோ, அந்தத் துறை எப்படி மக்களுக்கு உண்ண உணவுக்கு வழிவகைகளை செய்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் உள்ளது இந்த மீனளத் துறை. நல்ல ஒரு சத்துணவை இந்தத் துறை மக்களுக்கு அளிக்கிறது என்ற நிலையிலே இந்தத் துறையை மேலும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

நாம் வேளாண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். அந்த முக்கியத்துவம் இந்தத் துறைக்கும் கொடுக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் நம்முடைய அதிகாரிகள் எப்படி ஈடுபாடு காட்டுகிறார்களோ,

ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி முன்னேற்றம் காண்கிறார்களோ,—அவர்கள் இந்த தேசத்திற்கு இந்தத் துறையில் செய்திருக்கிற சேவையை யாரும் மறக்க முடியாது—அதே ஆர்வத்தை, ஆராய்ச்சியை, இந்த மீனளத் துறையில் காட்டுகிறார்களா என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாம் இதில் போதிய அக்கறை காட்டினால் நிச்சயமாக அந்த அளவுக்கு அக்கறையும் ஆர்வமும் அவர்கள் காட்டுவார்கள், அதற்கு, இந்த அரசு தூண்டுதல் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மீனளத் துறையில் புரட்சி உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், பசுமைப் புரட்சியில் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மீனளத் துறையில் புரட்சி கண்டு இருக்கிறோமா என்றால், இதில் ஒரு படியாவது எடுத்து வைத்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒதுக்க வேண்டிய தொகையைக் கூடுதலான தொகையை இன்னும் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலிருக்கக் கூடிய கடல் பரப்பு இருக்கிறதே அது மிகப் பெரியது. 77 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே எவ்வளவு சதுர கிலோ மீட்டரைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்ற கணக்கு இதிலே இல்லை. அதைப் போல 1.59 லட்சம் டன் கடல் மீன் உற்பத்தி தான் இந்த வருஷம் செய்யப் போகிறோம் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கிடைக்கக் கூடிய மொத்த கடல் மீனின் அளவு 8.8 லட்சம் டன் என்று இருக்கிறது. எனவே, அதிக வசதி இருந்தும் நமது டார்க்கெட் அந்த அளவுக்கு இல்லை. மூன்று லட்சம் கடல் மீனவர்கள் இருக்கக் கூடிய நிலையில் ஒரு லட்சம் மக்கள் தான் இதிலே அதிகமான அளவுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்த 5 ஆண்டுகளில் நாம் கொடுக்கப்போகின்ற மொத்த விசைப் படகுகளின் எண்ணிக்கை ஆயிரம் தான். எனவே, இந்த மூன்று லட்சம் மீனவத் தொழிலாளர்களையும் எப்போது பயன்படுத்தப் போகிறீர்கள்? அவர்கள் நல்ல முறையில் மீன் பிடித்து சேவை செய்ய நாம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டாமா, இந்த மூன்று லட்சம் மீனவர்களுக்கும் நாம் எப்போது விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்போகிறோம் என்ற கணக்கு இங்கே இல்லை. அவ்வளவு பேருக்கும் படகுகள் கொடுக்க எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்? ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நாம் கொடுக்கப்போவது ஆயிரம் படகுகள் தான். இந்த நிலையில் போய்க் கொண்டிருந்தால், இந்தத் துறையில் புரட்சியை எப்படி உண்டாக்கப் போகிறோம்? எனவே, இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தினோம். அவர்கள் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்,

அதேபோல இந்தத் துறையிலேயும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி எல்லா மீனவர்களுக்கும் 3 லட்சம் பேர்களுக்கும் 3 லட்சம் விசைப் படகுகள் இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு நமது திட்டங்களை இந்த ஐந்து வருஷத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தி, கடல் புரட்சியை உண்டாக்கி அதன் மூலம் மீன்வளத் துறையை மேலும் சிறப்பான முறையில் இயங்கச் செய்ய இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, இந்த அளவுக்கு என்னுடைய கருத்துக்களை கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் அரிஜன நலத் துறை மானியத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு குறைந்தது இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்கியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது பேசுகிற நேரம் 2½ நிமிடமாக இருக்கிற காரணத்தினால் என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்த அரிசன நலத் துறை பற்றி 5 நிமிஷம் பேசலாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மீனவத்தை இதோடு சேர்த்திருக்கிறது என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

எனவே இன்றையதினம் அரிஜன நலத் துறைக்கு, குறிப்பாக தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு இந்த அரசு செய்து வருகிற நன்மைகள் நாடறிந்த உண்மையாகும். அரிஜன மக்கள் கலைஞர் தலைமையிலே உள்ள அரசு தான் தங்களுக்கு வாழ்வூட்டும், வழி காட்டும் என்று கோடிக்கணக்கான தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாய மக்கள் நம்பி உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த அவை முன்னே தங்கள் முன்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏனோ தெரியவில்லை, வெறும் வாய்க்கு அவல் கிடைத்தாற் போல சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 841 லட்சமாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 816 லட்சமாக குறைந்து விட்டது என்பதை மதிப்புமிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கொஞ்ச நாட்கள் ஸ்லம் பகுதிகளிலே அவர்கள் பேசுவதற்கு வெறும் வாய்க்கு அவல் கிடைத்தது என்று என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் கருதிக் கொள் கிறேன். இன்றையதினம் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற விவரத்தைப் பார்க்கிற போது 28 வது பக்கத்திலே வருவாய் கணக்கீடு என்று குறிப்பிட்டு 816.35

லட்சம் என்றும், இதிலே ஆக மொத்த செலவு என்று குறிப்பிட்டு 848.53 லட்சம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மூலதனக் கணக்கு என்று குறிப்பிட்டு 14.53 லட்சம் என்றும், கடன் கணக்கு என்று குறிப்பிட்டு 17.65 லட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த மூலதனக் கணக்கு, கடன் கணக்கு இவைகளை சேர்த்து 31 லட்சம் எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் செலவிடப்படுகிற 816 லட்சத்தில் கல்விக்காகவே கிட்டத்தட்ட 6 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது என்பது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். இந்த 6 கோடி ரூபாய் செலவிட்ட பின்னும் 2 கோடி ரூபாய் மிச்சமிருக்கிறது. இந்த 2 கோடி ரூபாய் மற்ற பணிகளைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லை என்பதை தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய கலைஞர் அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய நலத்தைப் பேணிக் காப்பதிலே முன்னணியில் நிற்கிற அரசாகும். இப்படிப்பட்ட அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. செபமாலை கூறியது போல இன்னும் பல கோடி ரூபாய் திட்டமிட்டு செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய அவாவை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சியான, தித்திக்கும் செய்தியை இந்த அறிக்கையில் என்னால் பார்க்க முடிகிறது. அது என்னவென்றால், அடித் தளத்தில் குமுறிக் கொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் தங்களுக்கு வாழ்வே இருக்காதா என்று ஏங்குகிற அந்த எண்ணத்தைப் போக்குகிற வகையில் 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித் தருவது என்ற முடிவினை அறிவித்திருக்கிற அறிவிப்பு மகிழ்ச்சிக்குரிய அறிவிப்பாகும், என்று சொல்கிற நேரத்தில் 80 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற ஒரு மேலான திட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறது. இதற்காக சுமார் 2 கோடி ரூபாய் செலவிடும் எண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆக, இந்தத் திட்டம் நல்ல செயல் முறைக்கு வரவேண்டுமானால் இந்த அரசுதான் செய்யும், இந்த அரசால்தான் செய்ய முடியும் என்ற எண்ணத்தைப் பரவலாக மக்கள் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதை மேலும் தீவிரப்படுத்தி இதை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு இந்த அறிக்கையில் இன்னென்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிறு தொழில்கள் தொடங்க தேவையான கடனை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் அரிஜனங்கள் நேரடியாகப் பெற்று பயன் பெற வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடனுக்கு அரசாங்கம் உத்திரவாதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இது புரட்சியான அறிவிப்பாகும். இந்த சிறு தொழில்கள் எந்த வகையில் எப்படியெல்லாம் நன்மை பயக்க இருக்கிறது என்ற விளக்கத்தை அறிய விரும்புகிறேன், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, கடைசியாக இன்றையதினம் கல்வி இலாகா கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக செலவிடுகிறது. அப்படிச் செலவிடுகிற நேரத்தில் இந்த அரிஜன நல இலாகா கல்விக்காக செலவிடுகிற இந்த 6 கோடி ரூபாயைக் கல்வி இலாகா மானியமாக அரிஜன நலத் துறைக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு இதை அறிந்து ஆலோசித்து ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மானியத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. குழ. செல்லையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மீன்வளத் துறை மானியத்தின் மீது அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை முதல் குமரி வரை மீனவச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நித்தம் நித்தம் செத்துப் பிழைக்கின்ற பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிருர்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் கடலுக்குள்ளே போய் திரும்பி வருகிற வரை அவர்கள் வீட்டில் உண்ணுவதற்கு உணவு இல்லாமல் இருக்கிருர்கள். மீன் பிடிக்கப் போனவர்கள் 5 ரூபாய்க்கோ, 2 ரூபாய்க்கோ, 10 ரூபாய்க்கோ பிடித்தோ அல்லது இல்லாமலுந் திரும்பி வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

குறிப்பாக, இவர்கள் விசைப் படகுகளை வைத்தும் நாட்டுப் படகுகளை வைத்தும் தொழில் செய்கிருர்கள். விசைப்படகுகளை வைத்து தொழில் நடத்துபவர்களைவிட நாட்டுப் படகுகளை வைத்து தொழில் செய்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிருர்கள். எனவே இந்த இரு சாராருக்கும் இன்றைக்கு பெரிய சச்சரவு இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். காரணம், விசைப் படகுக்காரர்கள் நாட்டுப் படகுக்காரர்களின் அந்த வலைகளையும், மற்ற பொருள்களையும் அறுத்து நாசப்படுத்தி விடுகிருர்கள். இவைகளை அடிக்கடி பஞ்சாயத்து செய்தும், கூடிப் பேசியும் எந்த தீர்வும் காணவில்லை. இப்படி குழப்பத்தில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நேரத்தை

ஒதுக்கின்றது போன்ற நிலைமைகளைக் கூடச் செய்தோம். விசைப்படகுக் காரர்கள் பகலில் போக வேண்டும், நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் இரவில் போக வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து அதுவும் ஒத்துவர முடியவில்லை இத்தனை மைல் தூரத்தில் தான் விசைப்படகுக்காரர்கள் தொழில் செய்ய வேண்டும், இத்தனை மைல் வரைதான் நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தால் கூட, அது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. எனவே எல்லாப் படகுகளையும் கடலில் விசைப்படகுகளாக மாற்ற வேண்டும். இந்த அரசு சர்வே செய்ய வேண்டும். எங்கெங்கு, எந்தெந்த இடங்களில் எந்த வகையைச் சேர்ந்த மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன என்று சர்வே செய்து கொடுத்தால் இந்த மீனவர்களுக்கு நல்ல நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு ஏற்ற வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விசைப்படகுகளைப் பற்றிச் சொல்கிற போது அந்தப் படகுகள் சம்பந்தப் பட்டவரை வெவ்வேறு விதமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்த படகுகள் உண்மையாக சிலோன் அகதிகளுக்குத் தரப்பட்ட தாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். குறிப்பாக போராவூரணி பகுதியில் மல்லிப்பட்டினத்தில் சிலோன் அகதியாக இல்லாதவர்கள் அங்கே சிலோன் அகதிக் குடும்பம் என்ற பெயரால் அத்தகைய வசதிகளைப்பெற்று ஒரே கிராமத்தில் 7, 8, பேர்கள் படகுகளை வாங்கி தொழில் செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். இதைக் கவனப்படுத்துவதற்குக் காரணம், இதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்து உண்மையான சிலோன் அகதிகள் யார் என்பதைப் பார்த்து அப்படி யில்லையென்றால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து அப்படி ஒப்படைத்த படகுகள் கடன்களைத் திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் உண்மை யான மீனவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு தருவதில் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

மேலும் இன்றைக்கு பர்மா அகதிகள் என்று சொல்லப்படுகிற நிலைமையில் அவர்களைத்தான் குழுக்களில் சேர்க்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது வியாபாரமாக ஆகியிருக்கிறது. எப்படி குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆள் பிடித்தால் 10 ரூபாய் கிடைக்குமோ அப்படி இன்றைக்கு 3 பர்மா அகதிகளைப் பிடித்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 3 அகதி களைக் கொண்டு வந்து ஊரில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வாங்கி அவர்கள் பெயர்களை சீட்டுக் குலுக்கலில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அவர் களுக்கு போட்டை கொடுக்காமல் தாங்களே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஆயிரம் அல்லது 500 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். அந்த

3 பேரும் மீன் பிடிக்கிற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, மீன் பிடிக்கிற தொழில் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அக்கறையில்லை. மீன் பிடிக்கிற தொழில் தெரிந்தவர்களா என்று ஆராய்ந்து அறிந்து சான்றிதழ்கள் கொடுத்தால் அக்கறையில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் எங்கள் பகுதியில் தொழில் தெரியாதவர்கள் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வியாபார நோக்கத்தோடு இப்படி ஆட்களைப் பிடித்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இன்றைக்கு மீனவர் சமுதாயமும், சில இடங்களில் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களும் தொழில் செய்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேருமில்லாமல் யார் யாரோ கிராமத்தில் இருக்கின்ற கோடிஸ்வரர்கள், பணக்காரர்கள் அங்கே அரசாங்க மானியத் தொகையோடு வழங்கப்பட்ட படகுகளை 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து சொந்தமாக வாங்கி தொழில் செய்கிறார்கள். இப்படி எங்களுடைய பகுதியில் ஏராளமாக நடக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த அரசு இந்த படகுகளை வழங்குகிறதோ, எந்த திட்டத்தை எண்ணி எந்த எண்ணத்தில் வழங்குகிறதோ அதற்கு ஒத்துவராதபடி இந்தப் படகுகளை வாங்கிக் கொண்டு போய் 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறார்கள்.

மு.ப. 11.00 மேல் அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட தேதி அன்று வருகிறேன் என்று முன் கூட்டியே அறிவித்துவிட்டு வரும்போது இந்தப் பணக்கார வியாபாரிகள் யார் மீது போடப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களை அழைத்து வந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் அங்கு அவர்களைத் தங்க வைத்து அதிகாரிகளிடம் காண்பித்து அவர்கள்தான் தொழில் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிற தன்மையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தப் படகுகளைப் பற்றிப் பேசும்போது தனியார் இடத்தில் அவற்றை வாங்கும்போது விலை குறைவாகவும், அரசு அதை மீனவ சமுதாய மக்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அதன் விலை அதிகமாகவும் இருப்பதாக அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள். காரணம், அரசு உற்பத்தி செய்கிற படகுகளுக்கு விலை அதிகமாகவும் தனியார் உற்பத்தி செய்கிற படகுகளுக்கு விலை மலிவாகவும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதில் எந்த அளவிற்கு ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது அல்லது இடையில் பணம் சோரம் போகிறதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது என்றால் அதைத் தனியாரிடம் விட்டுவிட்டு அரசுமேற்பார்வை செய்து அதைச் செய்து எந்த அளவிற்கு ஏழை மீனவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த என்ஜின்கள், நல்ல என்ஜின்கள் பொருத்தப்படுவதில்லை. யான்மார் என்ஜின்தான் சிறந்த என்ஜின்கள் என்று மீனவ மக்கள் சொல்கிறார்கள். அவை வைத்து செய்ய படகுகளில்தான் ஆழ்கடலில் வேகமாகச் சென்று மீன் பிடிக்க வசதியாயிருக்கிறது. இன்று போடப்படுகிற என்ஜின்கள் எல்லாம் சிறு காலத்திற்குத்தான் பயன்படுத்த முடிகிறதே தவிர பெரும்பாலும் அத்தனை என்ஜின்களும் நல்லமுறையில் வேலை செய்வதாக இல்லை, அந்த என்ஜின்கள் மிகக்குறுகிய காலத்தில் பாழ்பட்டுப் போகின்றன என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. உப்புத் தண்ணீரில் ஓடுவதன் காரணமாக அந்த என்ஜின்கள் எல்லாம் நீண்ட காலத்திற்கு நல்லமுறையில் வேலை செய்ய முடியவில்லை என்ற பல்வேறு குறைபாடுகள் அமைச்சரவையின் கவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

1968-ம் ஆண்டு என்றுதான் கருதுகிறேன், அண்ணா காலத்தில் கூட யான் மார் என்ஜினை வைத்து ஜப்பான் நாட்டோடு இரண்டறக் கலந்து கூட்டு முயற்சியில் படகுகளைக் கட்டலாம், நல்ல என்ஜின்களை வரவழைக்கலாம் என்ற திட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில் உருவாக்கினார்கள். அதேபோல் நல்ல முறையில் தக்க என்ஜின்கள் பொருத்தப்பட்டு உழைக்கக் கூடிய படகுகளையும் தயாரிக்கும் பணியில் அரசு ஈடுபடவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் தனியார் சிலரது மூலதனத்திற்காக அல்லாமல் மீனவ சமுதாயத்தினர் இந்தப் பலனைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாம் பணியாற்றவேண்டும். இன்னும், கிராமப்புறங்களில், உட்புறங்களில், மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு என்பது விளம்பரத்திற்காக செய்யப்படுகிற காரியமாக இருக்கிறதே தவிர அது உண்மையில் லாபத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக இல்லை. நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக பத்து ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறேன். எங்கள் ஒன்றியத்திலும் மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன, மீன்குஞ்சு வளர்ப்புத் திட்டம் என்று வேண்டுமானால் போர்டு போட்டுக்கொள்ளலாமே தவிர இந்த மீன்குஞ்சுகள் வளர்க்கும் திட்டத்தினால் எந்த ஒரு ஒன்றியத்திற்காவது இதிலிருந்து வருமானம் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் செலவுக் கணக்குத்தான் கூடுதலாக இருக்கிறதே தவிர எங்கும் லாபம் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் வரும்போது பல ஊராட்சி மன்றங்களில் மீன் குஞ்சுகள் வளர்ப்புப் பண்ணை என்று சிமெண்ட் தொட்டிகள் இருக்கின்றனவே தவிர மீனும் இல்லை, மீன் குஞ்சுகளும் இருப்பதில்லை, அவற்றை

வளர்க்க முடியவில்லை. அவற்றைக் குளங்களில் விட்டால் வளர்க்கமுடிகிறதே தவிர தொட்டிகளில் விடுவதால் நிச்சயமாக அதிலிருந்து நாம் லாபம் பெற முடியவதில்லை, அதனல் நஷ்டம்தான் வருகிறது. அந்த அளவிற்கு பஞ்சாயத்துகளுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது.

எனவே இப்படி மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதை விட்டு விட்டு நல்ல வருமானம் தரக்கூடிய வகையில் தவளைகளை வளர்க்கலாம். தவளைகளை வளர்ப்பதில் கஷ்டமில்லை, சிரமமில்லை. பயமும் இல்லை. கிராமமக்கள் மீன்களைப் பிடிப்பதைப் போல் தவளைகளைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். ஆக, தவளைகளை வளர்ப்பதில் சிரமம் இல்லை என்ற முறையில் அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டால் நல்ல வருமானத்தை இந்த அரசு பெறமுடியும்.

இன்னும் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள, பலபகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு விதமான திட்டங்களை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு திட்டத்தை எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எப்படி எப்படி அமைக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கடற்கரை ஓரமாக உள்ள கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் குளங்களை ஏலத்திற்கு விடுகிறுர்கள். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் யாரோ ஒருவர், மீனவர் அல்லாதவர் அந்தக் குளங்களை பத்து பதினைந்து ரூபாய்க்கு ஏலத்திற்கு எடுக்குகிறுர்கள். அந்தக் குளங்களின் அமைப்பு, அதிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒன்றியங்களுக்குத்தான் தெரியும். எனவே அவற்றையெல்லாம் ஒன்றியப் பகுதிகளுக்கு விட்டுவிடவேண்டும். மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம் என்ற அடிப்படையில் விட்டு விடக்கூடாது.

திருச்செந்தூர் வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விட்டுவிடவேண்டும், காரணம், குளங்கள் கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதிக்கு அப்படி, இன்னொரு பகுதிக்கு வேறு ஒரு விதத்தில் செய்யவேண்டும் என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றுல் அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்து, மீன்வளத் துறை பெரிதொரு துறையாகும். விவசாயத் துறைச் செயலாளர் இரண்டையும் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது, மீன்வளத் துறைக்கு என்று ஒரு செயலாளரும், விவசாயத்துறைக்கு என்று ஒரு செயலாளரும் தனித்தனியாக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் அவர்கள் அழைக்கப் பட்டார்.)

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மீனவளத் துறை மானியக் கோரிக் கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்க நான முன்வருகிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு மீனவ மக்களுடைய குறைகளைத் தக்க முறையில் எப்படி நிறைவு செய்வது என்பதை அறிய அடிக்கடி அரசு அதிகாரிகள் கருத்தரங்குகளை நடத்தி அவர்களின் குறைகளை அறிந்து அவற்றை நிறைவு செய்யும் ஆர்வத்தைக் கண்டு இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அந்த அதிகாரிகளை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இருக்கிற சிறு சிறு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் நான் முற்படுகிறேன்.

பொதுவாக கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கிற மீனவ மக்களின் குறைகளை, அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள் துயரங்களை அதிகாரிகள் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லா வகைகளிலும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உள்நாட்டில் உள்ள சில மீனவர்கள், அடையாறு பகுதியிலும், எண்ணூர் பகுதியில் ஓடுகின்ற ஆறுகளில் மீன் பிடித்து பிழைக்கக்கூடிய நிலையில் சில மீனவர்கள் இருக்கி றார்கள். அந்த ஆறுகளில், எண்ணூருக்கு அருகில் உள்ள ஆற்றில் கழிவு நீர் கலந்து, அதாவது சுத்திகரிப்பு சாலையில் உள்ள கழிவு நீரால் அநத ஆற்று நீர் பாதிக்கப்பட்டு அதிலுள்ள மீன்கள் எல்லாம் செத்துவிடுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் உள்ள மீனவர்களுக்கு பிழைப்பு இல்லாமல் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் அடையாறும் கழிவு நீரால் பாதிக்கப்பட்டு, அதன் நீர் கெட்டு விட்டதால், அதை தூர்வாரி அந்த ஆற்று நீரை சுத்தப்படுத்தினால்தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மீனவ மக்கள் மீன் பிடித்து பிழைக்க முடியும். இதை உணர்ந்து, மீன் பிடி தொழில் அறவே இல்லாததால், அந்த மீனவர்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ஐம்பது ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை கொடுத்துவருகிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எண்ணூரில் உள்ள ஆற்றில் அங்குள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற் சாலையில் உள்ள கழிவு நீர் கலந்து விடுகிறது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள ஏராளமான மீன்கள் செத்துவிடுகின்றன. எனவே மீன்கள் வளர வசதி யில்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்தக் கழிவு நீர் கலப்புக் காரணமாக அங்கு

உற்பத்தியாகி வந்த ஏரால் மீன் உற்பத்தி இப்போது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த ஆற்று நீரில் கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் பொய்மலைப் பகுதியில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் கழிவு நீர் மொத்தமும் வெண்ணாறு, கிரான்ட் அணைக்கட்டு, காவேரி, உள்ளூர் ஆறுகளில் கலந்து அங்குள்ள மீன்கள் செத்துப் போகின்றன என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் வந்துள்ளன. அங்கும் அந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் கெடாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள மீனவர்கள் மீன் பிடித்துத் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும்.

உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 250 விதம் கடன் தொகை இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதை தற்போது நிறுத்துவதற்கு ஒரு ஆலோசனை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதேதவிர இது வேறு அல்ல. ஆகவே இதை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். உள்நாட்டு நீர்நிலைகளை, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பி.டபிள்யூ.டி. நீர்நிலைகள் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத்தான் ஏலம் விடவேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு இருந்தும்கூட அதை மீறி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் தனியார்களுக்கு அவற்றை ஏலத்திற்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். அதை உடனடியாக நிறுத்தி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே தொடர்ந்து அவைகளை ஏலத்திற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்நிலைகளில் மீன் குஞ்சுகள் விடப்படுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். திலேபியா என்ற மீன்குஞ்சுகளைத்தான் விடுகிறார்கள். அவை விலை போகாது இருக்கின்றன. எனவே அதற்கு பதிலாக மிருகால. கண்ணாடி.கண்டை, ரோகு, கட்லா போன்ற மீன் குஞ்சுகளை விடவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் அந்த மீன்வகைகள் பெருகவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு மீனவர்களுக்கு வாழ ஓரளவிற்கு வசதியாகவும் இருக்கும்.

அடுத்து, மீனவர் கூட்டுறவு பெடரேஷன்மூலம் விசைப்படகு ரூ. 23,000-க்கு கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் தனியார்கள் கட்டும் விசைப்படகுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 19,750-க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அரசு கட்டும் படகுகளுக்கு ரூ. 23,000 ஆவது ஏன்? இதைக் கவனித்து இதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்கி மீனவர்களுக்குத் தக்க வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மீனவர்கள் பாண்டியன் போட்யார்ட் கட்டும் விசைப் படகுகளைத்தான் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். அதுவே வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள.

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. லத்தீப் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள்.)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த ஹரிஜன நலத் துறை மானியத்தின்மீதும், மீனளத்துறை மானியத்தின்மீதும் ஓரிரு கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜன மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசு சுமார் 8 கோடி அளவுக்கு மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த ஒதுக்கீட்டைப்பற்றி நான் சிலவற்றைச் சொல்லுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் கல்விக்காக 73 சத விகிதம் நாம் அந்தத் தொகையிலிருந்து செலவிடுகிறோம். மற்ற முன்னேற்றங்களுக்காகவும் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம், விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம், மற்ற மற்ற, துறைகளில் முன்னேற்றம், என்று எல்லாவற்றிற்குமாக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கி றோம். இந்தத் தொகை போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நாம் இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கீடு செய்து நாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் சில திட்டங்களை வகுக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரை யில், அவர்களுக்குக் கல்வி வசதி கொடுத்தது விடுவதுடன் நின்று விடாமல் பொருளாதாரத்தில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து உதவுவதுடன் நின்று விடாமல், நம்முடைய சமுதாயத்தில் ஒரு மானசீகமான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தச் சமுதாயம் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம், ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயம், தீண்டப்படாத சமுதாயம் என்கிற கருத்தை மாற்ற வேண்டும். அது வரையில் நம்முடைய பணி தொடர்ந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டின் பழங்குடி மக்களாக இருக்கும் அந்தச் சமுதாய மக்களின் எண்ணத்திலே நம்மோடு இருக்கக்கூடிய சமரசம், சௌஜன்யம், சம அஸ்தஸ்து சம வாய்ப்பு என்ற உணர்வு ஏற்படவேண்டும். அந்த எண்ணம் என்று நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அன்றுதான் நாம் ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மை யிலேயே நீதி செய்தோம் என்று திருப்திப்பட முடியும். அப்படிச் செய்ய வில்லையென்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நாம் நீதி செய்தவர்களாக ஆக மாட்டோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு. நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மக்களாகட்டும், அல்லது இங்கே இருக்கிற ஆட்சியாக இருக்கட்டும், அந்த ஹரிஜன மக்களிடையே ஒரு சமரச சௌஜன்ய, சம அந்தஸ்து ஏற்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே முனைப்போடு வேலை செய்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசின் இந்தக் கொள்கையை மக்கள் ஓரளவிற்கு ஏற்று நம்முடைய நாட்டிலே எந்த

விதமான பாகுபாடும் இன்றி, பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை இன்றி, மககள ஓரளவறகுச் செயலபட்டு வருகிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் இங்கே எடுத்துச சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்மையில் 10 மாதங் களுக்கு முன்பாகப் பாராளுமனறத்தில் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஹரிஜன மககள் எததனை பேர் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற விவரம் கேட்கப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி மக்களவையில் கேட்கப்பட்டபோது, அங்கேயிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரம் தருகிறார்கள். உ.பி., பீகார், ராஜஸ்தான், ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில் மொத்தமாக 3 ஆண்டுகளில் 1,150 ஹரிஜன மக்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட இழி நிலை இல்லை. ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் ஓரளவிற்கு இங்கே சம உரிமையோடு வாழக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றால் அது இன்றைக்கு இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பகுததறிவுக் கொள்கைதான் என்று என்னாலே சொல்ல முடியும்.

இங்கே சில புள்ளி விவரங்களைத் தந்து இருக்கிறார்கள். வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப பொறுத்தவரையில் இந்தத் துறையில் முன்னேற்றத்தைச் தம நிலையிலே செய்து இருக்கிறார்களா என்ற ஐயம் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது ஏற்படுகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 167 பள்ளிகள் அந்தச் சமுதாயத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் படிக்கின்ற மாணவர்கள் 8,912 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 9,798 என்று இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 147 ஆக இருக்கிறது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ள வடாற்காடு மாவட்டத்தில் குறைந்த அளவு பள்ளிகள் இருப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக மலைஜாதி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கேதான் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத் தில் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆலங்காயம் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது மிக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். "மலை வாசி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆட்சிக்கு அவர்கள் செல்லப்பிள்ளைகள். இந்த ஆட்சி அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அதிகமாக நடவடிக்கை களை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள்.'' ஆனால் அந்த ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் போதிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் இல்லை என்று பார்க்கிறபோது, ஏன், ஏன் என்ற கேள்விக் குறி எழுகிறது. அரசு அதற்கு அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — TRUTH ALONE TRIUMPHS

அமைச்சர் கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், கூட்டுறவுத் துறையில் பல சங்கங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். அதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறோம். 70 மைல் பரப்பளவிற்கு மேலாக உள்ள ஜவவாது மலைப்பகுதியில் அத்தகைய அங்காடி கட்டப்படவில்லை புதூர் என்ற இடத்தில் ஒன்று வைத்து இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் ஒன்றும் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறை அவர்களுக்கு எந்த வகமான ஊக்கத்தையும் அளிக்கவில்லை. அதைப் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏலகிரியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கிற மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக மிகமிகக் குறைந்த தொகை கொடுக்கிறார்கள். 30 பைசாதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த 30 பைசாவில் அவர்கள் நல்ல சத்துணவு சாப்பிடமுடியுமா. அங்கேயுள்ள சிந்தோஷ்னை நிலைக்கு "தேசிகோயார் நியூட்டிரியஸ் புட்" ஆகவே, அந்த 30 பைசாவை 50 பைசாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. மு. ராமன் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

நான் மலைப்பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். எனக்கு இரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமாகக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): காட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும், நாட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும் ஒரே விதி முறைகள்தான் உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது. ஏற்கெனவே 3 நிமிடங்கள் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். அந்த ஏலகிரி பகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்கு அரசு ரக்குகள், கம்பளிகள் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கு நிலப் பட்டாங்கள், வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற போது மிகுந்த தாமதம் ஏற்படுகிறது. தேவையில்லாத நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் நில ஆர்ஜிதம் செய்தால் நல்லது அல்லது அரசு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யலாம், என்று சொல்லி இந்த மானியத்தின் மீது அதிகப்பணம் அடுத்த ஆண்டிலேனும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. இராமன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்புத் தந்ததற்கு முதலில் எனனுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1948-ம் ஆண்டிலிருந்து வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு வந்த அரிசன சமுதாயத்தை வாழ்க்கைத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக 1949-ம் ஆண்டு 1¼ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இந்தத் துறைக்கு இன்றைய தினம் ரூ. 8,16,35,200 ஒதுக்கீடு செய்திருக்கும் தன்மை குறித்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுவதுடன், அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் தென்னகத்தில் 1 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்காக எட்டுக் கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. 400 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் 100 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்காக செலவிடப்படும் தொகை அனைத்தையும் கல்வி இலாக்காவே பொறுப்பு ஏற்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் கல்விக்காகச் செலவாகும் 100 கோடி ரூபாயில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்விக்காகவும், ஆசிரியர்களுக்கும், பள்ளிக்கூடக் குழந்தைகளுக்கும், மதிய உணவுக்காகவும், புத்தகங்களுக்காகவும் செலவழிப்பதில் என்ன கெட்டுப் போய்விடும். இதனைத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மக்களின் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 6 கோடி ரூபாயையும் கல்வி இலாக்காவே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த 6 கோடி ரூபாய் போனால், எஞ்சியுள்ள 2 கோடி ரூபாயைக்கொண்டு அரிசன மக்களுக்கு என்ன நல்ல காரியம் நடக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1949-ல் மதிய உணவுக்கு 15 காசு என்று சொல்லி, 525 கிராம் போட வேண்டும் என்று போடப்பட்ட உத்திரவு 1973-லும் அப்படியே இருந்து வருகிறது. 1949-லே அரிசி விலை, பருப்பு விலை என்ன, இப்போதுள்ள விலை என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். 15 காசு என்பதை 25 காசு என்று ஆக்கினால்தான் உள்ளபடியே 875 கிராமங்களுக்குச் சோறு போடமுடியும். உள்ளபடியே இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால், 875 கிராமங்களில் அது நடைபெறுவதில்லை. அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் போய் பார்வையிடுகிறார்கள். இருந்தாலும் நடைபெறுவதில்லை.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உள்ளாட்சித் துவக்கப் பள்ளிகளில் 6 காசுக்குத் தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். நான் 15 காசு தருகிறேன் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பொருந்தாது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் கல்வி இருப்பதால், கேர் நிறுவனத்தில் கொடுக்கிற உணவை,

அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிற உணவைத் தருகிறார்கள். அதைக்கூட மூன்று மணிக்கு சிறுநீர் கழிக்கின்ற இடைவேளையில் அந்த கேர் உணவை வாங்கிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாணவர்கள் கால் வயிற்றுக்கூட சாப்பிட முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் உள்ள பாடசாலைகளைச் சென்று பார்வையிட்டால் தெரியும். அழகாகச் சொல்லி விட்டால்மட்டும் போதாது என்பதைச் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்துக்காக இதுவரையில் 80 ஆயிரம் குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், வீடு கட்டுவதற்கு எந்த வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மனை உள்ளவர்களுக்கு வீடுகட்டித் தரும் முறையில், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம் கல்வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள கல்வீடு திட்டம், இதுவரையில் கட்டப்பட்ட கல்வீடுகள் போல் இருக்கக்கூடாது. ஏற்கெனவே முன்னால் இருந்த ஆட்சியில் ரூ. 500 வீடு கட்ட கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது ரூ. 1,500 கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக்கொண்டு வீடு கட்டமுடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்திருப்பது போல, வீடுகள் அமைக்க தாழ்த்தப்பட்ட நலத்துறை வீட்டுவசதி மேம்பாட்டு வாரியத் தலைவரை நியமிக்கவும், வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டித் தரவும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன பள்ளிகளுக்குப் புத்தகங்கள் காலா காலத்தில் வழங்குவது கிடையாது. பள்ளிக்கூடம் திறப்பது ஜூன் மாதத்தில். புத்தகம் வழங்குவது டிசம்பர், சனவரித் திங்களில் என்றால், கல்வி வளர்ச்சி எப்படி இருக்கும்? இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த நிலை நீடிக்கிறது.

அடுத்து, உணவு விடுதிகளுக்குப் பதிவேடுகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை. விடுதிக் காப்பாளர்கள் கையால் பதிவேடுகளை எழுது கிறார்கள். நான் பல பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களையும், விடுதிக் காப்பாளர்களையும் சந்தித்தேன். 4 ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விடுதிகளைச் சென்று பார்த்தால் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக விடுதி மாணவர்களுக்கு, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு பொங்கல், தீபாவளி காலத்தில் சீருடை அளிக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கப்படுவதில்லை. இதைப் பார்க்கின்றபோது

எதிர்வரிசையில் உள்ளவர்கள் மக்களிடத்தில் தவருன பிரசாரத்தைச் செய்கிருர்கள். இதைத் தவிர்க்க இந்த ஆண்டாவது சீருடை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. எம். சுரேந்திரன்:** மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அரிசன நல மானியக் கோரிக்கைக் குறித்து வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன்னுல் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதங்களுக்கெல்லாம் பதிலளிக்கின்றபோது, அமைச்சர்கள் எல்லாம் மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும் விசேஷமாகக் கவனித்து அதை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று ஒவ்வொரு தடவையும் வக்குறுதி அளிக்கிருர்கள். ஆனுல் இந்த மானியத்தில் 1967-லிருந்து தொடர்ந்து நான் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தக் குறை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை முதலில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்களைவிடப் பழங்குடி மக்கள்தான் மிகப் பிரதானமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பது அவ்வளவு பேரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்ருகும். ஆனுல் என்னுடைய தொகுதியில் பாலமலையில் வாழ்கின்ற பழங்குடி மக்கள்மீது அரசின் கடைக்கண் பதியாமல் இருப்பது கண்டு நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். அவர்கள் கால்நடையாகச் செல்வதற்குக் கூட பாதை இல்லாத நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய ஊரில் மின்சார விளக்கு போடுவதற்காக ரூ. 1,80,150-ல் ஒ.ந எஸ்டிமேட் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது.

இது போன்று அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள மாணவர்களுக்கு மாணவர் இல்லங்களோ, உணவு, உடை எதுவும் அளிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அரிசன இலாக்காவால் செய்யப்படுகின்ற ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் நாம் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்கின்ருேம் என்பதைவிட, இந்தப் பணம் எவ்வளவு பயன்படுகிறது, அரசாங்கத்தின் உத்திரவுகள் எவ்வளவு நல்லமுறையில் செயல்படுகின்றன என்பதுதான் பிரதான அம்சம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது சம்பந்தமாக இரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவரையில் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரம் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சூரப்பள்ளி பஞ்சாயத்தில் குப்பம்பட்டி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதில் அரிசனச் சேரி ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சுமார் 100 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வாழ்பவர்களுக்கு வீடுகள் வசதியில்லை என்பதற்காக வேறு இடத்தில் வீடு கட்டித்தர நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தில் ஒரு செட்டியார் விவசாயம் செய்து வந்தார். செட்டியாரிடத்திலிருந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் வந்தவுடன், செட்டியார் அந்த நிலத்தை ஒரு கவுண்டருக்கு விற்றார். கவுண்டர் நிலத்தில் கிணறு வெட்டி, சுற்றிலும் சுவர் எழுப்பி விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்தார். அதை நிர்பந்தப்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பட்டபோது, ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த கந்தப்பக் கவுண்டர் நிலம் வாங்கி கவுன்சிலருக்கு உதவி செய்து அவருக்குப் பட்டா வாங்கித் தர ஏற்பாடுகள் செய்து, நிலத்தைப் பட்டா வாங்கித் தந்து விட்டார்கள் என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கு அரிசன சேரிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் விற்கப் பட்டு, இன்னொருவருக்குப் பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில், அவர்களுக்கு வீடு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக புகார்கள் செய்யப்பட்டு, செவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், தாசில்தார் ஆகியோர் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து, அதற்குப் பின்னும் அவர்களுக்கு விமோசனம் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம், வேறொருவருக்குப் பட்டா செய்யப்பட ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் உதவிசெய்து, அரிசனங்கள் வீடு இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனை அளிக்கின்ற ஒன்றாகும்.

அதே போன்று நங்கவள்ளியில் அரிசனச் சேரியை மெயின் ரோடாகிய மோட்டார் பாதையுடன் இணைக்க ஒரு இணைப்புப் பாதை போட 1964-ம் வருடம் உத்திரவு போடப்பட்டது. 1964-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் அது கெஜட்டில் வெளியிடப்பட்டு, அதை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. 4—1—1965-ல் ஆறும் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால், நில உடமையாளர் தர்மலிங்கம் செட்டியார் உயர்நீதி மன்றம் சென்று ரிட் பதிவு செய்து 26—9—1967-ல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

இப்படித் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பின்னால், நிலவுடைமையாளர்கள் தற்போது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டுமென்றும், தாங்கள் இலவசமாகப் பாதை போடுவதற்கு வேறு நிலம் தருவதாகவும் 15—12—1967-லே அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் மேற்படி நடவடிக்கை எடுக்க

முற்பகல் 11.30

வேண்டாம் என்று 27—12—1967-ல் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. இதனால் ஏற்பட்ட நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால் சுமார் 50 ஆண்டுகளாக அரிசன மக்கள் பயன்படுத்தி வந்த அந்தப் பாதையை அவர்கள் விரும்பிக் கேட்டும் அது கிடைக்காமல் போய்விட்டது. மேல் ஜாதிக்காரர்கள் அந்தப் பாதையைக் கொடுக்க விரும்பாததால் அவர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இன்னும் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை செய்வதாகச் சொல்கின்ற இந்த அரசாங்கம் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் சொல்வதைத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால் அந்த அரிசனங்கள் தங்களுக்குத் தாங்கள் கேட்ட பாதைதான் வேண்டுமென்று கேட்டு, கிளர்ச்சி, உண்ணாவிரதம் நடத்தி பின்னால் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதனால் இந்த அரசாங்கம் இலவசமாகக் கொடுத்த பாதையை விட்டுவிட்டு, பழைய பாதையே அந்த அரிசனங்கள் பயன்படுத்த வகை செய்யவேண்டுமென்று 19—10—1970-ல் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டும் இதுநாள் வரையில் அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி 7—8—1971-ல் வட சேலம் மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தமிழ்நாடு கெஜட்டில் விளம்பரப்படுத்திய பின்னால்தான் வேலையைத் துவங்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றிப் பின்னால் 21—8—1971-ல் அரசாங்கத்திற்குப் கடிதம் எழுதப்பட்டது. அதற்கு நில ஆர்ஜித நோட்டிபிக்கேஷன் 12—3—1971-ல் செய்யப்பட்டதாகவும் 10—4—1971-லே அதுபற்றி கெஜட்டில் வெளியிட்டதாகவும் 13—10—1971-ல் அறிவிக்கப்பட்டது இவ்வளவும் நடந்த பின்னாலும் இன்னும் அந்தப் பாதை வேலை நடைபெறவில்லை. 1964-லே இருந்து 1973 வரையில் வற்புறுத்தப்பட்டும் இன்னும் வேலை நடக்கவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம். அந்தச் செட்டியாருக்குத் துணையாக இங்கே ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற செட்டியார்கள் இருப்பதால் தான் இந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் அழுத்தந் திருத்தமாக நான் கூறிக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற அரசாங்கத்தில் இருந்தால் அரிசன மக்கள் எப்படி நன்மையடைய முடியும்? அரசாங்கம் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதாக எப்படிச் சொல்லமுடியும்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்ற அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவேதான் காவேரிபுரத்திலே இருக்கின்ற செட்டித்தோட்டமும் சக்கரையும் இருக்கின்றன. அங்கும் இன்னும் அரிசனங்களுக்கு நடை பாதைக்கு நிலம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆலமரத்துப்பட்டி அரிசனங்களுக்கு அவர்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையாக இருந்துவருகிற—சுடுகாட்டுப்பாதை

ஒதுக்கப்படவில்லை. தண்டா பஞ்சாயத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கும் வீரக்கல் புதூர் கிராமத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கும் இன்னும் வீட்டுமனைகள் ஒதுக்கப்படவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) அடுத்தது பேட்டை டவுன்ஷிப்பிலுள்ள அம்பேத்கார் நகர், காமராஜ் நகர், கவிபுரம் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனை இல்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற....... (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மீனள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அரசு செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவிலே கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் டன் என்ற அளவிலே மீன் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை உருவாக்குகின்ற வகையிலே பற்பலத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களிலே ஒன்று—என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பெரியதாழையில் ஒரு பனிக்கட்டி உற்பத்தித் தொழிற்சாலைக்கு 1972-ம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. அந்தத் தொழிற்சாலையை 1973-ம் ஆண்டிலே கட்டி முடித்து, உற்பத்தித் தொடங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற வேலையைக் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செயல்பட்டு, விரைவிலே வேலையைத் தொடங்குவதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் துறையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுதவிர, அங்கே இருக்கின்ற குலசேகரப்பட்டினம் முன்பு ஒரு காலத்திலே நல்ல துறைமுகமாக இருந்தது. அது இப்போது துறைமுகமாக இல்லை. எனவே, அங்கே ஒரு மீன்பிடித் துறைமுகத்தை அல்லது ஒரு தோணித்துறையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் விசைப் படகுகள் இந்த நாட்டிலே மீனவர்களுக்குச் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளில் ஓரளவு எட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றும், வருகின்ற ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 254 விசைப்படகுகள் செய்துதரப்பட இருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக சாதாரண தோணிகளுக்கும் கட்டு மரங்களுக்கும் இன்போர்டு என்ஜின்களும், அவுட் போர்டு

என்ஜின்களும் பொருத்தப்படும் என்று சொல்லிவந்து, முதலிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முட்டத்தில் இந்திய-பெல்ஜியத் திட்டத்தின்படி அவுட் போர்டு என்ஜின்களைக் கட்டுமரங்களிலே பொருத்திப்பார்த்து, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும், அதைப்போலவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் தோணிகளுக்கு இன்போர்டு என்ஜின்களைப் பொருத்தி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஆக இவை இப்போது ஆய்வில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆய்வு என்ற நிலையைக் கடந்து, நடைமுறை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வேகமாகக் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அரசாங்கம் வழங்கும் விசைப்படகுகள் கொஞ்சம் வசதிப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் சாதாரணக் கட்டுமரங்கள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையிலே இப்படிப்பட்ட இன்போர்டு, அவுட் போர்டு என்ஜின்களைக் கட்டுமரங்களிலே பொருத்துவதற்கு, அதன் பயனை அவர்கள் அடைவதற்கு வகைசெய்யப்பட வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 258 லட்சத்திற்கு மானியம் கோரியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஏறத்தாழ 120 லட்சம்வரை விசைப்படகுகளுக்குச் செலவிடப்படுகிறது. அதிலே பத்தில் ஒரு பங்காவது, 10 லட்சம் அளவுக்காவது இப்படிப்பட்ட சாதாரணக் கட்டுமரங்களையும், தோணிகளையும் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு இன்போர்டு, அவுட்போர்டு எஞ்சின்கள் இந்திய-பெல்ஜியத் திட்டத்தின்கீழ் செய்து தரப்படுவதற்குத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் எங்கள் பகுதியில் சாத்தான்குளம், ராதாபுரம், திருச்செந்தூர் கடலோரப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே விசைப்படகுகளும் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கின்ற மீனவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். விசைப்படகு வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக ஒரு பெரும் பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டிலே இரு சாராருக்கும் ஒரு சமரச உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதையும் மீறி விசைப் படகு வைத்திருக்கிறவர்கள் நடவடிக்கைகளால் தகராறு ஏற்படுகிறது. 1972-ம் ஆண்டிலே அரசு இதுபற்றி ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவில் வாரத்தில் ஒருநாள் தான் விசைப்படகுக்காரர்கள் கட்டுமரம் வைத்திருப் பவர்கள் மீன்பிடிக்கும் இடத்தில் மீன் பிடிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கடனையும், மானியத்தையும் பெற்று விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் இந்த அரசாங்க உத்தரவை மீறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதனால் அங்கே இருக்கின்ற ஏறத்தாழ 30.000 நாட்டுப்படகு மீனவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தகராறு ஏற்படாமல் இருக்க, நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கும் மீனவர்கள் பாதுகாப்பட, அரசாங்கம் உத்தரவை உடனடியாகச் சரிவர அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் நடைமுறையில் ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால் அதைப் போக்கு வதற்கு உடனடியாகச் சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் நமது அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதியைப் பாது காக்கப்பட்ட இடமாக்க வேண்டுமானால் ஒரு சட்டத்தையே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வ. முத்து: தலைவரவர்களே, இன்று சட்டமன்றத்திலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் 1973-74-ம் ஆண்டு அரிசன நலம்—மீன்வளத் துறை மானியங்களை ஆதரித்து, இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன்.

இந்த அரிசன சமுதாயம் முன்னேற ஒரே வழி கல்விதான். ஆனால் ஆண்டுக்காண்டு கல்விக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கிவந்த நமது முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு குறைத்துவிட்டார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன மாணவர்களுக்கு அரிசன பள்ளிகளில் மதிய உணவுக்காக 15 காசு விதம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் அரிசன மாணவர் களுக்கு வீட்டில் என்ன பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ, அதே பற்றாக்குறைதான் பள்ளியிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதை 25 காசாக உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மக்களுக்கு உழவு மாடுகள் வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், மானியங்கள் கொடுக்கப்படுவது போல விவசாயக் காரியங் களுக்கும் அவர்களுக்கு மானியங்கள் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக விவசாய பம்பசெட்டுகள் வைப்பதற்கு மானியங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களிலே அரிசனங்கள்தான் பெரும்பாலும் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் கிணறுகளை வெட்டும்போது வெடி விபத்துக்களில் கை கால் இழந்து, சில வேளைகளில் உயிரையும் இழந்திடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே இப்படி விபத்துக்குள்ளாகிவிடுகின்றவர் களுக்கு கட்டாயமாக நிதி உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று தலைவரர்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, துப்புரவுப் பணியாளர்கள் விஷயத்தில் சற்று கூடுதலாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்ற எந்தத் துறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் ஓய்வு பெற்றவர்களையோ அல்லது மற்றவர்களையோ வைத்துக் கொண்டு பணியினைத் தொடரலாம். ஆனால் துப்புரவுத் துறையில் உள்ளவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் யாரையும் இழுக்கமுடியாது. இது கீழ்த்தரமான வேலை என்று கருதி இதைச் செய்ய யாரும் முன்வருவது இல்லை. எனவே இந்த வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக சலுகைகளையும் வசதிகளையும் அளிக்க அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தீண்டாமை ஒழிப்பினை மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் கிராமங்களிலே அரிசனங்கள் அரிசனங்களாகத்தான் நடத்தப் படுகின்றார்கள். காவல் நிலையங்களில் போய் அவர்கள் புகார்களைக் கொடுத்தால், கொடுக்கப்பட்ட புகார் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று தள்ளி விடுகின்றார்கள். கிராமத்தில் 100-க்கு 15 பேருள்ள அரிசனங்கள் உண்மைக் குப் புறம்பாக எதையும் சொல்லி அந்தக் கிராமத்தில் வாழமுடியாது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். கள்ளுக்கடையில்கூட ஜாதி இந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பாட்டில்களில் அரிசனங்கள் குடித்துவிட்டார்கள் என்ற முறையில் பல அரிசனங்கள் தாக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். போதையிலேயே ஜாதி பாகுபாடு என்றால் மற்ற நேரத்தில் எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்த்திட முடியும் என்றே கருதுகிறேன்.

நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினரானபிறகு நான் ஒரு பொது இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டிருந்தேன். அந்த வழியே வந்துகொண்டிருந்த ஒரு பெரியவர் தன் சொந்தக்காரன் என்று எண்ணி என்னை வணங்கிவிட்டுப்போனார். கூட இருந்தவர் நான் ஒரு அரிசன் என்பதை அறிவித்தபிறகு 100 அடி தூரத்திற்குச் சென்ற அவர் திரும்பிவந்து "தன் சொந்தக்காரன் என்று எண்ணிவிட்டேன்" என்று சொல்லி வணக்கத்தினைத் திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டுவிட்டார். சட்டமன்ற உறுப்பினரான எனக்கே இந்த நிலை என்றால் மற்றவர்களுடைய நிலையினை யோசித்துப்பார்த்து இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பினைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பாராட்டி நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அரிசன நலத்துறை மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையினை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

முதலாவதாக இந்த மானியத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 815.35 லட்சத்தில் ரூ. 596.16 லட்சம் கல்விக்காகப் போக மிச்சமுள்ள ரூ. 223.19 லட்சம் இதர தலைப்பின்கீழ் உள்ள பொருளாதார, சுகாதார, வீட்டு வசதிகளுக்காக செலவிட அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. இப்படி வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி போதுமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இது போதாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. மேலும் இதை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 816.35 லட்சத்தில் மத்திய அரசு உதவியாக நமக்குக் கொடுத்த தொகை எவ்வளவு? அதில் மாநில அரசின் பங்கு எவ்வளவு? என்று இதில் குறிப்பிடவில்லை. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான விளக்கத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரிகளில் மலைசாதியினர் மாணவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 16 சதவிகித ஒதுக்கீடு போதுமா என்பதை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது இந்தக் கல்வி ஆண்டிலிருந்து செயல்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல 1969-70-ம் ஆண்டிலே ஒரு உயர் மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் அரசுப் பணிகளில் அரிசனங்கள் மலைவாசி மக்கள் அதிக இடம் பெறுவதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை பெருக்கித் தருவதில் ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குழு தன் பணியினை எவ்வாறு ஆற்றியிருக்கிறது என்பதனையும் அதன் அறிக்கை என்ன ஆயிற்று, ஏன் அந்த அறிக்கை இந்த அவைமுன் வைக்கப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலில் ஈடுபடும் அரிசனங்களுக்கு கடன் உதவிகளைக் கொடுத்துவருகிறோம். இதன்படி 22 தொழில்கள் குறிப்பிடப்பட்டு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இப்படிக் கடன் உதவிகள் அளிக்கப்படுகிறது. இதனைதவிர்க்க இந்த இந்தத் தொழில் என்பதை எடுத்துவிட்டு அரிசனங்கள் ஈடுபடும் அனைத்துத் தொழில்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கடன் உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும். அது போன்று தொழில் கருவிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படுகிறது. அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் கருவிகள் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதை மாற்றி எந்தெந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்களோ, அந்தத் தொழில்களுக்கான கருவிகளை அளித்திட வேண்டும் என்று தற்போதுள்ள அரசு உத்தரவை மாற்றிப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீட்டு வசதிக் கழகம். நான் ஏற்கெனவே பொதுவிவாதத்தின் போது இதைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். பத்தாயிரம் வீடுகளை அரிசனங்களுக்கும் மலைவாசிகளுக்கும் கட்டுவது என்பது திட்டம் தாழ்ந்த அல்லது சமவெளிப் பிரதேசத்தில் இவர்களுக்காகக் கட்டப் படும் வீடுகளைப் போலில்லாமல் மலைவாசிகளுக்குக் கட்டப்படும் வீடுகளின் கூரை சிமெண்டு ஷீட்டுகள் அல்லது ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட்டுகளைப் போட்டு நல்ல செங்கற்களினாலோ அல்லது கருங்கல்லினாலே, கட்டிடங்களாகக் கட்டினால்தான் நீடித்திருக்கும். இதிலும் எந்த மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் அரிசனங்கள் இருக்கின்றார்களோ அந்த மாவட்டத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மலைப்பிரதேசத்தில் மொபைல் மெடிகல் யூனிட்ஸ் இருக்கின்றன. ஆனால், இவை பெரும்பாலும் பாதை யோரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு மட்டுமே சென்று வருகின்றனவே தவிர, நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொருந்த வரையில் உள்ளிட்ட பகுதியிலிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் செல்லுவதேயில்லை. இதை நான் 'அட்வைஸரி கமிட்டி' யில் கூட எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறேன். எனவே இதை அரசு மிகமிகத் தீவிர மாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக என் தொகுதியினைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கு வதில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. நீலகிரி மாவட் டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1960-க்கு முன்பு அங்கே குடியேறிய அரிசனங் களுக்கு அந்த நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் எந்தத் தடையும் இல்லை. அவர் களுக்கே அதை வழங்கலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவில் 1950-ம் ஆண்டில் ஒரு தடை உத்தரவினைப் பிறப்பித்தார் கள். அதாவது, மின்சார அணைக்கட்டுகளின் மண்விழுந்து அணைக்கட்டுகள் தூர்ந்து விடும் என்ற காரணத்தை உள்ளிட்டு நிலங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் 1972 ஜூன் மாதம் இந்தத் தடை நீக்கப்பட்டுவிட்டது. இதன்படி அரிசனங்களுக்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிலங்களைக் கொடுப்பதில் தற்போது தடை எதும் இல்லை. ஆனால் நிலங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது இந்தத் தடை நீக்கப்பட்டு விட்டதால் உடன டியாக அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். வேண்டும்.

அடுத்து, வடஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அம்மணந்தாங்கல் கிராமத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள அரிசனக் காலனிக்கு ரோடு போட வேண்டும் எனறு கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசுக்கும் முன்பிருந்த அரசுக்கும் விண்ணப்பங்

களைக் கொடுத்திருந்தும் பாதை போடப்படாமலேயே இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையை யொட்டி இராணிப்பேட்டை ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்கு முன்பு அவர்கள் உண்ணுவிரதம் இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி உடனடியாக இந்தப் பாதையை அரிசனங்களுள்ள அந்தக் காலனிக்கு அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சத்துணவுத் திட்டம் ஸ்லம் ஏரியாக்களில் தான் செயல் படுகிறதா? பொதுப்படையாக எல்லா இடங்களுககும் கொடுக்கப்படுகின்றதா? இதற்கு என்ன விளக்கம் அமைச்சர் கொடுக்கப்போகின்றூர் என்று தெரிய வில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தீண்டாமையைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு தனிப் பிரிவு போலீஸ் செயல்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங் களில் தான் செயல்படுகிறது. இது எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்கப்பட வேண்டும். சில சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றபோது, போலிசுக்குப் போய் சொன்னுல், அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. எனவே, இந்தப் போலீஸ் பிரிவு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. இரா. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மீனளத்துறை மானியத்தின்பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மீன் உணவு மக்களுக்கு நல்லதோர் சத்துணவு. அதை எல்லா மக்களுக்கும் வேகமாகவும், குறைந்த விலையிலும் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் மீன்வளத் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. மீனளத் துறை இன்னும் அதிகமான அளவில் மீன்களைப் பிடிக்க இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி, நவீன முறையில் மீன் பிடிக்க வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். இந்த துறையினர், விசைப் படகுகளைக் கொடுப்பதற்கு அதிக அக்கறை செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறூர்கள். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ஆயிரம் விசைப் படகுகளை மீனவர்களுக்கு வழங்குவது என்ற ஏற்பாட்டில், 1973-74-ஆம் ஆண்டு 245 விசைப் படகுகளை வழங்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறூர்கள். இதுவரையில் சப்சிடி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை நிறுத்த வேண்டும் என்ற குறிப்பிருக்கிறது.

நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த சப்சிடியை நிறுத்த வேண்டாம், தொடர்ந்து அந்த சப்சிடி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான்.

இந்த விசைப் படகுகளின் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. மீனவர்கள் தவணை முறையில பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தக் கூட கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சப்சிடியை தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த விசைப் படகுகளைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், பர்மா-சிலோனிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு, சில அளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல முன்னாள் ராணுவததினர்கள்—மீன் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கும் சில சதவீதங்கள் ஒதுக்கி அவர்களுக்கும் விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர தனியார் கமர்சியல் வங்கிகளின் மூலமாக 12 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான தொகைக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கடனைப் பெறுவதற்கு, செக்யூரிடி தர வேண்டுமென்று அந்த வங்கியினர் கேட்கிறார்கள். அதை மாற்றி ஏழை எளிய மீனவர்கள். அந்த செக்யூரிடி கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசைப் படகுகளையே செக்யூரிடியாக வைத்து, கமர்சியல் வங்கிகளில், கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

நாட்டுப் படகுகளிலும், கட்டுமரங்களிலும் யந்திரங்களைப் பொறுத்தி, அதன் மூலமாக அந்தத் துறையிலே முன்னேற்றம் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தூத்துக்குடியில் நாட்டுப் படகுகளில் யந்திரங்களை வைத்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். இதில் ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இது இன்னும் ஆராய்ச்சி யிலேயே இல்லாமல் உடனடியாக நாட்டுப் படகுகளுக்கும், கட்டுமரங்களுக்கும் யந்திரங்களைப் பொறுத்துகின்ற அளவுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடிப் பகுதியில், கடலில் ஆபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு லாஞ்சுகள் போதிய அளவில் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லாஞ்சுகளை அதிகமான அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், தூததுகுடியில் "ஆப் ஷோர் ஸ்டேஷன்" வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டேஷன என்ன வேலே பண்ணு கிறது என்று தெரியவில்லே. அவ்வப்போது கடலில் 'ஃபிஷிங் க்ரவுண்ட்கள்' இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து மீனவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். இது, அப்படி சர்வே செய்து மாநில அரசுககு ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லே. அப்படி, உடனுககுடன பிஷிங் கிரவுண்டுகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியப்படுத்தினல் மீனவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் ஐந்து டன் அளவுக்கு பனிக்கட்டி தயாரிக்கின்ற பேக்டரி இருக்கிறது. இது போதிய அளவுக்கு இல்லே. 10 டன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலேயாக இதை உயர்த்த வேண்டும். மேலும், எங்கள் பகுதியில் வேன் வசதிகளே அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் ஓரளவுக்காவது மீனே எடுத்துச் சென்று, விரைவாக, நல்ல நிலேயில் விற்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரததில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் நைலான் நூல் அதிக அளவில் கிடைக்க அரசு வழிவகை செய்தால் மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

தூத்துக்குடியில் சங்கு குளிக்கின்ற தொழில் அரசின் துறையின் கீழ் இன்றைக்கு நடவடிக்கையில் இருக்கிறது. 2¼ அங்குலம், 3½ அங்குலம் அளவுக்கு சங்குகள் எடுக்கப்படுகின்றன. வெளி மார்க்கெட்டில், 2¼ அங்குல சங்கினுடைய விலே ரூ. 3.25 ஆக இருக்கிறது. ஆனுல் அரசு ரூ. 1.25 தான் கொடுக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது. ரூ. 1.75 ஆக இதை உயர்த்த வேண்டும். அதேபோல, 3½ அங்குலம் சங்குக்கு மார்க்கெட் விலே ரூ. 4.50 ஆக இருக்கிறது. ஆனல் அரசு கொடுக்கின்ற விலே ரூ. 3.25. இதை ரூ. 3.50 ஆக உயர்த்தினல் மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, இந்த சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இறந்து விட்டால், அரசு காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதில் சில சமயங்களில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. உடனடியாக இந்தத் தொகை வழங்கப்படுவதற்கு இலாக்காவினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் முத்துக் குளிக்கப்போவதில்லே என்று அறிவித்தார்கள். எனவே, இந்த ஆண்டு முத்துக் குளிப்பதாகத் தெரியவில்லே. கடலில் விளேந்த முத்துச் சிப்பிகள் அத்தனேயும் இறந்து விட்டதாக மீனவர்கள் சொல்கிருர்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசு கண்டுபிடிக்க

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த முத்துச் சிப்பிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கார்த்திசன் : தலைவரவர்களே, அரசின் மீனளத் துறையின் மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மீனளத் துறைக்கும் ஹரிஜன நலத் துறைக்கும் நமது அரசு பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளது. இதை எல்லோரும் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு உள்ளது. இதுபோல, மீனளத் துறையிலும் நல்லபல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தாலும் ஒருசில விஷயங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில், கடற்கரைப் பகுதியான கூட்டன்புள்ளியிலும் பெருமணலிலும் பத்தாயிரம் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள மீனவர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் தொடர்ந்து கடல் அரிப்பு இருந்து கொண்டு வருவதால், மீனவர்கள் பெரிதும் அல்லலுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள்; வீடின்றி தவிக்கிறார்கள். எனவே, மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள உபரி நிலங்களில் அந்த கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு நமது இலாகாவின் மூலம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அங்கே மீனவர்களுக்கு நல்ல நூல் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒழுங்காக, நல்ல முறையில் சீரான விலையில் நூல் கிடைக்கச்செய்ய நமது அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, மீனவர்களுக்குப் பெரிய படகுகள் வாங்க கடன் வழங்குகிறார்கள். ஏழை எளிய மீனவர்கள் கட்டு மரங்களில் சின்னக் கருவிகள் வாங்க கடனுதவி செய்யவேண்டும். அடுத்து, சிறிய படகுகளிலும் மீன் பிடிக்க, என்ஜின்களைப் பொறுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, ஏழை மீனவர்களுக்கு சின்ன என்ஜின் மோட்டார் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. வீ. கார்த்திசன்]

மேலும், கடலில் மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்ற காலத்தில், கடல் காற்றினால் அவர்கள் கடலிலேயே இறந்து விடுகின்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நியாயமான விசாரணை உடனடியாகச் செய்து உதவித் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மீனவ கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதில் சிரமங்கள் இருப்பதால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, ஆங்காங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில், சீரான முறையில் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கச் செய்ய அரசு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனளத் துறையிலுள்ள மீனவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மீனளத் துறையில் அவர்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் கூட்டப்பள்ளி பகுதியில் குடி நீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. எனவே, கடற்கரைப் பகுதிகளிலுள்ள அந்த கிராமங்களுக்கு குடி நீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும், சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் ஆண்டுதோறும் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, இட்ட பயிர்கள் தீய்ந்து வருகின்ற நிலை காணப்படுகிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியை வரட்சிப் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தி சர்க்கார் கடன்களையும், கூட்டுறவு நிலவள வங்கி கடன்களையும் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன நலத்தைப்பற்றி நான் ஒரு சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என் பகுதியில் சுமார் 20,000 அரிசன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது அரசு பொருளாதார, சுகாதார வசதி செய்து தந்தாலும், இன்னும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அங்கங்கு இருக்கும் அரிசனக் கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் கிணறுகள் இல்லை. எனது ராதாபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அரிசன கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு மனைகள் கொடுத்தும் அந்த அரிசனக் கிராமங்களுக்கு குடிநீர் கிணறுகள் வெட்டப்படவில்லை. நெல்லை நல அதிகாரி அவர்களுக்கு ராதாபுரம் அரிசனங்களுடைய நலன்களைப் பற்றி சொல்லியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அங்குள்ள அரிசனங்களுக்குக் குடி நீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. கார்த்திசன்]

என் பகுதி அரிசனங்களுக்கு நீண்ட நெடுநாட்களாக மனைப்பட்டா கொடுத்தும் வீடுகட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை. அப்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு விவசாயக் கருவிகள், தையல் மெஷின்கள், குடிநீர் வசதி இவைகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மீனளத்துறை பற்றி நான் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மீனளத் துறைக்காக சற்றேக்குறைய ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்த ரூ. 2½ கோடியில், 1½ கோடியை விசைப் படகுகளுக்காகவே ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதில், 245 விசைப்படகுகளை தயாரித்து, மீனவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல திட்டத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், விசைப் படகுகளை உற்பத்தி செய்வதிலோ, உற்பத்தி செய்த படகுகளை மீனவர்களுக்கு வழங்குவதிலோ என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று இந்த இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்காமல், இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வதை இங்கு குறிப்பிட்டு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மொத்தமாக, நாமும் சில போட் பில்டிங் யார்ட்சை வைத்திருக்கிறோம். அத்தனை படகுகளையும் நாமே அங்கே கட்டுவது கிடையாது. வெளியிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் படகுக் கட்டத் தருகிறோம். அதுவே தவறு. சமதர்ம ஆட்சியாளர்கள், எல்லாவற்றையும் நாமே உற்பத்தி செய்வோம் என்று சொல்கிறவர்கள், ஊரிலே இருக்கிற நல்ல தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுகிறவர்கள், தாங்களிடமுள்ள தொழிற்சாலைகளிலே, தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை உற்பத்தி செய்வதிலே ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. 245 படகுகளை போட் பில்டிங் யார்டில் உற்பத்தி செய்ய ஏன் காலதாமதம்? உங்களுடைய படகுக்கட்டும் துறையிலே இவைகளை உற்பத்தி செய்ய ஏன் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்ற என்னுடைய முதல் கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் அளிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த விசைப்படகுகளைத் தனியார் துறையிலே தயார் செய்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலேயும் அதிகமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. 1971-ல் நாம் மூன்று கம்பெனிகளுக்கு போட்டுகளைக் கட்ட அனுமதி வழங்கியுள்ளோம். மெக்கனைஸட் போட் பில்டர்ஸ் 22 விசைப் படகுகளையும் அசோக் போட் பில்டர்ஸ் ஐந்து விசைப் படகுகளையும், நாதன் போட் பில்டர்ஸ் ஐந்து விசைப் படகுகளையும் கட்ட அனுமதியளித்திருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் காலதாமத செய்து, அந்தப் படகுகளை உற்பத்தி செய்யமுடியாமலே போய்விட்டது.

அப்படி 33 படகுகளைச் செய்ய முடியாமலே போய், அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணமும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கி என்ன பயன்? இந்த ரூ. 2½ கோடியை காலா காலத்திலே படகுகளை உற்பத்தி செய்து மீனவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று தான் நாம் ஒதுக்குகிறோம். என்ன காரணத்திற்காக இப்படி அவர்கள் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் கட்டக்கூடிய திறன் படைத்தவர்களா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பது கிடையாது. என்ன காரணங்களினாலோ இப்படி 1971-லே 32 படகுகள் செய்யப்படாமலே போனதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலே ஒதுக்கப்படுகிற பணம் பயன் படுத்தப்படுகிறதா என்ற கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

கேரளத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம் உத்தரவு கொடுத் திருக்கிறார்கள். மலையாளப் பகுதியிலே இருந்து வருகிறவர்களுக்கெல்லாம் உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நம் மாநிலத்திலே தொழிலை நாம் எப்படி வளர்ப்பது? நம் மாகாணத்திலே தொழில் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களை ஊக்குவிக்காமல், வளர்க் காமல், பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், எப்படி தமிழ் மாநிலம் வளரும் என்பதை இந்த இலாகா சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே மகாராஷ்டிரம் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறது. கேரளம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழகம் மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது. தமிழ் மாநிலத்தைவிட கேரளம் சிறிய இடம். அந்த இடத்திலே யிருந்துகொண்டு, அவர்கள் இந்தியாவிலே இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

லோயஸ்ட் டெண்டர், 30 அடிப் படகுக்கு ரூ. 17,000, 32 அடிப் படகுக்கு இவ்வளவு, என்று கொடுக்கிறார்கள். லோயஸ்ட் டெண்டர் என்று நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அந்தத் தொகைக்கு இந்த வகையிலே செய்ய முடியாது, எனக்கு இன்னமும் அதிக மாகக் கொடுங்கள் என்று எழுதுகிறார்கள், அதை நீங்கள் பரிசீலிக்கிறீர்கள் என்றால், டெண்டர் முறைக்கே அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. லோயஸ்ட் டெண்டரை எடுக்கிறோம். செய்யக்கூடிய திறன் இல்லாதவர் கள் என்றால், அடுத்ததற்குப் போகலாம். லோயஸ்ட் டெண்டர் என்று எடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு, விலைவாசி இப்படி இருக் கிறது, இதை செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே, ரூ. 2,000 க்கு மேலே போட்டுத்

தாருங்கள் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. There can be no revision upwards எப்படி நீங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியும்?

அவர்களால் செய்ய முடியவில்லையென்றால், அடுத்த டெண்டர்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போங்கள். குறைந்த டெண்டர் என்ற போர்வையிலே புகுந்து, டெண்டரை எடுத்துக்கொண்டு, அதை வாங்கிக்கொண்டு, பின்னால் எதையோ பயன்படுத்திக்கொண்டு, இப்பொழுது விலைவாசி ஏறிவிட்டது, எங்களால் இந்த விலைக்கு செய்யமுடியாது என்று சொன்னால், அதே விலைக்கு தமிழ் மாநிலத்திலிருந்து போட்ட டெண்டர்காரர்களுக்கு ரெபியூஸ் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களே அதற்கும், இதற்கும் அதிக வித்தியாசம் கிடையாது. ரூ. 250 வித்தியாசம் இருக்கும். கேரளத்திலே செய்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம்? இங்கே இருந்து ஒரு ஆபீசர் போய் வர செலவு செய்யவேண்டும். ஒரு போட்டை பார்த்துவிட்டு வர ரூ. 300 செலவு செய்யவேண்டும். அங்கே இருந்து போட்டை இங்கே கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு செலவு. தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து கேட்டவர்களுக்கும் கொடுத்தால், லாபமாக இருக்குமா என்பதை இந்த இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்கிற அளவுக்கு நடந்து கொள்ளவில்லை. சிந்தித்துப் பார்க்கிற நிலையில் இந்த இலாகாவில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்லுவேன்.

கேரளாவிலே தயாரிக்கப்பட்ட படகுகளை வாங்கிக்கொண்டு, அந்த போட்டிலே வருகிற மீனை நீங்கள் வாங்காதே என்று சொல்கிறார்கள். Kerala Manufactured boats are lying idle in Madras. கேட்டால், அங்கேயிருந்து மீன் வந்தால் நீங்கள் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் என்ன கோபமோ தெரியவில்லை. அவர்கள் கோபத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் முறைகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கேரளா மேனுபாக்ச்சர்ட் போட்டிலே மீன் பிடிக்கக் கூடாதா? இங்கேகூட, ரூல் 42-லே அட்ஜோர்ன்மெண்ட் மோஷன், அந்தப் படகிலே மீன் வாங்கியவர்களையெல்லாம் மீனவர் சமுதாயத்திலே ஒருசிலர் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று அரசாங்க கவனத்திற்குக் கூடக் கொண்டு வரப்பட்டது உறுப்பினர் திரு. மருதாசலம் அவர்களாலே.

ஆனால், இன்றைக்கும் கேரளா மானுபாக்ச்சர்ட் போட்சால் மீன் பிடிக்கப் போக முடியவில்லை. ஏற்கனவே, நீங்களாகவே பார்த்து, கேரளா போட் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு போட் மானுபாக்ச்சர் செய்ய கொடுக்கிறீர்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதிகமான போட்களை மானுபாக்ச்சர் செய்யுங்கள் என்று. 20, 25 போட்களுக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டும், அவர்கள் போட்களைச் செய்து தரவில்லை. இங்கிருக்கிறவர்களை 10

போட்கள் செய்யச் சொல்லி, அவர்கள் 5 போட்களைத் தயார் செய்துவிட்டோம், take delivery of those boats என்று சொல்லியும் 2 மாதங்களாக அந்தப் படகுகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? இப்படி இருக்கும்போது ரூ. 2½ கோடி என்ன, ரூ. 25 கோடி கொடுத்தால் கூட மீன் வளத்திலே நாம் முன்னேற முடியுமா என்பது சந்தேக மாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் தவறான சில கருத்துக்களை, இந்தத் துறையில், குறிப்பாக, டெண்டர் கொடுப்பதிலே, கேரளக்காரர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கிறோம், இங்கேயிருக்கிறவர்களுக்கு அதனை மறுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அவைகள் அத்தனையும் உண்மைக்குப் புறம்பானவை. கேரளத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். கேரளக்காரர்கள், தமிழ் மாநிலத்திலே போட் கட்டுகிறவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். இங்கிருந்து எந்த அதிகாரியும் அரசாங்க பணச் செலவிலே, அங்கு போய், கேரளத்திலே கட்டுகிற முறையைக் கவனிக்க மாத்திரம் செல்லவில்லை. எத்தனையோ பணிக்காகச் செல்கிறார்கள். அதேபோல், கேரளக்காரர்கள் தயாரித்த படகை வைத்துக்கொண்டு இங்கே மீன் பிடிக்கும்போது அரசு அதைத் தடைசெய்யவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். இது இரண்டையும் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அரசா அந்தத் தவறைச் செய்யும்? அப்படி மற்றவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்தும் கண்டிக்காமல் இருப்பது தவறு. நீங்கள் அந்தத் தவறைச் செய்தால், இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களும் உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுமே, ஆனால் உங்களால் அதைத் தடுக்க முடியவில்லை. 'Kerala manufactured boats are not going out for fishing'. அந்தக் கொடுமையான நிலைமையை தடுக்க நீங்கள் ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? நீங்கள் கண்டும் காணாமல், மறைமுகமாக, அவர்களுக்கு இப்படி இருக்கிற நிலையை—அவர்கள்மேல் என்ன கோபமோ—. . . .

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கேரளத்துப் படகுகாரர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்லவே இல்லையென்று அம்மையார் அவர்கள் கூறுவது தவறு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்கு வந்த தகவல். 'Kerala manufactured boats are still lying idle.' ஆக. இந்த நிலைமையை சமாளிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கவில்லை என்பது

தான் என்னுடைய கேள்வி. கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள், கொடுத்திருக்கிறார்கள். கே. பி. தாமஸ், சேவியர் அண்ட் சன்ஸ் என்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடலூரிலே ஆபீஸ் மாத்திரம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஆபீஸ் மாத்திரம் கடலூரிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆபீஸ் மாத்திரமல்ல, கட்டுகிற தளங்கூட கடலூரிலேதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அம்மையார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே மலையாளிகளுக்கு எந்த வாய்ப்புமே தரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் அப்படிச் சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள்தான் சொல்கிறீர்கள். நான் சொல்வது 'you must always give priority to Tamil Nadu' என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மீண்டும், மீண்டும் நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சிக்காரர்கள்தான் அப்படிப்பட்ட கலவரத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பெரும் தவறு. நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கிறது, உங்களுடைய கட்சி பிராந்தியக் கட்சியாக இருக்கிறது

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சியிலே இருக்கிறவர்களே அப்படிச் சொல்வதால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகத்தான் போய்விடும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் ஒவ்வொருவரும் பிழைப்பதற்கு இன்னொரு மாநிலத்தாரை அடையாளம் காட்டுவார்கள். அம்மையார் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்று தான் தகவல் தந்தார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கடலூரிலே இருக்கிற அந்தக் கம்பெனிக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா இல்லையா என்றுதான் கேட்டார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

1973 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கோளாவிலே படகு கட்டு கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோளாவிலே கட்டவில்லை, தமிழகத்திலே தான் கட்டுகிறார்கள், கடலூரிலேதான் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். தமிழகத்தைத் தவிர வேறு ஒரு மாநிலத்திற்கு எந்தத் தொழிலும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் அம்மையார் அவர்கள் நோக்கமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்னுடைய வாதத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தரக்கூடாது என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னது இங்கே உள்ளவர்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். " Reference must be given to the sons of the soil " என்ற முறையிலேதான் சொன்னேன். அவர்களுக்கும் கொடுங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அம்மையார் அவர்கள் சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் என்ற முறையிலே கலவரத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் சந்திக்க நாங்கள் தயார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கலவரம் அல்ல. இங்கே உள்ளவர்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. மு. வேதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, மீனளத் துறையில் மானியத் தினை ஆதரித்து பாராட்டிப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் மிகச் சிறந்த கடற்கரை நமக்கு இருக்கிறது. இந்தக் கடலிலே ஏராளமான மீன்களும், ஏராளமான சங்குகளும், ஏராளமான முத்துகளும் கிடைக்க அதை நம்பி வாழ்கிற மீனவர்கள் மிகச் சாதாரண நிலையில் மிகவும் பின்தங்கியவர் களாக இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலேயும் பொருளாதாரத் துறையிலேயும் மிகப் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் இந்த மன்றத்திலே பலமுறைகள் பேசியிருக்கிறேன். மீனவர்கள் எல்லா வகைகளிலுமே தாழ்ந்தவர் களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சி யிலேயே அவர்களையெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மீனளத் துறையிலே 20 ஆண்டுக்கால காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இல்லாதவைகளையெல்லாம் என்ன என்ன சாதனைகளையெல்லாம் இந்த ஆட்சி செய் திருக்கிறது என்பதை அம்மையார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இதிலே படித்துப் பாருங்கள். எவ்வளவு நல்ல நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குறைந்த டெண்டர் விட்டது தவறு என்று சொல் கிறார்கள்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பர்சனல எக்ஸ்ப்ளநேஷன் சார், குறைந்த டெண்டருக்குக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்லவில்லை. குறைந்த டெண்டர் என்ற போர்வையிலே டெண்டர் எடுத்துக்கொண்டு பிறகு ரிவைஸ் செய்யப் படுவது தவறு என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஒரு முறை டெண்டர் கேட்கப் பட்டது. மீண்டும் டெண்டர் கொடுக்கப்படும்பொழுது அதை நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கே கொடுப்பதில்லை. பிஷரீஸ் மெரினரி அட்வைசரி கமிட்டி என்ற கமிட்டி இருக்கிறது. டெண்டர் திறந்து பார்ப்பதற்குள்ளாகவே தான் ரிவைஸ் செய்யப்படுகிறது. அப்போதும் குறைந்த டெண்டருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. வேதாசலம்: விதிகள் பிரகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே செய்தால்கூட ஊழல் பட்டியல் என்று சொல்கிறார்கள். மீனவர் களுக்கு படகு வாங்குவதற்காக 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 80,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மீனவர்கள் 80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய வசதியில்லை. மத்திய சர்க்கார் முன்பெல்லாம் சப்ஸிடி மூலமாக மானியம் தந்தார்கள். சப்ஸிடி தந்தார்கள், இப்பொழுது அது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர் களுடைய ஆட்சியிலே சப்ஸிடி தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகள் எல்லாம் குடிசைப் பகுதிகளாக இருக் கின்றன. அங்கே ரோடுகள் நன்றாக இல்லை, போதுமான இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை. அவர்களுக்கு விளக்குகள் இல்லை, குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இராயபுரம் பகுதியிலே ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று 5 ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்பிருந்தே கேட்டு மிருந்தது. இதுவரையிலே அது தொடங்கப்படவில்லை, அதனால் விசைப்படகுக் காரர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விலை உயர்ந்த படகுகள் போவதற்கு அங்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. மீனவர்களுக்கு யான்மார் இஞ்சின்தான் தேவை என்று பலமுறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டுடன் சேர்ந்து மத்திய சர்க்காருடைய உதவியுடன் அதை இங்கே எண்ணூரில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியும் இன்னும் அதைப்பற்றி நட வடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. மு. வேதாசலம்]

கடற்கரையிலே வாழுகின்ற மீனவர்களுக்கு ஸீ எரோஷன் அடிக்கடி ஏற்படுவதால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குப்பங்கள் சரைந்து போகின்றன. எனவே ஸீ வால் ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையிலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏராளமான மீன்கள் கடலிலே கிடைக்கின்றன. இறால், லாப்ஸ்டர் போன்ற வகை மீன்களை நிறையப் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் நாட்டுக்கு நல்ல வருமானம் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுடைய தொழில் உயிர் ஊசலாடுகிற தொழில். அன்றாடம் அவர்கள் உயிர்விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மீனவர்களுக்குக் கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே மீனவர்களுக்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தேவை என்று சொன்னேன். அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அவர்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏ.ஆர்.சி. ஸ்கீம் மூலமாக சென்னை மாவட்ட பெடரேஷனுக்கு 35 லட்ச ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் திருநெல்வேலிக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விசைப்படகுகள் மூலம் அவர்களை நல்ல முறையிலே வாழவைக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. செல்லையா அவர்கள் பேசும்பொழுது தவறான கருத்தை வைத்து, இந்த இலாகா சரியாக செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். மீன் இலாகா இயக்குநர் நல்லவர், திறமையுள்ளவர். நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்துதான் செய்வார். ஆகவே, அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பர்மா ரிப்பேட்ரியட்ஸ் என்று யாரிடமோ பணம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள், அது தவறு. அந்த பர்மாக்காரர்களுக்கு தகுந்த சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை தெரிவித்தார்கள். இது போலவே மீனவர் பகுதியிலே பல கோடி ரூபாய் தேவை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத் தொகையை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மீனவம் சம்பந்தமாகவும், அரிஜன மக்கள் சம்பந்தமாகவும் இருக்கக்கூடிய இரண்டு முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரிஜனங்கள் சம்பந்தமாகத்தான் சில விவரங்களை பின்னால் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு முன்னால் இந்த மீன் படகு சம்பந்தமான ஒரு பிரச்னையும் இப்போது எழும்பியது. அதைப் பற்றி எனக்கு சில தகவல்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் அதை முதலில் தெளிவுபடுத்தி விடலாம் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக மீனவர்களுக்கு விசைப்படகு கொடுக்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். இந்தத் திட்டத்தின் படி எல்லா மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்பட்டு சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கும் மற்ற மீனவர்களுக்கும் முரண்பாடு இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள நாங்கள் உதவி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

எனவே, உள்ள பிரச்னை என்னவென்றால் 1971-ம் வருஷத்தில் சில மெகனைஸ்டு போட்டுகளுக்கு டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அந்த டெண்டரின் அடிப்படையில் போட்டுகளை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. 1972-ம் வருஷத்தில் ஜூன் மாதத்தில் முதல் டெண்டர் திறக்கப்பட்டபோது ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனி, அந்த கம்பெனி கேரளாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் அல்லது ஆந்திராவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம், வங்காளத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம், அந்தப் பிரச்னை எழவே இல்லை. ஆனால் எந்தக் கம்பெனியாக இருந்தாலும் அந்த கம்பெனி ஒரு குறைந்த டெண்டரை கொடுத்திருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, குறிப்பாக சின்ன போட் ரூ. 17,900 என்றும் பெரிய போட் ரூ. 31,750 என்றும் அவர்கள் டெண்டர் கொடுத்து அந்த டெண்டர் கொடுத்ததை, திறந்து எடுத்துப் பார்த்ததற்குப் பின்னால், அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் அதை ரிவைஸ் பண்ணுவது எப்படி சரி? Unward revision is not proper இந்த பிரச்னையைத் தான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த விவரத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால 17,900 ரூபாய் என்ற டெண்டரை ஒத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு ஏதோ ஒரு குழுவானது செயல்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள், ஒத்துக்கொள்கிறேன். 17,900 ரூபாயை 19,250 ரூபாய் ஆக்குவது என்ன முறையாக இருக்கும். அதே மாதிரி 31,750 ரூபாயை 38,000 ரூபாய் ஆக்குவது என்ன முறையாக இருக்கும். ஆகவே, இன்றைக்கு பலர் போட்டிக்கு இருக்கிறார்கள் என்று குறைந்த டெண்டருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்

1973 மார்ச் 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்றால் அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் ரிவைஸ் பண்ணுவது சரியில்லை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைபட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் வேறு சில விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலருக்கு 15 போட், 20 போட் என்று விற்கிற நிலை இருந்தும், கொஞ்சம் போட்டுகள் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் உற்பத்தி செய்து தயாராக வைத்திருந்தாலும் அதை டெலிவரி எடுப்பதற்கு தயாராக இல்லாத நிலைமையும், அதிகமான போட்டுகள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் என்னதான் சொல்லியும் இன்றைக்கு அவர்கள் டெலிவரி பண்ணுவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற இந்த விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரசனைகளுக்கு உடனுக்குடன் பதில் சொல்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் ஆரம்பத்தில் அவர் கூறியது போல் டெண்டர் நேரடியாக இயக்குநரிடத்திலோ அல்லது அரசாங்கத்தினிடத்திலோ தரப்படவும் இல்லை, பரிசிலனை செய்யவும் இல்லை. ஃபிஷரீஸ் மெஷினரி அட்வைசரி கமிட்டி என்ற குழு இருக்கிறது. அவர்கள்தான் இந்த டெண்டரைப் பிரித்து பார்க்கிறார்கள் அவர்கள் பிரிப்பதற்கு முன்னாலே மறுபடியும் அந்த டெண்டரை ரிவைஸ் செய்து கொடுப்பதும் அவர்கள் பொறுப்பில் தரப்படுகிறது. எனவே பிரிப்பதற்கு முன்னாலேயோ பின்னாலேயோ கொடுக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்கிறார்கள். 17,900 ரூபாயாக இருந்ததை 19,250 ரூபாயாக மாற்றியதற்கும், அதே போன்று 31,750 ரூபாயாக இருந்ததை 38,000 ரூபாயாக மாற்றியதற்கும் அவர்கள் சில காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். படகு கட்டுவதற்கு உபயோகப்படுகிற ஜரி மரத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. வேறு பல பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிவிட்டது என்ற காரணங்களைச் சொல்லி அவர்கள் அந்த ஃபிஷரீஸ் மெஷினரி அட்வைசரி கமிட்டியிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனைப் பரிசிலனை செய்து குறைந்த டெண்டரைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் இயக்குனரோ அல்லது அரசாங்கமோ இடம்பெறவில்லை யென்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, இன்னொரு குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார். படகு கட்டி விட்ட பிறகு யாரும் வாங்கவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். அந்த டெண்டரின் அடிப்படையில் படகுக் கம்பெனிக்காரர்கள் கட்டிக் கொடுத்த படகுகள் குறையேதும் இல்லாமல் கட்டியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து ஒவ்வொரு படகுக் கம்பெனிக்காரர்களுக்கும் இத்தனை படகுகள் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே அவர்களும் படகுகளை கட்டியிருக்கிறார்கள் அதுவும் கட்டும்போதே எந்த மீனவர் எந்த படகு கட்டும் கம்பெனியிலிருந்து பெற்றுக்

கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிலருக்கு கடலூரில் இருக்கும், வேறு சிலருக்கு சென்னை இராயபுரத்தில் இருக்கும். அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக, வசதியாக எந்த கம்பெனியிடத்தில் அந்த மீனவர்கள் விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் விருப்பத்தை அறிந்து அந்தக் கம்பெனியிடத்தில் மீனவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று உத்திரவு இடப்படுகிறது. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனி படகுகளை யார் வாங்க வேண்டுமென்று உத்திர விட்டிருக்கிறோமோ அந்த மீனவர்கள் வாங்கி வருகிறார்கள். அப்படிப் போட்டு விட்ட பிறகு, அந்தப் படகை எடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறதென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் அடுத்த விஷயத்திற்குப் போகலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த அரிஜனங்கள் மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில் சபையில் அதிகமான உறுப்பினர்கள் வாதிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதும், அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நேரம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதும் வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். நான் கூட இந்த சபையின் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. பொதுவாக இந்த அரிஜன நல இலாகா வானது 1949-ஆம் வருஷத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அதுவும் அரசியல் சட்டம் உருவானதற்குப் பின்பு அதனுடைய நடைமுறை பற்றி சற்று சிந்திப்பது உசிதகரமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அன்றைக்கு போலீஸ் இலாகாவிலும் வேறு இலாகாவிலும் இருந்து இன்றைக்கு இந்த குறிப்பிட்ட பகுதியை இப்போது அரிஜன நல இலாகா என்று ஒதுக்கியதற்குப் பின்னால் இந்த நடப்பு ஆண்டில் உள்ள பர்ஃபார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டைப் படித்துப் பார்த்தேன். வரக் கூடிய ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய் வரையிலும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது போதுமானதில்லைதான். ஆனால் இந்த 8 கோடி ரூபாயிலே இந்த நிர்வாகச் செலவு இரண்டு கோடி ரூபாயாகும். 8 கோடி ரூபாய் செலவில் நிர்வாகச் செலவு 2 கோடி ரூபாய்.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பர்ஃபார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டிலே கூட பாலிசி ஃபார்முலேஷன் அடிப்படையில் 53.5 லட்சம் என்று மொத்தத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஃபினான்ஷியல் ரிக்வையர்மெண்ட்ஸ் என்று பார்த்தால், பக்கம் 4-ல் பார்த்தால் எஸ்டேப்ளிஷ்மெண்டிற்காக 187.96 லட்சம் என்றும், டிராவலிங்குக்காக 5.88 லட்சம் என்றும், அதர் சார்ஜஸ் 8.43 லட்சம் என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம்.

என்னுடைய பாயிண்டு என்னவென்றால் ஒதுக்கக் கூடிய 8 கோடி ரூபாயில் 10% அல்லது 5% இந்த செலவினங்களுக்காக இருந்தால் பரவாயில்லை. இந்த இலாகாவில் ஒதுக்கப்படக்கூடிய 8 கோடி ரூபாயும் அவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படுவதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கிடையில் வரக்கூடிய செலவுகளைப் பூராவும் வேறு தலைப்பின் கீழே கொண்டு வரப்படுமானால் உதவிகரமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இன்னொரு நிலைமை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பக்கம் 25-ல் நிர்வாகச் செலவுக்கு 53.5 லட்சம் என்று இவ்வளவு தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் புரிந்து கொண்ட அளவிற்கு பர்ஃபார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டிலே 8 கோடி ரூபாயிலே 2 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அது முக்கால் கோடியாக அல்லது அரை கோடியாகக் கூட இருக்கலாம். அதுவும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். நான் கணக்கு போட்டு பார்த்ததில் இரண்டு கோடி தான் வந்தது. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், மற்ற எந்த இலாகாவை எடுத்தாலும் நாம் செலவழிக்கக் கூடிய தொகை கூடுதியாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரை சென்ற ஆண்டு 841 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 81[illegible] லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் சொல்லலாம், கல்விக்காக சென்ற ஆண்டு 562 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 590 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். பிற்பகல் 12·30

ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்த இலாகாவுக்கு எந்த அளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததோ அதை விட இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிக அளவுக்கு அரிசனங்கள் மேம்பாடு அடைந்து விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பை அரசியல் சட்டத்திலேயே அடிப்படை உரிமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் 17-வது பிரிவில் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தைப் பொறுத்தவரை தீண்டாமை கூடாது என்று சொன்னார்கள். வருங்காலம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு 46-வது பிரிவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்—

The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people and in particular Scheduled Caste and Scheduled Tribe and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 19

அந்த மக்களை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக இதைவிட வேறு வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடியாத அளவுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடக்கின்ற விஷயங்கள் அதற்கு மாறுபாடாக இருக்கின்றன என்பதற்குச் சில உதாரணங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1957-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் பங்கி காலனியில் ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. டில்லியில் இருக்கும் அரிசனங்கள் காலனி அது. அந்த முனிசிபல் தொழிலாளிகளின் காலனியில் ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒரு தொழிலாளி இறந்து விட்டார்; சிலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய சம்பளக் கோரிக்கையை வைத்தபோது இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. எந்த இடத்தில் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது? மகாத்மாஜி தன்னுடைய இறுதிக் காலத்தில் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை எந்த இடத்தில் நடத்தினாரோ அந்த இடத்தில்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததால் அதற்கு முக்கியத்துவம் ஜாஸ்தியாகி பாராளு மன்றத்தில் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த சதன் குப்தா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். இதைக் கொண்டு வந்தது உடனேயே அன்றைக்கே பாரதப் பிரதமர் அந்த இடத்திற்கு உடனடியாக விஜயம் செய்து பார்த்தது மாத்திரம் அல்லாமல் 3 ஆம் தேதி Adjournment motion was allowed அவை நிகழ்ச்சிகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு இதைப்பற்றி விவாதித்தபோது சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். எப்படி இந்த நாடு பின்தங்கியிருக்கிறது, அடிப்படையாக அடிமைப்பட்டிருந்தது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணமே இப்படி ஒரு சமுதாய மக்களைத் தீண்டப் படாதவர்கள் என்று வைத்திருந்ததுதான் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்த நாட்டிலும் தீண்டாமை என்று இருக்குமானால் அந்த நாடு உருப்படாது என்று சொல்லப்பட்டது.

அமெரிக்காவில் தென்பகுதியில் இருக்கும் மக்களை, நீக்ரோ மக்களை, அமெரிக்க அரசாங்கம் அடிமைகளாகக் கருதுமானால் அந்த அளவுக்கு அந்த நாடு முன்னேற முடியாது. ஆப்பிரிக்காவில் ஆசிய நாட்டு மக்களைக் கறுப்பு மனிதர்கள் என்று ஒதுக்குவார்களானால் அந்த நாடு முன்னேற முடியாது என்பது உலக ரீதியில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம்.

அப்படி இருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மக்கள் பிறப்பினால் தாழ்வடைந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் தீண்டாமையை அனுஷ்டிப்பது மிக மிகத் தவறு. அந்த முறையில் அன்றைக்கு கோவிந்த வல்லப பந்த் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இது சட்டத்தினால் முடியக்கூடிய காரிய மல்ல, தேசிய இயக்கம் வளர்ந்த காலத்திலேயே அரிசன மக்களைப் பாதுகாக்க

வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் வளர்ந்தது. தேசிய இயக்கத்திலே அரிசன ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து அன்று ஈடுபட்டார்கள். ஜாதிப் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை தொடர்ச்சியாக அரிசன மக்களைத் தாழ்வாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வகையிலே சுயமரியாதை இயக்கம் எல்லாம பணியாற்றி இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும்பகுதியானவர்கள் இந்த மாதிரி ஜாதி பாகுபாட்டை தீண்டாமை என்ற முறையில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அஃதோடு போகாமல் பிரசார ரீதியாக இது வரவேண்டும்.

சேலத்தில் கடந்த 20 வருஷ காலமாக ஒரு பிரச்சினை. கே. ஆறுமுகம் என்று சொல்லக்கூடிய அரிசன விவசாயிக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உண்டு. He is not in possession of the land for these twenty years and he is not able to get at his lands. யாருடைய ஆட்சி இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது? அவருக்குச் சொந்தமான நிலத்திற்குள்ளே அவர் போக முடியாது; சாகுபடி பண்ண முடியாது. நான் யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் மிகப் பெரிய மிராசுதார், எனக்கும் வேண்டியவர்தான், நண்பர்தான். அந்த செல்வாக்குள்ள ரத்தின கவுண்டர் நிலத்தின் பக்கத்திலுள்ள தன்னுடைய நிலத்திற்கு அந்த ஆறுமுகம் நுழைய முடியவில்லை. இப்படி பல ரத்தின கவுண்டர்கள் இருப்பார்கள், பல ஆறுமுகங்கள் இருப்பார்கள். இந்த நாட்டின் பிரஜை என்ற முறையில் தன்னுடைய நிலத்திற்குள்ளே போவதற்கு, நிலத்தை விற்பதற்கு, குத்தகைக்கு விடுவதற்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இந்த விஷயத்தை இந்த இடத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

நாம் இன்று அதிகமாக கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம். கல்விக்காக 65 சதமானம் செலவழித்தது இன்று 70 சதமானமாக ஆகியிருக்கிறது. நல்லதுதான். ஆனால் இன்று அதிலும் சாதி வந்து விடுகிறது. டாக்டர் கோலாம்பி என்ன சொல்லுகிறார்? Education mitigates casterism, but for getting education, you should develop caterism. என்ற முறையில் போகிறது. அரிசன மக்களுக்கு இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன? கல்விக்காக அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்திற்கு மேல் அந்தக் குடும்பத்தில் இருந்து வருஷத்திற்கு 200, 300 ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைச் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாத நிலை கூட ஏற்படுகிறது.

ஆகவே, அரிசனங்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக செலவு பூராவையும் ஏற்றுக்கொள்வது என்ற முறையில் இருந்தால் நல்லது. எங்கள் கட்சியில் கூட அப்படி ஒரு வழக்கம் இருக்கிறது. குடும்பத்திற்குத் தேவையான அளவு, போதுமான அளவு கட்சியிலிருந்து கொடுத்து விடுவார்கள். எங்களுக்குச் சம்பளமாகக் கொடுக்காமல் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கொடுத்து விடுவார்கள்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அரிசன மக்களைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கும் கிராமங்களில் தனி டம்ப்ளர்கள், தனி பிளேட்டுகள் வைத்திருக்கும் கிராமங்கள் இல்லையா? இந்த மாதிரி நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பொறுத்தவரை குற்றமாக வைத்து அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். எந்தவிதமான சோஷல் இன்ஜஸ்டிஸாக இருந்தாலும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக, ஒரு லட்சம் விவசாயிகளுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இன்னும் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் ரிப்போர்ட்டை ஆராய்ந்ததில் தெரிந்தது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் அதிகமாகத் தஞ்சையில்தான். ஏற்கனவே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்த இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை விட்டு அவர்களை அந்த மிராசுதார்கள் வெளியேற்ற முடியாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பட்டா கொடுக்கும்போது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அந்த இடத்தில் இருக்கக்கூடிய மரங்கள் மிராசுதாருக்கு என்று போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்த பலனை விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது.

இந்த வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுப்பது எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி விஸ்தரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் நகரப் பஞ்சாயத்துக்குக் கிடையாது, நகரங்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நகரங்களிலே அரிசனங்கள் இல்லையா? நகரங்களிலேதான் பெரிய பெரிய காலனிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நகரத்திற்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட 5 செண்ட் நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

கேரளாவில் இவர்களுக்குப் புதிதாக வீடு கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசிலிருந்து போய்ப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு அந்தக் கட்டடங்களைப் பார்க்கும் பாக்கியம் கிட்டவில்லை. அங்கு அவர்களுக்குத் தனி

காலனியாக அமைக்கவில்லை. இனிமேல் நம்முடைய தமிழக அரசும் ஊருக்கு வெளியே ஆசிரியர்கள் காலனி, மற்றக் காலனிகள் அமைப்பது போல் அரிசனக் காலனிகளை அமைக்காமல் ஊருக்குள்ளேயே அமைக்கவேண்டும். ஊருக்கு வெளியே காலனி இருக்க வேண்டுமென்ற முறையே முதலில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரி சில காரியங்களைச் செய்தால் அவர்களைத் தனியாக வைத்திருக்கும் போக்கு கூட குறையும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஆலோசனையைக் கூறுகிறேன்.

சில விஷயங்களை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அடிமைகளாக வந்தவர்களை சிலயிடங்களில் காலனிகளில் வைத்திருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இலக்கியங்களில் இருக்கிறது. காஞ்சிபுரம் பக்கத்தில் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அன்று கூட ஊருக்கு வெளியே தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட மக்களை வைத்ததாக ஞாபகம் இல்லை. எந்தெந்த இடங்களில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் இம்மாதிரியாக ஹரிஜனங்களுக்கு என்று காலனிகள் வைத்தால் தொழிலாளர்கள் கலகமே கூட செய்து விடுவார்கள். இன்று இலாகா மூலம் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது கிராமத்திற்கு அப்பால், ஊருக்கு வெளியில் காலனிகள் அமைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது—இப்படி தனியாக காலனிகள் அவர்களுக்காக அமைக்கும் முறையை கைவிட்டுவிட்டு மற்றவர்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் இவர்களும் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில்தான் வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கவேண்டும்.
otherwise, it will be perpetuation of untouchability.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்றும் தனித்தனியாக இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே அமைச்சரே அதைப் பார்க்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை, இதற்கும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும சேர்த்து ஒரு அமைச்சரே பார்க்கலாம். அப்போது இரண்டையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வர வாய்ப்பு இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று, அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர், மற்றவர்களையும் சேர்த்து ஒரு அமைச்சரே இருக்கலாம். மத்திய பாராளுமன்றத்தில் கூட ஹரிஜனங்களுக்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேறு சில விஷயங்களையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பின் தங்கிய வகுப்பினரையும் சேர்த்து இரண்டுக்கும் ஒரு அமைச்சர் என்றிருந்தால் உதவி

காரமாக இருக்கும். ரிசர்வேஷனைப் பொறுத்த வரையில் 16 சதவீதம் என்பதை 18 சதவீதம் ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ரிசர்வேஷன் கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கலாம். பல காரணங்களினால் இந்த ரிசர்வேஷன் படி எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவா? அந்த அடிப் படையில் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறதா, செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி யான பட்டியல்களைக் காட்டிவிடுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரியான விவரங்களும் கிடைத்தால் நன்றாகயிருக்கும். உண்மையில் இந்த 18% என்பது முடிந்ததா, அந்த அளவிற்கு தகுதி உள்ள ஆட்கள் கிடைக்கிறார்களா இல்லையா என்று அப்போதுதான் சொல்ல முடியும்.

ஐ.ஏ.எஸ்.-ல் 16% தான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லமாட்டேன். அந்த அளவிற்கு, குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வரமுடியவில்லை என்றால் அதற்கு வேறு ஏற்பாடு செய்ய முடியும் அதுபற்றிய விவரங்கள் தெரிந்தால். சமீபத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைப் படித்தேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜாக இருந்தவர், நல்ல கெட்டிக்காரர், திரு. வரதராஜன் அவர்கள். வரதராஜன் கமிட்டி பற்றி நான் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன் ஆரம்ப முதல். அவர்களைப் போன்ற வர்கள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வருவதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அவர்கள் திறமைசாலியும் கூட. புதிதாக ஒருவர் ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து இப்போது தான் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே அது பாராட்டக் கூடிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களின் முன்னேற் றத்திற்காக செலவு செய்யப்படுவது குறித்த விஷயத்தில் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எந்த அளவிற்கு இந்த சர்க்கார் அவர்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் தெரிகிறது.

ஜில்லா மட்டத்தில் பார்த்தால் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசராக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், They suffer from inferiority complex அந்தமாதிரி யில்லாமல் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட நம்முடைய கலெக்டருடைய ஒரு பி.ஏ. அல்லது கலெக்டருடைய ஒரு அஸிஸ்டெண்ட் என்ற அளவிற்கு அவர்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்து கொடுத்தால்தான் அந்த இலாகாவிற்குள்ள அந்தஸ்து உயரும். அதுவும் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸர் என்று தனி இலாகாவாக இல்லாத முறை

யில் ஜில்லா ரீதியில் மேற்சொன்ன முறையில் இருக்கவேண்டும். இந்த மானியத்தைப பொறுத்தமட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை—சாதாரணமாக குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வோம்—போதாது.

முன்பு இங்கு பேசும்போது நறிக்குறவர்கள் பற்றி, அவர்களை ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸில் சேர்த்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, மலையப்பன் என்ற ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். நறிக்குறவர்கள் அவரை "எங்கள் இதயக் கோவில் மலையப்பன்" என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்காக பிரத்தியேகமாக ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தி உதவி செய்தார்கள். 20,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், மதுரையில் தனியாக ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடங்களில் அவர்கள் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளாக தங்கியிருக்கிறார்களோ அங்கேயே அவர்கள் தங்கிவிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டு, நறிக்குறவர்களை ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸில் சேர்த்திருக்கும்போது—எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி தனியாக ஒரு ஐட்டமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பழங்காலத்தில் ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்று பெரியவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றும் இந்த ஜாதிப் பிரச்னையைக் கொண்டு விவாதம் ஏற்படுவதைப் பார்க்கும்போது அது மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. அன்று பிற்பட்ட நலத்துறை மானியத்தின்மீது பேசும்போது பலர் கூறினார்கள், காரணப் பெயர்களை வைத்துத்தான் ஜாதிகள் வந்தன என்று. காரணப் பெயர்களாக வந்த ஜாதிகள் இன்று தொடர்ந்து நாட்டிலே ஜாதிப் பிரச்னையாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போதும் நினைக்கும்போதும், ஹரிஜன நலத்துறைக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போதும் எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப் போல் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகையை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போதும் இந்த நலத் துறை எவ்வாறு இந்த மக்களுக்கு நலன்கள் அளிக்கும் வகையில் பயனளிக்கும் என்பது புரியாமல் இருக்கிறது.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் பற்றிப் பேசும்போது பலர் கூறினார்கள்—முகமதிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பிற்போக்கான நிலைமையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டு

மென்று கூறினார்கள். கிருத்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், அவர்களையும் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதற்கு பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், இன்னும் பதினான்கு சமுதாயத்தினரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க இருக்கிறோம் என்று. இப்படி இன்னும் எவ்வளவு வகுப்பினரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கப் போகிறார்களோ? இந்த தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் என்ற பிரிவில் இன்னும் எத்தனை சமுதாயத்தைச் சேர்க்கப்போகிறார்களோ என்பதைப் பார்க்கும்போது ஜாதிகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோமே தவிர ஜாதிகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கான எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதன்முதலாக இந்த ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட் ஆரம்பித்தபோது அதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் ஒரு ஐயங்கார். காலஞ்சென்ற திரு. பாஷ்யம் ஐயங்கார் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தலைமையில், அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ நன்மைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சபையில் பேசுவதில் கூட ஹரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாதாருக்கு கூடுதல் வாய்ப்பு கொடுப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த யோசனையை நான் தங்கள் மூலம் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் மீனாட்சிபுரம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது, அது அந்த நல்லூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கிராமம். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் பண வசதி சற்று உபரியாக இருக்கிறது சில காரியங்கள் மக்களுக்குச் செய்வதற்காக. அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு கிராமத் தேவைகளை செய்ய அரசு உடனடியாக அனுமதிக்க வேண்டும். அங்கு வாழும் மக்கள் ஊருக்கு வெளியே வசிக்கிறார்கள். அவர்களை ஊருக்கு வெளியே வசிக்கச் செய்வது பெரிய பாவம் என்றுதான் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஊருக்கு வெளியே அவர்கள் வசிப்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் ஊருக்கு உள்ளே வருவதற்கு அவர்களுக்கு தக்க பாதை வசதி கிடையாது. சிலருடைய தோப்புகள் வழியாகவும், சொந்தக்காரர்களின் நிலங்கள் வழியாகவும்தான் அவர்கள் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரசு அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து, அவசியம் அந்தப் பாதையைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே எந்தவிதமான மின்சார வசதியும் கிடையாது. இருண்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை இருப்பதால் அந்த நிலைமையையும் நீக்க வேண்டும். குடி தண்ணீருக்காக ஒரு மைல் தூரம் காவிரி ஆற்றங்கரை வந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக பல கிராமங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்

பட்டிருக்கிறது. இந்த கிராமத்தையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களில் மினிமம் அமெனிடீஸ் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மழையின் காரணமாக, கொள்ளிடக்கரையில் ஓரத்தில் இருக்கும் சலவைத் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டன. கலெக்டர், தாசில்தார் போன்றவர்கள் அங்கே சென்று பார்வையிட்டு வந்தும், அங்கே வெல்பேர் ஆபீசர் இன்னும் பார்வையிடப் போகவில்லை. அவர்களுக்குத் தகுந்த குடிமனைகளைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வசிக்கும் பக்கத்தில் சில தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. அதை அரசு ஆர்ஜிதம் செய்து இவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பழூர் கிராமம்—முத்தரசநல்லூரில் ரோடு போட நிலம் கேட்டும், அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு இன்னும் அரசு பணம் கொடுக்காத காரணத்தால் அந்த நிலத்தில் ரோடு போட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அனுமதிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கும் அந்த ஏழை ஜனங்கள் அரசுக்கு மனு போட்டு இருக்கிறார்கள். அது என்ன நிலைமையில் உள்ளது என்று தெரியவில்லை. அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுத்தம், சுகாதாரம் ஹரிஜனங்களுக்குத் தேவை என்று சொல்கிறபோது, அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கூட செய்து தரப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த கிராமத்தை சார்ந்த மக்கள் வாய்க்காலிலிருந்து தான் குடிதண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலுக்கு படிக்கட்டு கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் குளிப்பதற்கு வசதியாக, நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பழூரில் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் கிராமத்தில் மயானக் கொட்டகை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளைக் கூட வெல்பேர் ஆபீசர் சென்று பார்க்கவில்லை. அதை உடனடியாக வெல்பேர் ஆபீசர் சென்று பார்த்து, அரசுக்குத் தகவல் அனுப்பி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணச்சநல்லூரில் சாதாரணமாகக் காலரா வருகிறது என்று கூறுகிறார்கள். அங்கே தற்போதுள்ள காண்ட்ரேக்டின் விளைவாக குடிதண்ணீர் 4 மணி நேரம் விடுகிறார்கள். அங்கே ஏறத்தாழ 15,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்தில் எந்தவிதமான தொத்து நோயும் வராமல் இருப்பதற்காக அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கொஞ்சம் அதிக

மான நேரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகமான அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று மின்சார அமைச்சருக்குக் கூட தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் தற்போது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறது. இதில் இரண்டிற்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தைக் கூட சென்ற முறை எடுத்துக் காட்டினேன். மத்திய அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப்பை மாநில அரசாங்கமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதை விரைவில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மதிய உணவு திட்டத்திற்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகையை விடக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு—ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அதைக் குறைத்து விட்டார்கள். அதை ஏன் குறைத்து விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் கூறுகிறபோது காரணத்தைச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு அரிசன, மலைவாசி மக்கள் வீட்டு வசதிக் கழகம் நிறுவ கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்துவதற்காக அரசு ஆணை விரைவில் பிறப்பிக்கப்பட உள்ளது. இக்கழகம் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் முதலிய வசதிகள் பெறும். அரிசனங்களுக்காக வழங்கப்பட்ட வீட்டு மனைகள் யாவற்றிலும் 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் வீடுகள் கட்டுவது தான் அரசின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்தை ஜாதி அடிப்படையில் போடக் காரணம் என்ன? இதை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். ஏற்கனவே ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது. அந்த அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க அந்த போர்டில் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தி ஒரு liaison officer போட்டு இந்த வசதியை செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்த liaison officer மூலமாக எல்.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெற்று வீடுகள் கட்டித் தர அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை நான் வன்மையாக எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் மறுபடியும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி தனியாக ஜாதியின் அடிப்படையில் ஒரு வாரியம் அமைப்பது என்றால் அது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பது என் கருத்தாகும். ஆகவே, ஹவுசிங் போர்டில் இந்த Wing -ஐ அமைக்க வேண்டுமென்றும் அதன் மூலமாக அந்த

வேலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜாதியின் அடிப்படையில் கழகம் ஆரம்பிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதை மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கிராமப்புறத்திலுள்ள அரிசனங்கள் மற்ற இனத்தவர்களின் வன்முறைகளுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகாவண்ணம் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நடமாடும் காவல்படைகளை அரசு நிறுவியுள்ளது. 1972-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப்படைகள் முதலில் கோவை, மதுரை, தென் ஆர்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களில் இயங்கிச் செயல்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய ரிப்போர்ட் இங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நடமாடும் காவல்படைகள் என்ன வேலை செய்கின்றன. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நல்லது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தியாகவல்லி என்று ஒரு கிராமம் உண்டு. அங்கு ஹரிஜனக் காலனி இருக்கிறது. இட் ஈஸ் அன் ஐலண்ட் போல் இருக்கின்றது. அங்கே நிறைய ஹரிஜனங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும், இந்த அரிசனங்களுக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் கிடையாது. அங்கே இருக்கும் அரிசனப் பிள்ளைகள், ஜாதிப் பிள்ளைகள் போகும் பள்ளிக்குப் போக அனுமதிக்கப்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கு அங்கே ப்ராபர் சேப்டி Medical amenities கிடையாது. அந்தக் காரணத்தால் அங்கே எந்த அளவுக்குச் சுகாதாரச் சீர்கேடு இருக்கிறது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லாமல் இருப்பதால் ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு பயந்து அவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இங்கே நடமாடும் காவல் படை ஆரம்பித்து, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிறது என்று அரசு ரிப்போர்ட்டு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்றால், என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டுகளையெல்லாம் இப்படி மானியம் வரும் போது சமர்ப்பித்தால் அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த கிராமத்தில் வசிக்கும் அரிஜனங்கள் Yaws என்ற வியாதியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வாடி வதங்குகின்றார்கள். அங்கு சுகாதார முறைக்கு ஏற்ப ஒரு sewage கிடையாது. குடிதண்ணீர் கிடையாது. ஆகையால் இவைகளை அளித்து அந்த ஏழை மக்களை வாழச் செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்.

பிற்பகல்
1-00

அடுத்து மெண்டலி ரிடார்டெட் குழந்தைகள் பற்றி ஒன்று கூற விரும்பு கிறேன். அந்தக் குழந்தைகள் எப்படியோ பிறந்து விடுகின்றன, அது அந்த குழந்தைகளின் குற்றமல்ல. ஆனால் நாட்டிலே அவர்களுக்கு என்ன செய்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையிலே அரசாங்கம் அந்தக் குழந்தைகளை எடுத்துப் பராமரிப்பது கஷ்டம் என்றாலும், பல social இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் ஏற்கனவே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய மான்யத்தை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். அவர்களை பராமரிப்பது எளிதல்ல. ஆகவே அதிகப்படியான மான்யம் கொடுப்பது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18% ரிசர்வேஷனைப் பற்றிக் கூறினார்கள். இந்த ரிசர்வேஷனை எப்படி இதுவரை பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், குறிப்பாக கல்வி மான்யம், சுகாதார மான்யம் ஆகிய மான்யங்கள் வரும்போது, அரிசனங்களுக்கு காலேஜில் இவ்வளவு பர்சென்டேஜ் ரிசர்வேஷன் கொடுக்கவேண்டியது கொடுக்கப்பட்டது, ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்ட் டிரைப் ஆகியவர்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டியது கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது, பிற உத்தியோக துறைகளிலும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்று பொதுவாக நாம் கூறி வருகின்றோம். ஆனால் அடிப்படையாக அரிசனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட ரிசர்வேஷன் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை தனிப்பட்ட முறையில் நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்வீர்களேயானால், ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், சரியான முறையில் ஒதுக்கப்பட்ட பர்சென்டேஜ் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தெரியவரும்.

அரிசன ஹாஸ்டல்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு வார்டன்களைப் போடுகின்றார்கள். அதில் பெருமளவு அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றியிருக்கும் விதத்தை இங்கே நான் கூறாமல் இருக்க இயலாது. பழனியைச் சார்ந்த அரிசன ஹாஸ்டல் ஒன்றில் இருந்த வார்டன் ஒருவரை 17 முறை மாற்றியிருக்கிறார்கள். 17 முறை அவர் மாற்றப்பட்ட காரணம் என்ன? ஆளுங் கட்சியின் எம்.எல்.ஏ. அவர் இங்கேயிருந்த வேண்டாமென்று கூறியிருக்கலாம். அவர் இங்கேயிருக்க வேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சியைச் சாராத ஒரு எம்.எல்.ஏ. சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கம் கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் அதைச் செய்யவேண்டும். ஹாஸ்டல்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் மாத்திரம் அல்ல. அரசாங்க உத்தியோகத்தை சார்ந்தவர்கள் கணவன் மனைவி ஒரே இடத்தில்தான் போஸ்டிங்ஸ் கொடுக்க

வேண்டும், கணவன் மனைவி தனித் தனியாக மாற்றக் கூடாது என்று அரசு உத்திரவு இருக்கிறது. ஆனால் மாற்றும்போது வேறு காரணங்கள் சொல்லுவார்களேயானால், அது திருப்தி அளிக்காது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு எம்.எல்.ஏ. அவர் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்காக வார்டனை மாற்றுவதும், இன்னொரு எம்.எல்.ஏ. இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதால் திரும்ப மாற்றுவதும் நல்லதல்ல எது அந்தந்த ஹாஸ்டலுக்கு, பள்ளிக்குத் தகுந்த முறையில் இருக்கிறது என்று பார்த்து செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லாம் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள். அவர்களை ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக 9 இடங்களுக்கு மாற்றினால், அது ஹாஸ்டலுக்கும் நல்லதல்ல, அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல அரசுக்கும் நல்லதல்ல. மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றுகிறோம் என்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதை அரசாங்கம் கடைபிடித்து வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மீனவர்கள் தங்கள் பிடிப்புகளை நியாயமான முறையில் விற்க மார்கேட்டிங் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செய்வதற்கு அரசு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய கஷ்டங்களை அறிந்து அரசு வழிவகை செய்ய முன்வர வேண்டும். அவர்களுக்கு மீன் பிடிப்பு கிடைக்கும்போது ஓரளவுக்கு வாழ்க்கையை நடத்த முயன்றாலும், மீன் பிடி கிடைக்காத போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படி சில நேரங்களில் அவர்களை பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டிய அளவிற்காவது அரசு அவர்களுக்கு ஏதாவது நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்

மெகானைஸ்டு போட்டுகள் எல்லாம் குறைந்த விலையில் அரசு வாங்கி அதிகப்படியான விலையில் விற்பதைக் கூட இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அப்படி அதிக விலைக்கு மீனவர்களுக்கு விற்க வேண்டும் என்பது புரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு சப்ஸிடி கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதுடன், அதிகப்படியான விலையில் கொடுத்தால் அது மீனவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும். அதை அரசு ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, மீனவத் துறை மான்யத்தின் மீதும், அரிசன நலத் துறை மான்யத்தின் மீதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் முக்கியமான கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே, முதலில் மீனளத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு, இல்லை கடந்த காலத்தை விட இப்போது, ஒரு புதிய வேகமான முன்னேற்றத்தைக் காண்கின்ற திருத்தங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த விளக்க உரையிலிருந்து நிச்சயமாகக் காணமுடியும்.

படகு கட்டுவதில் காட்டுகின்ற மிகத் தீவிரமான திட்டங்களும் அதிகப்படியான படகுகள் கட்டுகின்ற முறைகளும் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுமரங்கள் அல்லது தோணிகள் இவைகளில் கூட சாதாரண பெரிய படகுகளில் வைப்பதை போல அவுட்வோர்டு என்ஜின்கள் பொருத்தப்பட்டு மலிமான விலையில் மீனவர்களுக்குக் கொடுத்து, மீனவ மக்கள் சமுதாயம் முன்னேறவும், அதே நோக்கில் அதிகப்படியான மீன் பிடிப்பதை உண்டாக்குகின்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டும், ஆக இந்தத் திட்டங்களில் எல்லாம் அரசு முனைந்திருக்கிறது என்பதை விளக்க உரையில் காணமுடியும்.

ஆய்வைப் பயன்படுத்துதலை எடுத்துக் கொண்டால், இப்போது சென்னை, கடலூர், இராமேஸ்வரம், குமரிமுனை ஆகிய இடங்களில் அண்மைக் கடல் மீன் பிடி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர இந்திய அரசு தூத்துக்குடியில் தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. சென்னையில் மற்றொரு தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் அமைக்க மத்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விசைப் படகுகளைக் கொண்டு அண்மைக் கடல் தொலைகடல் பகுதிகளில் மீன்பிடிப்பது குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. இது தவிர இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் கீழ் மீன்பிடி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்படகுகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்ததன் மூலம் ஆழ்கடலில் வாழ்கிற மீனள வாயில்கள் குறித்து பயனுள்ள தகவல்கள் கிடைக்கச் செய்வதில் அரசு முனைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டில் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்படுகின்ற பெரிய பெரிய இழுபறி படகுகளுக்குப் பதில், நம்முடைய நாட்டிலேயே 59 அடி, 43 அடி, 49 அடி, 57 அடி உள்ள பெரிய படகுகளை உண்டாக்குகிற தளத்தையும் நடத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கயிருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு, எந்த நிலையங்களில் அதிகப்படியான மீன்கள் கிடைக்கின்றன என்ற குறிப்பையும் மீனவ மக்களுக்கு கொடுக்கின்ற வசதியை அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரிய படகுகள், இழு படகுகள் அமைப்பதுடன், சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த நடுத்தர அளவு இழு படகுகள் கட்டும் தளம் ஒன்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மண்டபத்தில் தென்னிந்திய ரயில்வேயின் பொறியியல் பட்டறை, சருக்குப் பாதை, கப்பல் பழுது பார்க்கும் துறை ஆகியவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, நடுத்தர அளவு இழுபடகு கட்டுந்தொழில் அமைக்க அவை பொருத்தமானவை என்று கருதி பொதுத் துறை நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று நல்ல மார்க்கெட்டிங் வசதிகள் தரவேண்டிய முறையிலும், ஏற்றுமதி செய்வதில் கணிசமான அளவு பங்கு பெறவும், உற்பத்தியை விற்பனைக்காக பல்வகைப் படுத்தவும் பொது நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசிலனை செய்து வருகின்றது. அந்த நிறுவனம் பெரிய படகுகளைப் பெற்று சொந்தமாக இயங்கி ஏற்றுமதிக்காகவும், உள்நாட்டுப் பயன்நுய்ப் போர்க்கும் பொருட்களை விற்பனை செய்யவும் பயன்படும். ஆக இந்த மீனளத் துறையில் ஒரு 'புளு ரெவல்யூஷன்' உண்டாக்குகின்ற அளவுக்கு அதிகப்படியான மீன் பிடிக்கின்ற வகையிலும் பெரிய பெரிய படகுகளை தரம் கட்டுகின்ற வகையிலும், அம் மீன் பிடிப்பு இடங்களைத் தேடி கண்டுபிடிக்கின்ற வகையிலும், அதில் ஈடுபாடு கொள்ளுகின்ற மக்களுக்கும், தனிப்பட்ட சிலர் தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்துகிறவர்களுக்கும் ஊக்கம் தருகின்ற வகையிலும், இப்படி பல திட்டங்கள் உருவாக்குவதன் மூலம் இந்தத் துறையில் பல்வகையான முயற்சிகளை அரசு செய்து வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு மீனளங்களை நல்ல முறையில் பரிசிலனை செய்து, புது புது ரக மீன் இனங்களை உற்பத்தி செய்து, இந்தத் துறையிலே வேகமான முன்னேற்றத்திற்கு வகை செய்து வருகிறோம். அண்மைக் காலங்களில் பெரிய கெண்டை மீன் சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்யும் உத்திகளைப் பெரிதும் கையாண்டதால், உள்நாட்டு மீன் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் பெரிதும் முன்னேற்றம் அடைய முடிந்தது. இப்படி இன்றைக்கு பல்வேறு வகைகளில் அரசு முனைப்பாக ஈடுபட்டு, மீனளத் துறையில் ஒரு பெரிய மாறுதலை செய்து வருகிறது.

கடல் மீன்பிடித் தொழிலைப் பெருக்குவதற்காக பெரிய பெரிய மீனளத் துறைகளை நிர்வகிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். அந்த வகையில் விரைவிலேயே தூத்துக்குடி துறைமுகம் கட்டி முடிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கின்ற மீனளத் துறை கட்டுமானப் பணிகள் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன. அதேமாதிரி சிறு சிறு துறைமுகங்களையும் கட்டி வருகிறோம்.

முட்டத்தில் ஒரு சிறிய துறைமுகத்தையும், குளங்களில் ஒரு சிறிய துறை முகத்தையும் கட்ட இருக்கிறோம். 10 லட்சம் ரூபாயும் அதற்குக் கீழே செல வாகக் கூடிய மீன்பிடித் துறைமுகங்களை மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டங் களின் கீழ் நிறைவேற்றுவதற்காக சில சிறிய துறைமுகத் திட்டங்களை மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப இருக்கிறோம். அதிலே ஒன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மல்லிப்பட்டினம் மீன்பிடி துறைமுகம். அதிகப்படியான மீன்களை உற்பத்தி செய்து, அவை கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்காக மீன் உறை நிலை யங்கள், பனிக்கட்டி உற்பத்தி நிலையங்கள், மீன் பதப்படுத்தும் நிலையங்கள் முதலியவைகளை நிறுவுவதற்கும் நிறைய பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்திருக் கிறோம்.

நமது மாநிலத்தில் எண்ணூர், மண்டபம், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாப்பதற்காக பனியறை பிரிவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் பல இடங்களில் பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவு, உறைய வைக்கும் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட் டுள்ளன. தற்போது மீனவர்களைத் தவிர, தனியார்களும் மீன்பிடித் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். அவர்கள் ஆர்வத்தை மேலும் வளர்க்கும் வகை யில் அவர்களுக்கும் பல உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மீன் பிடித் துறைமுகங்களில் இடம் ஒதுக்குதல், மீன்களை பக்குவப்படுத்தி வைப்பதற்கு இடவசதி, விசைப்படகுகளை நிறுத்தி வைக்க வசதி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. தவிர அவர்களுக்கு வட்டி இல்லாத கடனும் கொடுக்க அரசு முன்வந்துள்ளது.

மீன்பிடிப் படகுகள் அடிக்கடி பழுது பார்க்கக்கூடிய வகையில் தமிழ் நாட்டில் படகு நிறுத்தப்படும் முக்கியமான இடங்கள் பலவற்றில் 'ஏ' வகுப்பு, 'பி' வகுப்பு பழுது பார்க்கும் பட்டறைகளை அமைப்பதற்கான பெருந்திட்டத் தின்படி இப்போது அதற்கான தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இத் திட்டத்தின்படி ஏற்கெனவே கடலூரில் உள்ள பழுது பார்க்கும் பட்டறை இன்னும் விரிவாக்கப்படும்.

வேறுபல சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதைவிட மீனவர் சமுதா யத்திற்கு ரோடு வசதிகள், கல்வி வசதி, பயிற்சி நிலைய வசதிகள் போன்ற வசதிகளை அதிகமாக அளிக்க அரசு முனைப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சிறிய அறிக்கையிலிருந்து நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சிறிய சிறிய குறைகளைச் சொன்னார்கள்.

வேளாண்மைத் துறையில் உணவு உற்பத்தி செய்வது போலவே மீன்பிடித் துறையிலும் மீன் உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது வேளாண்மைத் துறைக்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தைப்போன்று ஏன் மீனளத் துறைக்கும் மானியம் ஒதுக்கக்கூடாது? மீனளத் துறைக்கு 2 கோடி ரூபாய் தானே செலவழிக்கிறோம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

நமது மாநிலத்தில் பெரிய கடலோரப் பகுதி இருந்தாலும் உரிய முறையிலே அதைப் பயன்படுத்துவதில் இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை. அதனால் மீன் உற்பத்தியில் நாம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காகத்தான் இப்போது பற்பலத் திட்டங்களைத் தீட்டி படிப்படியாக முன்னேறி வருகிறோம். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற மாறுதலை எட்டிவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது. அப்படி பெரும் மாறுதலை அடைந்த பின்னால் இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை குறைபட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனவர் சமுதாயத்திற்குப் படகு வழங்குவதிலே பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்றும், மீனவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, வேறு தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகவும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. குழ. செல்லையா அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு சரியானதாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் படகு ஒதுக்குவதில் கையாளப்படுகின்ற முறை அப்படி இருக்கிறது. மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் உண்மையிலே மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து, இதற்கு முன் அவர்களுக்கு விசைப்படகு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து, அவர்கள் எந்தப் பகுதியிலே எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, விசைப்படகுகளை செலுத்துவதில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து—அப்படிப்பட்டவர்களின் பெயர்களை எழுதிப்போட்டு குலுக்குச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுத்து படகு வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதிலே நிச்சயமாக தவறுதல் ஏற்பட வழி இல்லை.

இதிலே தவறு நடக்கவேண்டுமானால், மீனவர்கள் தங்கள் பெயருக்கு வந்த படகுகளை மற்றவர்களுக்கு கொடுத்து, அவர்கள் பினாமியாக ஒருவேளை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் எங்காவது நடந்திருக்குமானால், குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டால் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு தகவல் வந்தால் அதுபற்றி விசாரிக்கப்படும். இந்தமாதிரியான தவறு எங்கும் எப்போதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால் அவைகளைத் தடுப்பதில்

பொறுப்புள்ள உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அகதியாக இல்லாதவர்களுக்கு அகதி என்ற பெயரில் விசைப்படகுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அகதி அல்லாத யாருக்காவது படகு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களை தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது இந்த மன்றத்திலோ குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்களேயானால் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆகவே, குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்பவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு மீன்பிடி இடங்களான அடையாறு, எண்ணூர், பொன்மலை ஆகிய இடங்களில் கழிவு நீர் வந்து கலப்பதால் மீன்கள் செத்து விடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அரசு அதைப்பற்றி பரிசீலித்து, தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீர் நீர்நிலைகளில் கலப்பதால் மீன் செத்துவிடுவதாகப் புகார் வருகிறது, ஆகவே கழிவு நீரை நல்ல நீராக மாற்றி நீர்நிலைகளில் விட வேண்டும்; அல்லது வேறு பகுதிகளில் கழிவு நீரை விடவேண்டும் என்று அரசு தெரிவித்திருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கே உள்நாட்டு மீனளங்களில் மீன் பிடிக்கும் குத்தகையைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டதன் அடிப்படையில் அவர்களுக்கே கொடுப்பது என்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உள்நாட்டு மீனவர்கள் குத்தகை எடுக்க முன்வருவார்களானால் அவர்களுக்குக் குத்தகை விட அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருச்செந்தூர், பெரியதாழை பகுதியில் இருக்கின்ற விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும் நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு வருவதாக திரு. கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாமல் விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கு அப்பால் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்ட சில தினங்களில்தான் பிடிக்கவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கேதான் பிடிக்கவேண்டும், இங்கே பிடிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட முடியாது. இரண்டு பேரும் ஒரே இடத்தில் மீன் பிடிப்பதால் தகராறுகளும் சச்சரவுகளும் ஏற்படுகின்றன. சென்னையிலே கூட சிறிய படகு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் பெரிய படகு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சச்சரவுகள் வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட நேர்வுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையிலும்,

சச்சரவுகள் வராமல் இருப்பதற்காகவும் இரண்டு பேரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்குள் நாட்டுப் படகுக்காரர்களும், அதற்கு அப்பால் விசைப்படகுக் காரர்களும் மீன் பிடிப்பது என்றும் அல்லது இன்னின்ன நாட்களில் இன்னின்ன நேரத்தில் அந்த இடத்தில் சிறிய படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிப்பது என்றும் மற்ற நாட்களில்—மற்ற நேரங்களில் பெரிய படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிப்பது என்றும் ஏதாவது ஒரு சமரச உடன்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். அது அல்லாமல் அரசாங்கம் தனியாக உத்தரவு போட முடியாது.

சென்னையில் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் வராமல் இருக்க அதிகாரிகள் அவ்வப்போது கவனித்து வருகிறார்கள். புகார்கள் வந்தால் அவற்றை நீக்க உடனடியாக சமரச ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். திருச்செந்தூர், பெரியதாழை பகுதிகளிலும் அப்படிச் செய்யலாம்; செய்து வருகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே மேற்கொண்டு பெரிய புகார்கள் எதுவும் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிக்கும் இடத்தை பாதுகாக்கப் பட்ட இடமாகவும், அந்த இடத்தில் விசைப்படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிக்கக் கூடாது என்றும் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த அளவு சாத்தியமாக இருக்க முடியும் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது.

அடுத்து, எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்களுக்கும் இப்படி படகுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு இப்படி படகு களைக் கொடுக்கும் திட்டம் இல்லையென்றாலும், இதைப் பரிசிலனை செய்து, அவர் களுக்கும் கொடுக்க முடியுமா, இந்தத் துறையில் அவர்களும் ஈடுபடுவார்களா என்பதை ஆராய வேண்டும். ஆனாலும் மீனவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் கடன் மூலமாகப் படகுகளைக் கொடுக்க அரசு திட்டத்தினை வைத்திருக்கின்றது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்கள் படகுகளைப் பெற வழிவகையிருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அவர்கள் படகுகளைப் பெறு வதில் எந்தவிதமான குறுக்கீடும் கிடையாது.

அடுத்து, பாங்கிகளின் மூலம் இதற்காக கடன் தொகையைக் கேட்டால் அவர்கள் 'ஸெக்யூரிட்டி' கேட்கிறார்களே என்று சிலர் குறைபட்டுக் கொள்ளு கின்றார்கள். மேலும் அந்தப் படகையே ஏன் ஸெக்யூரிட்டியாக வைத்துக் கொண்டு கொடுக்கக் கூடாது என்றும் கேட்கின்றார்கள். யார் கடன் கொடுத் தாலும் செக்யூரிட்டி கேட்கத்தான் கேட்பார்கள். அதில் தவறேதும் இல்லை. படகையே ஸெக்யூரிட்டியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதா என்றால் கடலில் போகும் படகு காற்றாலும் அலைகளாலும் ஆறுகளில் வெள்ளத்தாலும் மூழ்கி விடக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் அவர்கள் படகுகளையே ஸெக்யூரிட்டியாக

ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குவதில் நியாயம் இருக்கிறது. இதில் ஏதாவது மாற்றம் காண முடியுமா என்பதைப் பரிசீலினை செய்து பார்க்க முன்வருகின்றேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக ஒரு குறை சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டோம். "கேரளக்காரர்களுக்கு நாம் அதிகச் சலுகைகளைத் தருவது பொருத்தமானதுதானா" என்றார்கள். கேரளக்காரர்களுக்கும் கொடுப்பதில் என்ன தவறுகள் இருக்க முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இங்கே உள்ளே இப்படிப் பேசிவிட்டு, வெளியே போய் கேரளக்காரர்களுக்குச் சலுகை தருவதில்லை, அவர்களை பாரபட்சமாக நடத்துகின்றார்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இப்படி உள்ளே ஒன்றும் வெளியே ஒன்றுமாகப் பேசுவது பொருத்தமானதுதானா நியாயமானதுதானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : துணைத் தலைவர்களே, முதலில் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள்தான் குறிப்பிட்டார்கள். அதில்கூட 'டெண்டர்' என்று வரும்போது கேரளக்காரர்களைத்தான் 'ப்ரஃபேர்' பண்ணுகின்றார்கள் என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : க்ளாரிஃபிகேஷன் என்பதையெல்லாம் கடைசியில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அம்மையார் அவர்கள்தான் கேரளத்துக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமது அரசினைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் இதைப் பொருத்தவரையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே, மீனவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மிக முன்னேற்றமான காரியத்தைச் செய்து வருகின்றது. அவர்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான தவறோ குறையோ ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் ஒருசிலர் படகுகளைக் கட்டுவதில் குறைபிருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் படகுகளைக் கட்டுவதையொட்டிய டெண்டர்கள் பொறுத்தமட்டில் இயக்குநர் வகையிலோ அல்லது அரசுச் செயலாளர் வகையிலோ எது ஒன்றும் முடிவெடுப்பதில்லை. இதற்கென ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினர்தான் டெண்டரைப் பிரிக்கின்றார்கள்.

1973 மார்ச் 19] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

விலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கமிட்டிதான் அவற்றை முழுக்க முழுக்கப் பரிசீலிக்கிறார்கள். எனவே அரசினைப் பொறுத்தமட்டில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படுவதில்லை. அந்தக் கமிட்டிக்கு பரிசீலனை செய்யும் உரிமை இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி செய்வதில் குற்றம் காணமுடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரம் இடந்தராத காரணத்தால் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்ல முடியவில்லையே என வருந்தி மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பவர்கள் அருள்கூர்ந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இதை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பல நண்பர்கள் சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவைபற்றியும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, அனைவருமே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி குறைந்து விட்டது, குறைந்துவிட்டது என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். இங்கே கொடுத்துள்ள விளக்க உரையில் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது குறைந்துவிட்டதாகக் காணப்படலாம். கடந்த ஆண்டு ரூ. 841.23 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 816.35 என்று இருக்கும்போது ஏதோ சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது குறைந்து விட்டது என்று எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் இந்த ரூ. 841.23 லட்சத்தில் ரூ. 88 லட்சம் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்படி நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள மூன்று வயதிலிருந்து ஆறுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு ரூ. 38 லட்சம் செலவழித்தோம். அந்தத் தொகை அரிசன நலத் துறை மானியத்தில் கடந்த ஆண்டு சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அந்தத் தொகை சமூக நலத் துறை அதாவது மகளிர் நலத் துறையில் சேர்க்கப்பட்டு, இதிலிருந்து அந்தத் தொகை எடுக்கப்பட்டுவிட்டதால் அது குறைந்து காணப்படுகிறது. எனவே ரூ. 841.23 லட்சத்தில் ரூ. 85 லட்சம் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக உள்ளதைக் கழித்துப் பார்த்தால் கடந்த ஆண்டு அரிசன நலத் துறைக்கு என ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 753.23 லட்சம்தான். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது 816.35 லட்சம் என்றால் கடந்த ஆண்டைவிட இப்போது ரூ. 63 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த ரூ. 88 லட்சம் கடந்த ஆண்டு 'சத்துணவு' என்ற தலைப்பில் வந்திருப்பதை கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டைப் பார்த்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்போது இந்தச் சத்துணவு

வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டதால் அது விழுக்காடாகத் தெரிகின்றது. ஆக மொத்தத்தில் கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரூ. 63 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கின்றோம் என்பதுதான் உள்ள நிலை.

இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 88 லட்சத்தினால் பலனடையக் கூடிய குழந்தைகள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருடைய, குடிசை வாழ் பகுதி மக்களுடைய குழந்தைகள்தான். இப்போது நகர்ப் புறக் குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் இதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஸ்தரித்து வருகிறோம். இப்போது ஒரு லட்சத்துக்கு உள்ளிட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களிலெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தினை நடத்துகிறோம். இதிலும் 'ஸலம்' என்று வரும்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த குழந்தைகளுக்குத்தான் இந்தச் சத்துணவைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எனவே அரிசனத் துறையிலிருந்து ரூ. 88 லட்சம் நீக்கப்பட்டு அது வேறு துறையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே "குறைந்துவிட்டது குறைந்துவிட்டது" என்று சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் கூறும்போது 38-ம் பக்கத்தில் உள்ள குறையைச் சொன்னார்கள். அதாவது மொத்தத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் ரூ. 816.35 லட்சம், மூலதனக் கணக்கில் ரூ. 14.53 லட்சம், கடன் கணக்கில் ரூ. 17.65 லட்சம் ஆகமொத்தம் ரூ. 848.53 லட்சம் என்று இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டு இந்த மூலதனமும் கடனும் ஏன் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். இது கடன். பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நாம் கடனைக் கேட்கிறோம். இந்தக் கடன் தொகைகளை நாம் வருவாய் என்று வைத்துக்கொண்டு கணக்கில் காண்பிக்க முடியாது. அரசாங்கம் செலவழிக்கும் கணக்கைத்தான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் காண்பிக்க முடியுமே தவிர கடன்களையெல்லாம் இதில் காண்பிக்க முடியாது. எனவே இதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்கவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இதை அவர்களுக்கு விளக்கமாகக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

எட்டுக் கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் ரூ. 596 லட்சத்தை கல்விக்காக என்று செலவினை ஒதுக்கிவிட்டு, மிச்சம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 2.5 கோடியைத்தான் பொருளாதாரம், வீட்டுவசதி இவற்றுக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றீர்கள், ஏன் கல்விக்கான செலவினை முழுவதுமாக கல்வித் துறையே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கேட்டார்கள். கல்வி இலாகா ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இது பெரியதொரு தொகையில்லை. ஆனால் இந்தத்

துறைக்கு என்று தனியாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி, தனியான பொறுப்புடன் அந்தத் தொகையைச் செலவழித்து அரிசனக் குழந்தைகள், மாணவர்கள் மாணவிகள் போதுமான எண்ணிக்கையில் பயன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் தனியாக இதை ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் இதற்காகவே தனியான பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன, நிதி ஒதுக்கீடும் தனியாக இருக்கின்றது. கல்வித் துறையில்கூட அன்றைக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், "பதினெட்டு சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் இன்னும் கொடுக்கவில்லையே" என்று. இன்று அரிசன இலாகாவின் மூலம் இப்படி கல்விக்கென நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றதை கல்வி இலாகாவிலேயே சேர்த்துவிட்டுச் செய்தாலும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படக்கூடும். எனவேதான் அந்த வகையில் அவர்களைச் சேர்த்து விடக்கூடாது என்று கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் தனிச் சலுகை, தனியான கணக்கு, தனியான மேல்பார்வை என்று கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம். கல்வி இலாகா பணமானாலும் அரிசன நலத் துறைப் பணமானாலும் எல்லாம் தமிழக அரசுப்பணம்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பிற்
பகல்
1.30

எனவே, நம்முடைய பணம் இருந்தால் பராமரிக்கும் பொறுப்பில் தனி அக்கறை ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த இலாகாவின் மூலமாக இந்தப் பணத்தைச் செலவழித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்.

அடுத்து, பொதுவாகத் மதம் மாறியவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் தரப்படவில்லையே, செக்புலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுகிறதே என்று ஜேம்ஸ் கேட்டார்கள். இந்தக் கேள்வியை எங்களைக் கேட்கத் தேவையில்லை. மதம் மாறிய புத்த மதத்தினரும் இந்து அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறது. ஆனால், மாநில அரசு மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கு சலுகைகளை தரக்கூடாது என்ற கண்டிப்பான உத்தரவை—ஆணையை—மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது. அதே அரசு, புத்த மதத்திற்கு மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளையும் மாநில அரசு தரலாம் என்ற உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசில் வலுவாக உள்ளவர்கள் "மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் மாநில அரசு சலுகைகள் கொடுக்கலாம்" என்று மாற்றித் தந்தால் கிறிஸ்துவர்கள் அனைவருக்கும் நன்மை செய்தவர்களாக ஆவார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கும், உறுதியாக, நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ ஹரிஜனங்

களுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் தந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் கூட, மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு தலைமுறைக்கு சலுகைகள்—இரண்டாம் மூன்றும் தலைமுறையினர்களுக்குக் கிடையாது என்று சட்டம் போட்டிருந்தார்கள். இது, பழைய காங்கிரஸ்காரர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் அந்த பாகு பாட்டைக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஒரு தலைமுறையினராக இருந்தால் என்ன, இரண்டு தலைமுறையினராக இருந்தால் என்ன, எல்லாம் ஒரே தாழ்த்தப் பட்டவர்கள்தான். பழைய கந்தன் பழைய கந்தன்தான் என்ற முறையில் மாநில அரசு தரும் அத்தனை சலுகைகளும் மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் உண்டு என்று வகை செய்திருக்கிறோம். மத்திய அரசுச் சலுகையானாலும், மாநில அரசுச் சலுகையானாலும், மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் அவை கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் மத்திய அரசு அதைச் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இது கொள்கை அளவில் உயர்ந்த ஒன்றாகும், உயர்ந்த நோக்கமாகும் என்பது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதுதான். ஆனால், யாரும் புதிய நகரம் எதனையும் உண்டாக்கவில்லை. ஒரு புதிய குடியிருப்பை உண்டாக்கவில்லை. வீடுகளைக் கட்டுவது, அவர்கள் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள், சொந்தமாக இடமில்லாமல் வாழ்கின்றார்கள். எனவே, நல்ல வீடுகள் அவர்களுக்குக் கட்டித் தர வேண்டு மென்பதற்காகவே தவிர, தமிழகத்திலேயே ஒரு புதிய குடியிருப்பை உண்டாக்க வில்லை. அப்படி உருவாக்கக்கூடிய ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது—அப்படிப் பட்ட குடியிருப்புகளில் 10 சதவிகிதம் அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்குகிறோம்.

இன்றைக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஏற்கனவே நிலம் வைத்திருக்கிறோம். சொந்தமாக நிலமற்ற அரிசனங்களுக்கு நிலம் தரவேண்டும் என்று 1960-க்கு முன்னாலேயே அரசுக்கு தேவையற்ற நிலத்தில் அரிசன மக்கள் குடியிருந்தால் அந்த இடத்தை அவருக்கே சொந்தமாக்கித் தரவேண்டுமென்று சட்டம் போட்டு அதன் மூலம் நிலம் தரப்படுகிறது.

இப்போது தஞ்சாவூர் குடியிருப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. விவசாயக் கூலிகள் சொந்தமாக நிலமில்லாமல் வீடுகள் வைத்திருந்தவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, வீடு கட்டும்போது அதை ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே சேர்க்கவேண்டு மென்று சொன்னால் அது ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல. புதிதாக குடியிருப்புகள் அமைக்கப்படும்போது வேண்டுமானால் ஐம்பதுக்கு ஐம்பது, அறுபதுக்கு நாற்பது என்று அடிப்படையில் செய்யலாம்.

கேரளாவைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், கேரளத்திலே, தனித்தனியாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்படவில்லை என்று. நான் அண்மையில் கேரளாவிற்குச் சென்றிருந்தேன், அந்த மாநிலத்தின் அழைப்பின் பேரில். போய் 100 வீடுகளுக்கு சாவி கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். அதற்கக்காக அந்த அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அங்கே ஏதும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் சாதி இந்துக்களும் ஒன்றாக இருக்கவில்லை. அங்கே அந்தப் பாகுபாடு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தனியாகவும், வேற்று சாதிக்காரர்கள் தனியாகவும்தான் வசிக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டும்போதும் 50 சதவிகிதம் சாதி இந்துகள், 50 சதவிகிதம் அரிசனங்கள் என்று அங்கே அவரவர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்களே தவிர, இரண்டு பேர்களுக்கும் வீடுகளை ஒன்றாகக் கட்டவில்லை. ஆனால், அப்படி இருவரும் சேர்ந்து வாழ்கின்ற வகையில் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமானால், பெரிய மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். இப்போது அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தான் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

இப்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல ஒரு வீட்டு வசதிக் கழகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 80 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட இருக்கிறோம். இதுவரை திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல ஒரு லட்சமல்ல, 2,07,987 வீட்டு மனைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதில்—77,219 கிட்டத்தட்ட 80 ஆயிரம் பேர்கள் இன்னும் இதில் வீடு கட்டிக்கொள்ளவில்லை. அந்த 80 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அது தவிர, இன்னும் பலர் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் நாம் கவனித்தாக வேண்டும். ஏன், இந்த வீட்டு வசதிக் கழகத்திற்கு கூட ஜாதி இருக்க வேண்டுமா என்று மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த சமுதாயம் உயர்வடைகிற வரை, அதற்கு தனி பார்வை இருக்க வேண்டு மென்று அரசு கருதுகிறது.

அம்மையார் அவர்கள், இதை 'வெஹிமெண்டாக' எதிர்க்கிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு, எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லா முன்னேற்றங்களிலும், எல்லாத் திட்டங்களிலேயும், அரிசனங்களுக்கு சட்டப்படி அடிப்படையில் ஒரு உரிமை இருக்கிறது. அகில இந்திய முறையிலும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும், அரசாங்கம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு நன்மையிலேயும் அவர்கள் சம பங்கு பெற வேண்டிய தகுதி, உரிமை இருக்கிறது என்றாலும், அவை தரப்படவில்லை. இதுவரையிலும், ஆண்டாண்டு காலமாக எத்தனையோ இயக்கங்கள் மூலமாகவும், எத்தனையோ திட்டங்கள் மூலமாகவும், வலுவான காந்தியார் தலைமையிலே இருக்கிற கட்சி ஆட்சிக்கு வந்திருந்தாலும், இப்படி தனி அக்கறை செலுத்தினார்கள் என்றாலும், சுதந்திரம் பெற்று 25 ஆண்டுகளானாலும் அந்த மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, அவர்கள் வாழ வீடு இல்லை, உண்ண உணவு இல்லை என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே தான், தனி அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே பல சலுகைகள் தனியாக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதை அறிந்தும், அம்மையார் ஏனோ, 'கண்டிக்கிறேன்' என்று கூறுகிறார்கள். இப்படி தனி அக்கறை எடுக்கப்படவில்லை என்றால், எப்படித் தான் அந்த மக்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் கொடுப்பது? என்றைக்குத் தான் அவர்களுடைய வாழ்விலே முன்னேற்றத்தைக் காண்பது? அப்படியில்லாமல், பொத்தாம் பொதுவாக, பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களோடு நீங்களும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகளை தட்டிப் பறிக்கிறவர்கள் ஏராளமாக எதிரிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்டாக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்திலேதான் தனிப் பார்வை வேண்டும் என்ற கொள்கையில் இருக்கிறோம்.

அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேயேதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த தனி வீட்டு வசதிக் கழகத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்கவிருக்கிறோம். அதிகப்படியான மக்களுக்கு கடன் தருகின்ற திட்டங்களைச் செயலாற்றவிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னொரு புதிய திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டு இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்படி வீட்டு வசதிக் கழகம் அரிசன மக்களுக்கு நன்மை செய்யவிருக்கிறதோ, அதே போல ஒரு திட்டம்—சிறு தொழில்கள் தொடங்க தேவையான கடன்களை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து அரிசன மக்கள் நேரடியாகப் பெற்று

பயனடைய வசதியான திட்டம்—ஃபைனான்சிங் கார்ப்பரேஷன் போல ஒன்று—அது இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முதல் கட்டமாக, சென்னை போன்ற நகரங்களில் இருக்கின்ற ரிக்ஷா இழுப்பவர்களுக்கு உதவி யளிக்கவிருக்கிறது. சென்னை நகரில் கை ரிக்ஷா இழுக்கிறார்கள். எங்கள் இயக்கம் ஆரம்ப நாளிலிருந்தே கை ரிக்ஷாவை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்ட இயக்கம். அது எங்கள் கொள்கைக்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்லி வந்தோம். நாங்கள் கை ரிக்ஷாவில் ஏறியது கிடையாது. ஏறக் கூடாது என்று கட்சி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் கையால் இழுக்கப்படுகிற ரிக்ஷாக்கள் இனி இருக்கக் கூடாது, இன்றைக்கு கை ரிக்ஷா இழுக்கிறவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்கிக்கொள்ள நாஷனலைஸ்டு பாங்கு, கமர்ஷியல் பாங்க் மூலம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது என்பது தான் இந்தத் திட்டம். இதற்குப் பிறகு இதுபோன்ற பல திட்டங்களை எல்லாம் அரிசன மக்களுடைய நலனுக்காக இந்த அரசு வகுக்க இருக்கிறது என்பதனையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வீடு கட்டிக்கொடுக்கவும், அவர்கள் பல தொழில்களைச் சொந்தமாகச் செய்யவும் வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து அந்த மக்களது வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்றே இந்த அரசு பல காரியங்களையும் செய்து வருகிறது என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

மதிய உணவு குறைந்துவிட்டதே, மாணவர்கள் வசவில்லையா, மனம் இரங்க வில்லையா என்பதாக எல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை நலத்துறை சார்பில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்துகள் நடத்துகிற பள்ளிகளில் மதிய உணவை அவர்கள் செலவில் தருகின்றார்கள். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 'நாங்கள் கொடுக்க மாட்டோம், நீங்கள் தான் கொடுக்கவேண்டும்' என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளே இந்த அநீதியைச் செய்வதா? இது நியாயமா? ஆகவே தான் நாங்கள் இப்போது ஒரு ரிவைஸ்டு ஸ்கீம்—அதாவது நூற்றுக்கு 75 பேர்களுக்கு மேல் அரிசன மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் உள்ள அத்தனை பேர்களுக்குமே அரிசன நலத்துறை மூலமாக மதிய உணவு அளிப்பது என்பதுதான் அந்தத் திட்டம். இப்படி அந்தத் திட்டம் மாற்றியமைக்கப் பட்டிருப்பதனால்தான் தொகை குறைந்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விடுதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசும் அதனை உணர்ந்துதான் வங்கிகளின் மூலம் ஒரு கோடியைக் கடனாகப் பெற்று தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு நல்ல விடுதிகளைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்ற திட்டத்தை முதலமைச்சர்

அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்படி நிறைய விடுதிகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

திரு. லத்திப் அவர்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மலைவாசிக் குழந்தை களுக்கு நலத்துறை மூலம் பள்ளிகள் நடத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார் கள். அங்கே ஒரு பள்ளியைத்தான் நலத்துறை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஏனைய 12 பள்ளிகள் வனத்துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. வேண்டுமென் றால் அதனையும் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பள்ளிகளையும் கூட நலத்துறை மூலமாகவே நடத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பதனைப் பரிசீலிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் நங்கப்பள்ளி பாதையைப்பற்றிச் சொன்னார் கள். செட்டியார் செட்டியாருக்கு உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். எந்தச் செட்டியாரும் எந்தச் செட்டியாருக்கும் உதவி செய்யவில்லை. நிலம் வாங்கி யாகிவிட்டது. இந்த ஆண்டு அதிலே பருத்தி போட்டிருப்பதனால் பருத்தியை வெட்டியவுடன் பாதை உடனடியாகப் போட்டுக்கொடுக்க இந்த அரசு ஒரு போதும் தயங்காது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமுதாயமே ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் கண்டாகவேண்டும். திரு. முத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, சட்டமன்ற அங்கத்தினரைப்போன்ற எங்களுக்கே வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, அப்புறம் இன்னார் என்று தெரிந்த வுடன் வணக்கத்தைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதாக—இவை எல்லாம் நாளடைவில்தான் போகவேண்டும். மனிதனை மனிதனாக நடத்து கின்ற மனிதப்பாங்கு எல்லோரிடத்தும் ஏற்பட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைத்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட இந்த மக்களது வாழ்விலே ஒரு புது மலர்ச்சியை உண்டாக்க முடியும். நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினால் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் கருத்துக்கள் பரிசீலிக்கப்படும் என்று கூறி இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நமது அரசாங்கத்தில் ஒரு ஜி.ஓ.-வே இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள்தான் போட்டுக் கட்ட வேண்டும். நமது மாநிலத்திலேயே கட்டப்படவேண்டும் என்பதாக. அப்படி இருக்க கே. பி. தாமஸ் என்கிற கேரள கம்பெனிக்கு ஏன் கொடுத்தீர்கள் என்றுதான் கேட்டேன். அதுவும் 31 ஆயிரத்திற்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டு, அப்புறம்

அதை 39 ஆயிரமாக ரிவைஸ் பண்ணியிருக்கிறீர்கள். கமிட்டி சொன்னது என்றால் கமிட்டி அட்வைசரி பாடிதான். இதுபோல அனுமதித்தால் அப்புறம் டெண்டர் கோருவதே அவசியமற்றதாகிவிடும். முதலில் குறைந்த தொகைக்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டு அப்புறம் அவர்கள் இஷ்டம்போல மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று ஆகிவிடும். இதைத்தான் நான் எடுத்துக்காட்டினேனே தவிர வேறு இல்லை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கமிட்டியினர்கள் இந்த ரேட்டை மாற்றுவதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நியாயமான காரணங்களானதால்தான் கமிட்டியினர்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் கமிட்டி சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்றால் கமிட்டிக்கே அவசியம் இல்லை. அதோடு அதிக விலை ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை குறைந்த டெண்டர்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அவர்கள் இன்றையதினம் கடலூரிலும், சென்னையிலும் தான் இந்தப் படகு கட்டித்தருவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியா குமரியில் உள்ளவர்கள் இங்கே இருந்து படகைக் கொண்டுபோவது சாத்திய மில்லை. அங்கேயே கட்டித்தரவேண்டும் என்று கோரியதால்தான் அங்கே உள்ளவர்களுக்கான படகை கேரளாவில் கட்ட அனுமதித்தோம். கேரளாவில் கட்டுவதினால் தவறில்லை. இதில் கட்டுபவர்கள், வாங்குபவர்கள் ஆகியவர்களுக் கிடையே உள்ள ஒப்பந்தப்படி நடக்கிறதே தவிர அரசு இதில் ஒன்றும் தலையிட வில்லை. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப்போல ஒப்பந்தப்படி படகு கட்டினபிறகு மீனவர்கள் அதை எடுக்கவில்லை. அந்தப் படகுகள் சரி யாகக் கட்டப்படவில்லை, விரிந்துவிடுகிறது, அந்தப் படகுகள் வேண்டாம் என்கிறார்கள். இதுபோன்ற காரணங்களினால் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகலாமே தவிர வேறு இல்லை. அரசு எந்த வகையிலும் யாருக்கும் தனிச் சலுகை அளிக்கவோ, வேறுவிதத்திலோ தலையிடவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படி கட்டப்பட்ட படகுகளை மீனவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள மறுத்தால் கட்டினவர்களின் கதி என்ன ஆவது, அந்த நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மீனவர்கள் அந்தப் படகுகளை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும் என்றுதான் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. க. சுப்பு : உள்ளாட்டுக் குளங்களை மீன் பிடிக்க சங்கங்களுக்கு விடுகிறார்கள். சில இடங்களில் சங்கங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு ஒருசிலர்

தான் பலனைப்பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே பல ஊராட்சி மன்றங்கள் வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கே அவர்களது வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படத்தக்க வகையில் குத்தகைக்கு விட அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : உள்நாட்டு மீனவர்கள் தங்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை என்று போராடி உள்நாட்டுக் குளங்களை மீன்பிடி குத்தகைக்கு எடுக்கிற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்கள் சங்கங்கள் என்று அமைத்துக்கொண்டு முன்வந்தால் அனுமதி அளிப்பதாகச் சொன்னோம். அதன்படிதான் இப்போது அங்கங்கே சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு குத்தகை எடுத்து வருகிறார்கள். அதுவும் உள்நாட்டுக் குளங்களில் சில மாதங்கள்தான் மீன் பிடிக்க முடியும். சங்கங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் சங்கங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். சங்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் ஊராட்சி மன்றங்கள் எடுக்கலாம். கொள்கை அளவில் இதில் ஒரு புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த அரசு விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

கோரிக்கை எண் 20-க்கு திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. கே. எ. வகாப், திரு. என். டென்னிஸ், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" நிதிக்கோரிக்கை எண். 20-மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,58,39,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 29-க்கு திரு. கே. எ. வகாப், திரு. சோ, அழகர்சாமி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: குப்பம்பட்டியிலே அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் பட்டா செய்யப்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இது வாக்கொடுப்பு நேரம். நீங்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை திரும்பபெறுகிறீர்களா, இல்லையா என்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அது பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாதலால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 29-பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,16,35,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): 22—3—1973-ம் நாள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 14-ம் எண் மானியக் கோரிக்கை—சிறைச்சாலைகள் —27—3—1973-ம் நாள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9-10 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-52 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders*

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 16, Revenue, dated the 4th January 1973, in regard to reduction in the rate of sales tax, on the sales of cement, to Kerala State Electricity Board for the construction of Hydro Electric Project at Idikki in Kerala State. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

81. Notification issued with G.O. Ms. No. 3384, Revenue, dated the 14th December 1972 in regard to certain amendments to Revenue Department Notification II-1 No. 5939 and 5940 of 1969, published at pages 1–2 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary*, dated the 19th December 1969 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

@ 82. Annual Accounts of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board for the years 1960–61 to 1965–66. [Laid on the Table of the House under section 24 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industies Board Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers*

† 103. Policy Note relating to Welfare Programmes for Women and Children for 1973–74 (English and Tamil).

† 104. Policy Note on Financial Supplement to Demand under Community Development 1973–74 (English and Tamil).

@ Laid on the Table of the House on 17th March 1973.
† Despatched to Members on 16th March 1973.

1973 மார்ச் 19]

இணைப்பு I

(44-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

முகவுரை.

"கோரிக்கை 20—மீனளம்" என்பதன்கீழ், ரூ. 2,58,39,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

இவ்வரசு 1972-73-ல் செயல்படுத்தியுள்ள முக்கியமான மீனளத் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிக் கீழ்க்காணும் பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள புதிய பணிகள் பற்றிய முக்கியக் கூறுகளும் ஈண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நோக்கம்.

தமிழ்நாடு, கடல் மீனளத்தையும் உள்நாட்டு நீர்நிலை மீன் வளத்தையும் பெருமளவு பெற்றுள்ளது. உரிய வகையில் அதனை மேம்படுத்தித் தக்கவாறு பயன்படுத்திக் கொள்வோமாகில். 'மீனளப் புரட்சி' யை (Blue revolution) உருவாக்கி ஒரு புதிய யுகத்தையே ஏற்படுத்த முடியும் என்பது திண்ணம். பெருகி வரும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில், கடல் மீனளத்தையும் உள்நாட்டு நீர்நிலை மீன் வளத்தையும் பாதுகாத்துப் பயன் கொள்வதன் அவசியம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. இயல்பாகவே மக்கள் உணவு உட்கொள்ளும் முறையில் ஊட்டமும், சத்தும் நிறைந்த துணை உணவுப் பொருளாக, மீன் உணவு உலக மெங்கணும் கருதப்பட்டு வருகிறது. வளர்ந்து வரும் நம் நாட்டில் சத்துள்ள முழு உணவு பெருகிவரும் மக்கள் தொகைக்கு அவசியமாய் உள்ளது. இந்நிலையில் மீன், வருங்காலத் தலைவர் களான சிறுவர்களுக்கு மட்டுமின்றி பெரியவர்களுக்கும், குறிப் பாக, தொழிலாளர் சமுதாயத்தினருக்கும் ஊட்டம் அளிக்க வல்ல உணவாக விளங்கக் கூடும். மேலும் இறால்கள், சிங்கி இறால்கள் (Lobsters), தவளைகள், அதிக பொருளீட்டக் கூடிய பிறவகையான மீன்கள் முதலியவற்றிற்கு உலக சந்தையில் நல்ல தேவை இருந்து வருகிறது. இவற்றையும் நாம் பெருவாரியான அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றை நாம்

அதிக அளவு ஏற்றுமதி செய்து மிருந்த பொருளீட்ட முடியும். எனவே, நாம் கடல் மீனளத்தையும். உள்நாட்டு நீர் நிலைகளின் மீன்வளத்தையும் பயன்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழ்நாடு 1,000 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரையையும், கடற்கரையை ஒட்டி சுமார் 77,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுள்ள மீன்பிடிப்பதற்கேற்ற கடற்பகுதியையும் கொண்டுள்ளது. 60 அடி முதல் 240 அடி ஆழமுள்ள பகுதி, தொலைகடல் மீனளப் பகுதி சுமார் 22 லட்சம் ஹெக்டேர் உள்ளது. இதற்கும் அப்பால் பலவகையான மீன்களைக் கொண்ட பரந்த ஆழ்கடல் உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் வற்றாத ஆறுகள், நீர்த்தேக்கங்கள், பாசன ஏரிகள், குளங்கள் ஆகியவற்றுடன் சுமார் 7.9 லட்சம் ஹெக்டேர் உள்நாட்டு நீர்நிலைகள் உள்ளன. இத்தகைய நீர் வளத்தைக் கொண்டு தமிழ்நாடு கடல் மீன் உற்பத்தியிலும் உள்நாட்டு நீர்நிலை மீன் உற்பத்தியிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. 1966-ல் 1.47 லட்சம் டன்னாக இருந்த கடல் மீனள உற்பத்தி 1970-ல் 1.59 லட்சம் டன்னாகப் பெருகியுள்ளது. 1966-ல் 1.05 லட்சம் டன்னாக இருந்த உள்நாட்டு மீனள உற்பத்தி 1970-ல் 1.20 லட்சம் டன்னாகப் பெருகியுள்ளது. கடல் மீனள உற்பத்தியில் மகாராட்டிர மாநிலத்துடன் தமிழ்நாடு போட்டி போட்டு வருகிறது. கேரளம் மீனள உற்பத்தியில் முதலில் நிற்க, தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தையோ அன்றி மூன்றாவது இடத்தையோ பெற்றுள்ளது. நமது நாட்டின் மீன் உற்பத்தியில் சுமார் 14 சதவீதம் வரை தமிழ்நாடு கொடுத்து உதவுகிறது. தமிழ்நாடு மூலம் கிடைக்கும் இந்தச் செல்வம் நடப்பு விலைகளில் ரூ. 25.18 கோடியாக மதிப்பிடப்படுகிறது. 1950-லிருந்து 1970 வரை தமிழ்நாட்டில் மீன் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 சதவீத அளவில் அமைந்துள்ளது.

இந்த வளர்ச்சி வீதம் கடல் பகுதிகளிலும் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலும் மேலும் உயர்த்தப்படலாமென்பது மாநில மீனளத் துறை மேற்கொண்ட ஆய்வு பணிகள் பலவற்றிலிருந்து மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டு ஆழ்கடலில் வாழ்கிற மீனள வாயில்களை இரு மடங்காக உயர்த்தவும், நீர் மேல்பரப்பில் வாழ்கிற மீனள வாயில்களை மசூார் நான்கு மடங்காக உயர்த்தவும் இயலும். உள்நாட்டு நீர்நிலைப் பகுதிகளில் நவீன முறையில்

1973 மார்ச் 19]

மீன்களை விட்டு வளர்ப்பதால், மீன் உற்பத்தியைக் குறைந்த அளவு இரு மடங்காகவேனும் பெருக்க முடியும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, அடுத்து வரும் சில ஆண்டுகளில் மேற்சொல்லிய மீனளத்தை விரைவில் பயன்படுத்துவதற்கு அவசியமான எல்லா வசதிகளையும், நிலைமைகளையும் உருவாக்குவதே நமது கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். கடல் பகுதியில் மீன் பிடிப்பதற்காக படகுகளில் விசைப்பொறி அமைக்க வேண்டும். தரம் மிக்க மீன் பிடி சாதனம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகள், மீனை உறைய வைப்பதற்கும் குளிர வைப்பதற்குமான வசதிகள், பிடித்த மீன்களை ஆதாயத்தோடு விற்பனை செய்வதற்கு உதவியாகவும், அதிக விலைபோகும் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உதவியாகவும், மீன்பிடி கிராமங்களையும் விற்பனை இடங்களையும் இணைப்பதற்கான சாலைகள் ஆகியவற்றை நாம் அமைக்க வேண்டியுள்ளது. உள்நாட்டு மீனளத்தைப் பொறுத்தவரை, பல இடங்களில் தூண்டல் முறையில் கெண்டை மீன் குஞ்சுபொரிக்கும் நிலையங்கள் அமைக்கப்படும். பெரிய நீர்த் தேக்கங்களில் மீன்கள் விடப்பட்டு வளர்க்கப்படுவது தீவிரப் படுத்தப்படும். அரசுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்ட பல நீர்நிலைகளில் மீன்கள் விடப்பட்டு பேணிவரப்படும். உள்நாட்டு நீர் நிலையில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை ஆதாயத்தோடு விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் மீனள உற்பத்திக்காக 1971-72, 1972-73 ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட செலவு, 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கு செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு ஆகியவை பற்றி பின் வரும் அட்டவணை எடுத்துக் காட்டுகிறது :—

	மத்திய அரசு ஆதரவு அளிப்பவை.	மத்திய அரசு உதவி அளிப்பவை.
	(ரூபாய்	இலட்சத்தில்.)
1971–72 (கணக்குகள்)	64·04	145·69
1972–73 (வரவு–செலவுத் திருத்த மதிப்பீடு)	111·36	184·03
1973–74 (வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு)	221·49	186·85

[1973 மார்ச் 19

மீன்பிடி விசைப் படகுகள்.

தமிழ்நாடு சுமார் 3 லட்சம் கடல் மீனவர்களைக் கொண்டது. இவர்களில் சுமார் 1 லட்சம் பேர் மீன்பிடித் தொழிலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டவர் ஆவர். தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரைப்பகுதியில் 30,000 நாட்டுப் படகுகள் உள்ளன. 1967-ல் நடத்திய ஆய்வின் அடிப் படையில், இந்திய அரசின் வேளாண்மை அமைச்சகம், தமிழ் நாட்டுக் கடற்கரையோரத்தில் அமைந்துள்ள கடற்பகுதிகளி லிருந்து சுமார் 8.8 லட்சம் டன் மீன்கள் கிடைக்கும் என்று மதிப் பிட்டுள்ளது. கடல் மீனள உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்குடன், ஏற்புடைத்த வடிவமைப்புகளில் மீன்பிடி விசைப் படகுகளைத் தயாரிப்பதற்கு அரசு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது. மீன்பிடி விசைப் படகுகளை விடும் திட்டம் 2-வது திட்டக் காலத்திலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தபோதிலும், 3-வது திட்டக் காலத் திலும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் மட்டுமே விரைவாகச் செயல்பட்டது. 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 1,000 விசைப் படகுகள் விட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்திட மிருந்து நிதியுதவி கிடைக்கப்பெற்று மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவு கூட்டமைப்புகள் மூலமாக மேலும் 275 விசைப் படகுகள் கூடுத லாக விடவும் கருதியுள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் அரசு படகு கட்டும் தளங்களிலும், தனியார் படகு கட்டும் தளங்களிலும் 250 விசைப் படகுகள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் மீனளத்துறை படகு கட்டும் தளங்களிலும் தனியார் படகு கட்டும் தளங்களிலும் 245 விசைப் படகுகள் கட்ட கருதப் பட்டுள்ளது. விசைப் படகுகள் கட்டுமான வேலையில் சாதனையும், நிதி சம்பந்தமான சாதனையும் பற்றிய விவரம் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	படகுகளின் எண்ணிக்கை.	செலவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1969—70	135	89·92
1970—71	186	94·26
1971—72	131	128·33
972—73	250	144·65
1373—74 (இலக்கு)	245	151·12

1973 மார்ச் 19]

வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்திலிருந்து பெறும் நிதி யுதவியுடன், விசைப் படகுகளைக் கட்டுதல், வழங்குதல் ஆகிய வற்றிற்கான திட்டத்தை, சென்னை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனமும், திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனமும் செயல்படுத்தி வருகின்றன. இதுவரையில், சென்னை மாவட்டச் சம்மேளனம் 28 விசைப்படகுகளை வழங்கி யுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி சம்மேளனம் 15 விசைப் படகுகளை வழங்கும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் விசைப் படகு களைக் கொண்டு வருவதில் முழுத்திட்ட இலக்கையும் எய்தும் என்று அரசு நம்புகிறது.

விசைப் படகுகள் மூலம் மீன் பிடித்தலின் பொருளாதாரத் தைப் பற்றிக் கவனமாக ஆய்வு செய்த பின்னர், விசைப்படகுகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விசைப் படகுகள் போதுமான வருவாயை ஈட்டித்தரும்; அதனால் அவர்கள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய தவணை முறைத் தொகைகளைச் செலுத்துவதோடு தமக்காகவும் உபரியாக வைத்துக் கொள்ள இயலும் என்று அரசு திடமாகக் கருதியது. ஆகவே, 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேற்கொண்டு விசைப் படகுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஈடுசெய் தொகையை நிறுத்துவதென அரசு முடிவு செய்தது.

துறையால் ஒதுக்கப்பட்ட விசைப்படகுகள் பல்வேறு காரணங் களால் சரிவர இயங்காததால் பொருத்தமான நேர்வுகளில் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, முதலில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டவர் களுக்கு இரண்டாம் முறையாக புதிய எஞ்சின்களையும், படகுகளை யும் வழங்க அரசு அனுமதித்தது.

1972-73 ஆம் ஆண்டில், தமக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட படகு களுக்காக பொருத்தமான எஞ்சின்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென மீனவர்களிடமிருந்து முறையீடு வந்ததனால் அவரவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள படகுகளில் பொருத்தப்பட வேண்டிய எஞ்சின்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் விருப் பத்தினை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டவர்களிடமே விடுவதென்று அரசு முடிவு செய்தது. இந்த விசைப் படகுகளில் இழுவை வேலைகள்

செவ்வையாக நடைபெற ஏற்றப் பொறிகளையும் (winches) விசைப் பொறிகளையும் (power take-off) பொருத்துவது அவசியமாகும். ஆகவே, இதை முன்னிட்டு இவ்வகைப் படகுகள் ஒதுக்கப் பெறுபவர்கள் கேட்டுக் கொள்வதன் பேரில் தக்க வடிவங்களையுடைய ஏற்றப் பொறிகளைப் புதிய படகுகளில் அமைக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இரும்பு–சிமிட்டிப் படகுகளைக் கட்டுவதில் இந்தத் துறை மேற்கொண்ட முன்னோடிப் பணியை அனைவரும் அறிவர். மும்முரமாகத் தொடர்ந்து முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவும், படகு கட்டும் செலவைக் குறைக்கவும், மாற்று மூலப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவது குறித்து சோதனைகளை நிரந்தரமாக மேற்கொள்ளவும், அரசு, இரும்பு-சிமிட்டி படகு கட்டும் தளத்தையும், ஆராய்ச்சிப் பிரிவையும் அமைப்பதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இரும்பு–சிமிட்டியில் 38 அடி நீளமுள்ள விசைப் படகு ஒன்றும், 16 அடி நீளமுள்ள விசைப் படகு ஒன்றும் கட்டப்பட்டு பல்வேறு நிலைமைகளில் சோதனை செய்யப்பட்டன. இரும்பு–சிமிட்டியை மீன்பிடி படகுகள் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்துவது குறித்து நியூஸிலாந்தில் நடந்த உணவு-வேளாண்மை நிறுவன கருத்தரங்கில் அண்மையில் பங்கு கொண்ட இத்துறையின் அதிகாரி ஒருவர், இத்துறையால் மேற்கொள்ளப்படும் படகு கட்டும் முறைகள், படகு கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூலப் பொருட்கள் ஆகியவை மனநிறைவளிக்கும் வகையில் உள்ளதென்று உணவு-வேளாண்மை நிறுவன வல்லுநர்கள் கருதியதாக அறிவித்துள்ளார். இதன் மூலம் ஊக்குவிக்கப்பட்டதால் 1972-73 ஆம் ஆண்டில் இரும்பு–சிமிட்டியில் 38 அடி நீளமுள்ள விசைப்படகுகள் ஐந்தினைக் கட்ட திட்டமிடப்பட்டது. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் அத்தகைய படகுகள் 5 கூடுதலாகக் கட்டப்படும். இரும்பு-சிமிட்டி படகு கட்டும் தளம் நிரந்தரமாக அமைவது அரசின் ஆழ்ந்த நாட்டத்தை ஈர்த்து வருகிறது. இதுகுறித்து விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும். முடிவாக இது அமைக்கப்படுகையில், இரும்பு-சிமிட்டிப் படகுகளின் வடிவமைப்பு, அவை கட்டப்படுதல் ஆகிய பணிகளில் மட்டுமல்லாமல் மாற்றுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி படகுகள் கட்டப்படுவது குறித்தும் விரிவான ஆராய்ச்சியை இந்த படகு கட்டும் தளம் மேற்கொள்ளும்.

1973 மார்ச் 19]

கட்டுமரங்கள், தோணிகள் போன்ற நெடுங்காலமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டுவரும் மீன்பிடி சாதனங்களைத் திறம்பட இயக்குவதை மேம்படுத்துவதற்கான தொழில் நுட்ப வாய்ப்பு குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. பசிப்பிணி ஒழிப்பு இயக்கத்தால் (Freedom from Hunger Campaign) தொடங்கப்பட்ட இந்திய—பெல்ஜிய மீனளத் திட்டத்தின்கீழ் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள முட்டம் என்ற இடத்தில் கட்டுமரங்களின் வெளிப்புறத்தில் எஞ்சின்களைப் பொருத்துவதன் விளைவு குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இம்முறையில் பயனுள்ள பணியை மேற்கொள்ள இயலுமா என்பது குறித்து கண்டறியலாம். அதுபோன்றே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தோணிகளில் உட்புற எஞ்சின்கள் பொருத்தப்படும் பணி அரசின் நாட்டத்தை ஈர்த்து வருகிறது. சில தோணிகளில் உட்புற எஞ்சின்களை அமைப்பது, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்வது ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான முன்னோடித் திட்டம் தொடங்குவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஆய்வும் பயன்படுத்தலும்.

மாநில மீனளத் துறையைச் சேர்ந்த அண்மைக் கடல் மீன்பிடி நிலையங்கள் சென்னை, கடலூர், இராமேஸ்வரம், குமரிமுனை ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. இந்திய அரசு தூத்துக்குடியில் தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. சென்னையில் மற்றொரு தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் அமைக்கப்படுவதற்கு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விசைப்படகுகளைக் கொண்டு அண்மைக்கடல் தொலைகடல் பகுதிகளில் மீன்பிடிப்பது குறித்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதைத் தவிர இந்திய—நார்வே திட்டத்தின்கீழ் மீன்பிடி ஆய்வுகள் சில மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்படகுகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்ததன் மூலம் ஆழ்கடலில் வாழ்கிற மீனள வாயில்கள் குறித்த பயனுள்ள தகவல் கிடைத்துள்ளது. தென் பிராந்திய கடற்கரை யோரங்களில் ஆழ்கடல் சிங்கி இறால்கள் (deep sea lobsters) ஆழ்கடல் இறால்கள், மற்றும் பல வகை மீன்கள் ஆகியவை பெருமளவில் கிடைப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மன்னார் வளைகுடாவிலும், பாக் விரிகுடாவிலும் மீன்பிடி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அங்கு கொளுத்தி மீன்கள் நிறைந்திருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 19

1972–73 ஆம் ஆண்டில் குமரி முனையில் புதியதாக அண்மைக் கடல் ஆய்வு நிலையம் ஒன்று செயல்படத் தொடங்கியது. இந் நிலையத்தில் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக 43 அடி நீள முள்ள படகுகள் இரண்டும், 50 அடி நீளமுள்ள படகு ஒன்றும் கட்டப்படுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இப்படகுகள் மண்டபத்திலுள்ள படகு கட்டும் தளத்தில் கட்டப்பட்டு வரு கின்றன. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 43 அடி, 50 அடி நீளமுள்ள படகுகளுடன் சென்னையிலும், மற்றும் இராமேஸ்வரத் திலுமுள்ள ஆய்வு நிலையங்களிலுள்ள படகுகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி தொழில் முனைவர்களின் தகவலுக்காக இதுவரையில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் முடிவுகளை விரைவில் வெளியிடு வதற்குத் துறை கருதுகிறது.

மீன்பிடி சாதனங்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் மீன்பிடி அளவை உயர்த்துவதற்கான வாய்ப்பு இத்தகைய ஆழ்ந்த ஆய்வு களின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தில் புதிதாக அனுமதிக்கப்பட்ட பிரிவில், உள்ளூர் மீன் பிடி சாதனத்தை மேம் படுத்துவது பற்றிய முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும். முதன்முறையாக, இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் துறையினைச் சேர்ந்த படகுகளைக் கொண்டு மண்டபத்தில் நவீன சுருக்கிழுப்பு வலைச் சாதனங்களால் மீன் பிடிப்பது மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனால் சிறந்த பலன்கள் கிட்டியது. 1973–74 ஆம் ஆண்டில், நீர்மேல் பரப்பில் வாழும் மீன்கள், நீர் நடுவில் வாழும் மீன்கள் ஆகியவற்றைப் பிடிப்பதில் சுருக்கிழுப்புவலை சோதனைகளைத் தொடர்ந்து செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு, சோதனை அடிப்படையில் மீன் பிடிப்பது ஆகியவை முக்கிய நடவடிக்கையாக அமைகின்றன. அவை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் முழு ஆக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும். தொலைகடல் ஆய்வு, சோதனை அடிப்படையில் மீன் பிடிப்பு ஆகிய செயல்களுக்காக, 57 அடி நீளமுள்ள இழு படகுகள் 4-ஐப் பெறும் திட்டமொன்று துறையிடம் உள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 64 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட் டுள்ளது. இரண்டு இழு படகுகள் ஏற்கெனவே பெறப்பட்டு, சென்னையில் ஒன்றும், மண்டபத்தில் ஒன்றுமாக சோதனை அடிப் படையில் மீன் பிடித்தலுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

1973 மார்ச் 19]

எஞ்சிய இழு படகுகள் இரண்டும், கல்கத்தாவில் தனியார் படகு கட்டும் தளமொன்றில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

தொலைகடல், ஆழ்கடல் மீனளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகின்றது. இதற்காக, முழுதும் சாதனங்கள் அமையப்பெற்ற நவீன, நடுத்தர, பெரிய அளவுகளிலான இழு படகுகளைப் பெற்றிருப்பதன் அவசியம் நன்குக உணரப்படுகிறது. வெளிநாட்டில் தயாராகும் படகுகளைக் குறிப்பிட்ட அளவில் இறக்குமதி செய்ய இந்திய அரசு அனுமதிக்கின்றது. நமது நாட்டிலும் படகு கட்டும் தளங்களில் குறிப்பிட்ட அளவு புதிய வடிவமுள்ள 57 அடி இழு படகுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கடல் மீனளத் திட்டங்களின் பயனை விரைவில் அடையும் பொருட்டும், உலகத்தில் நமது நாட்டினை மீன்பிடிக்கும் பெரும் நாடாகத் திகழச் செய்யவும், நமது நாட்டில், சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த நடுத்தர அளவு இழு படகுகள் கட்டும் தளம் ஒன்றிருக்க வேண்டியது விரும்பத்தக்கதும், அவசியமுமாகும். மண்டபத்தில், தென்னிந்திய ரயில்வேயின் பொறியியல் பட்டறை, சருக்குப் பாதை, கப்பல் பழுதுபார்க்கும் துறை ஆகியவற்றை நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். நடுத்தர அளவு இழு படகு கட்டுந்தொழில் அமைக்க அவை பொருத்தமானவை என்று கருதப்படுகின்றது. இச்செயலுக்காக, பொதுத் துறை நிறுவனமொன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது.

கடல் மீனளத்தின் வாணிகப் பயனுக்கான நல்வாய்ப்பு பற்றி அரசு அறிந்துள்ளது. பெரிய படகுகளை வைத்துக்கொண்டு இயக்குகின்ற நிறுவனம் ஒன்றால், கடல்படுபொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் கணிசமான அளவு பங்கு பெறவும், உற்பத்தியை விற்பனைக்காக பல்வகைப்படுத்தவும் இயலும். இதற்காக, பொது நிறுவனமொன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது. அந்நிறுவனம், பெரிய படகுகளைப் பெற்று சொந்தமாக இயக்கி ஏற்றுமதிக்காகவும், உள்நாட்டுப் பயன்துய்ப்போர்க்கும் பொருட்களை விற்பனை செய்யும்.

மீன்பிடி சாதனங்கள் வழங்கல்.

விசைப்படகு ஒதுக்கீடு பெற்றவர்கள், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினராயுள்ள மீனவர்கள் ஆகியோருக்கு,

நைலான் நூல், 20 சதவீதம் ஈடு செய்யப்பட்ட விலையில் வழங்கப்படுகின்றது. மீனவர்களுக்கு விசைப் படகுகளுடன் வழங்கப்படுவதற்காக, 1969–70, 1970–71, 1971–72 ஆம் ஆண்டுகளில், தோராயமாக ரூ. 15.26 லட்சம் செலவில் முறையே 10 டன், 14 டன், 17 டன் நைலான் நூல் வாங்கப்பட்டது. அதே காலத்தில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஈடுசெய் தொகை வழங்குவதற்காக அரசு ரூ. 4.00 லட்சம் செலவு செய்தது. அக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், குறிப்பிட்ட அளவில் நைலான் நூலைத் தம்தம் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கின. 1972–73-ல், விசைப் படகுகளுடன் 7 டன் நைலான் நூல் வழங்கப்படும். இவ்விரு திட்டங்களும் 1973–74 ஆம் ஆண்டில் தொடரப்படும். 1973–74 ஆம் ஆண்டு முதல், விசைப் படகு ஒதுக்கீட்டாளர்களுக்கு ஈடுசெய் விலையில் நைலான் நூல் வழங்குவதை நிறுத்தி விடுவது குறித்து அரசு பரிசிலனை செய்து வருகின்றது.

மீன்சினைகள் உற்பத்தியும் அகநாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன்குஞ்சுகள் விடுவதும்.

கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை நீர்நிலைகளில் விடுவதற்காக, பெரிய கெண்டை மீன்சினைகளை இயற்கை நீர்நிலைகளிலிருந்து சேகரிப்பதையே சார்ந்திருந்தோம். ஆனால், பெரிய கெண்டைமீன் சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொருக்கச் செய்யும் உத்திகளைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியதால், சினைகள் தேவையை நிறைவு செய்வதில் பெரிதும் முன்னேற முடிந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் தற்போதைய மீன்குஞ்சு உற்பத்தியின் அளவு சுமார் 6 கோடி மீன்குஞ்சுகளாகும். இவற்றில் 4.5 கோடி இயற்கை நீர்நிலைகளிலிருந்து சேகரிக்கப்படுகின்றன ; 1.5 கோடி மீன்குஞ்சுகள், கெண்டை மீன்சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்து சேகரிக்கப்படுகின்றன. இம்மாநிலத்தில், பெரிய கெண்டை மீன் சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்யும் நிலையங்கள் 9 உள்ளன. இது தொடர்பாக இவை நல்ல பணியைச் செய்து வருகின்றன.

மீன்குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படக்கூடிய எல்லா நீர்நிலைகளிலும் மீன்குஞ்சுகள் விடப்படுவதற்கு மொத்தம் 12 கோடி மீன்குஞ்சுகள் தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெரும் இடைவெளி நிரப்பப்பட வேண்டியுள்ளது. இயற்கை நீர்நிலைகளிலிருந்து

1973 மார்ச் 19]

சேகரிக்கப்படும் மீன்குஞ்சுகள் எப்போதும் நல்ல தரத்திலிருப்பதில்லை. எனவே, கூடுதலான தேவைகளை, பெரிய கெண்டை மீன்சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்யும் முறையினால் பெறுவது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இம் முடிவைக் கருத்திற் கொண்டு, சாத்தனூரிலும், திருமூர்த்தி நகரிலும் கூடுதலாக மீன்வளர்ப்பு-குஞ்சுவளர்ப்பு நிலையங்கள் உருவாக்கப்படும். கூடுதலாக, பெரிய கெண்டை மீன்சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையினால் பொரிக்கச் செய்யும் நிலையங்களை அமைப்பது, அகநாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன்குஞ்சுகளைவிட பெரும் நீர்நிலை நிர்வாகத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துவது ஆகியவற்றிற்கான அடங்கல் திட்டமொன்று அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது. இத்திட்டம், வரும் ஆண்டுகளில் பலகட்டங்களிற் செயற்படுத்தப்படும். 1973-74 ஆம் ஆண்டு இது தொடர்பான பணி தொடங்கப்படும்.

மீன் வளர்ப்புக்காக ஊராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள குளங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மீன்குஞ்சு வளர்ப்பினை மேற்கொள்வதற்குமான திட்டமொன்று கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரால் செயற்படுத்தப்படுகின்றது.

நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் பண்ணைகளை அமைத்தல்.

பெரும் நீர்த்தேக்கங்கள் அனைத்தும் மீனள வளர்ச்சிக்காக, மீனளத் துறையால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சாத்தனூர் அணை, அமராவதி நீர்த்தேக்கம் ஆகிய இரண்டும் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி பெரும் அளவு உற்பத்தி செய்து சாதனையேற்படுத்தியுள்ளன. பவானி சாகரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தூயநீர் உயிரியல் ஆராய்ச்சி நிலையம் அகநாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் இன உயிர் வளர்ச்சிக்கான சூழல் பற்றி ஆராய்வதில் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளது. பவானி சாகரிலுள்ள இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒருங்கிணைந்த மீன் வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்றைச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. அது மாநிலத்திலுள்ள அகநாட்டு நீர் நிலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் வளர்க்கப்படக் கூடிய பல்வகை மீன்களின் உரிய அளவு குறித்து ஆய்வு செய்யும்.

மெல்லுயிர்களைப் (Planktons) பெருக்குவதற்காக வீடூர் நீர்த்தேக்கத்தின் நீரில் உரமிடும் பரிசோதனை ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு, அது நல்விளைவுகளைத் தந்துள்ளது.

அவலாஞ்சியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள குட்டைகளில், நன்னீர் உணவு மீன் (Trout) வகையை வளர்க்கும் திட்டத்தை 1973-74-ல் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. நன்னீர் உணவு மீனுக்கான உரிய அளவு உணவுத் தேவைகளைக் கண்டறிவதற்கான சோதனைகள் இந்நிலையத்தில் நடைபெறுகின்றன.

உள்நாட்டு நீர்நிலை மீனளங்களைக் குத்தகைக்கு விடுதல்.

மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான நீர்வாயில்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள நீர்வாயில்களிலும் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகள் பொது ஏலத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படாமல், 1970-லிருந்து அல்லது 1380-ம் பசலி ஆண்டிலிருந்து மேலும் மூன்றாண்டுகளுக்கு, மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டது. 1969-ம் ஆண்டுக் குத்தகைத் தொகையில் 10 சதவீதம் அதிகமான தொகைக்கு குத்தகைக்கு விடப்படவேண்டுமென்று இந்த ஆணையில் ஆணையிடப்பட்டது. மேற்கொண்டும் இச்சலுகையை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

கழிமுக நீர்நிலைகளில் மீன்வளர்த்தல்—கடல் மீனளம்.

கடல் மீனளம் மீன் வளர்ப்பில் ஒரு புதிய துறையாகும். இந்தியாவில் தற்போது இத்துறையில் நாட்டம் செலுத்தப் படுகிறது. சில நாடுகள் கடல் மீன் வளர்ப்பில் நல்ல வெற்றியைக் கண்டுள்ளன. நம் நாட்டில் இத்துறையில் முனைப்பாக இனிமேல் தான் செயல்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் சுமார் 46,750 ஹெக்டேர் நீர்ப் பரப்பளவுக்கு உப்பங்கழிகளும், கழிமுக நீர்நிலைகளும், காயல்களும் உள்ளன. இவற்றில் கூன் இறால், நத்தை, சிப்பி உயிர்வகைகளில் ஒன்றான கடலின மீன், ஓட்டுடல் கடல் பிராணி, மீன்கள், கடற்பாசிகள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன. பழவேற்காடு உப்பங்கழியில் சிப்பிகள் வளரும் கடலடிப் பகுதிகள் உள்ளன. இவற்றை மேம்படுத்தி மீன்வளர்ப்பதில் முதலீடு செய்தால், கடல்மீன் பிடிப்பு மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைவிட அதிகமாக வருவாய் பெற முடியும். செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் அதிக அளவு நீர்ப்பரப்புடன் உப்பங்கழிகள் உள்ளன. பழவேற்காட்டிலுள்ள உப்பங்கழி மீன்வளர்ப்புக்குச் சிறந்த

1973 மார்ச் 19]

முறையில் பயன்படும். பழவேற்காட்டிலுள்ள உப்பங்கழியைக் குறித்து தொடக்க ஆய்வுப்பணியை மேற்கொள்வதற்காகவும், பொருத்தமான திட்டங்களைப் பரிவுரை செய்வதற்காகவும் சில பணியாளர்களை அரசு நியமித்தது. தற்போது ஆய்வுப் பணிகள் முடிவடைந்து விட்டன. ஆய்விலிருந்து அறிந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில், பழவேற்காட்டிலுள்ள உப்பங்கழியில் மீன் வளர்ப்புக்கான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்வதெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரத்திலுள்ள கிள்ளை உப்பங்கழியில் மீன்வளர்ப்பது குறித்து ஆய்வுப்பணிகளை மேற்கொள்வதற்காகவும், கழுவெளிச் சதுப்பு நிலத்தில் குட்டைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தற்போது இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அடையாறு உப்பங்கழியில் சோதனைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இப்பண்ணையை நன்முறையில் பேணி வந்ததால் அதிக அளவில் இறால் மீன் கிடைத்தது. பழவேற்காட்டில் சோதனை முறை சிப்பிவளர் பகுதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பயிற்சி.

விசைப் படகுகளைச் சரியான முறையில் இயக்கவும், மேம்படுத்தப்பட்ட முறையில் மீன் பிடிப்பதற்காகவும் பயிற்சி அளிப்பதற்காக சென்னை, கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், தூத்துக்குடி, குளச்சல் ஆகிய இடங்களில் ஆறு கடல் மீனவர் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 10 மாத காலப் பயிற்சியின்போது ஒரு சமயத்தில் சுமார் 300 மீனவர்களுக்கு இப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை 2,000 மீனவர்களுக்கு மேல் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். பேட்டீர் அணையில் உள்நாட்டு மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. இந் நிலையத்தில் மீன்பிடி இயந்திரப் படகுகளை இயக்குவதிலும், நீர்த் தேக்கங்களில் ஆழத்தில் மீன் பிடித்தல் குறிக்கு நவீன முறைகளிலும் மீனவ இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. மீனவப் பயிற்சியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 பயிற்சி உதவிப்பணம் வழங்கப்படுகிறது.

திட்டப் பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றும் பொருட்டும் எல்லாத் துறைகளிலும், துறைப் பணியாளர்களின் திறமையை

மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், அரசிதழ் பதிவுபெற்ற, அரசிதழ் பதிவு பெருத அலுவலர்கள், பல துறைகளிலும் பயிற்சி பெறுவதற்காக எர்ணுகுளம், கட்டாக், சென்னை, பம்பாய் ஆகிய விடங்களிலுள்ள மத்திய மீனள நிலையங்களில் நடைபெறும் பல்வேறு சிறப்புப் பயிற்சிக்கு மூகமையில் அனுப்பப்படுகிருர்கள்.

பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவு, பனியறைப் பிரிவு, உறைய வைக்கும் பிரிவு.

இத்துறை இதுவரை 32 பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகளையும், பனியறைப் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. எண்ணூர், மண்டபம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் உறைய வைக்கும் பிரிவுகள் மூன்று உள்ளன. எண்ணூர், சென்னை, தூத்துக்குடி ஆகியவிடங்களில் பனியறைப் பிரிவு வசதியுள்ளன. மேற்கொண்டு, பல்வேறு உற்பத்தித் திறன் கொண்ட பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகள் எட்டினை அமைக்கும் பணி நிறைவேறி வருகிறது. பணி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. சென்னையில் ஒன்றும், ஆரம்பாக்கத்தில் மற்றொன்றுமாக 1971–72 இல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட 2 பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகள் 1973–74 இல் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972–73 இல் பெரியகளை கிராமத்தில் ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவும் 1973–74 இல் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஓர் இடத்தில் 1973–74 லும் அண்மல் உறைய வைத்தல்-பனியறைப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பவானிசாகர், அம்மாபட்டினம் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றும் 1 டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட இரண்டு பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்படும்.

பதப் படுத்திய மீன்களை டப்பியிலடைக்கும் தொழிற்சாலையும், மீன் மாவுத் தொழிற்சாலையும்.

தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்பட்டு 1966 ஜூனில் உற்பத்தியைத் தொடங்கிய, பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை 1969-70-ல் தனியார் ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு

விடப்பட்டது. இத்தொழிற்சாலையை குத்தகைக்கு எடுத்தவர் அப்பகுதியில் கிடைக்கும் சூடை (Sardine) மீனைப் பதப்படுத்தி டப்பியிலடைக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளார்.

இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய மீன்மாவு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை நாள் ஒன்றுக்கு 50 டன் பதப்படுத்தாத மீன்களை 10 டன் மீன் மாவாக்கும் திறனுடையதாகும். இந்திய நார்வே திட்டத்தின்கீழ் நார்வே நாட்டின் உதவியுடன் இத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பகுதியில் கிடைக்கும் காரல் மீன்களை (Silver bellies) இத்தொழிற்சாலைக்கு மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971-ம் ஆண்டின் சில மாதங்களிலேயே ரூ. 1.96 லட்சம் மதிப்புள்ள 196 டன் மீன் மாவை இத்தொழிற்சாலை உற்பத்தி செய்தது. 1972-73 இல் இத்தொழிற்சாலை ரூ. 2.11 லட்சம் மதிப்புள்ள 211 டன் அளவுக்கு மீன்மாவை உற்பத்தி செய்தது. உள்ளூர் மீனவர்கள் பிடிக்கும் சருகு மீனான காரல் மீன்களுக்கு நல்ல விலை கொடுத்து உதவி செய்வதே இத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியதன் மூலநோக்கமாகும். இந்நோக்கம் பெருமளவுக்கு வெற்றியடைந்துள்ளது. இதன்மூலம் காரல் மீன்களின் விலையும் உயர்ந்துவிட்டது. எனினும், அண்மை மாதங்களில் மீனவர்களில் பெரும்பாலோர் இறால் மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு மட்டுமே செல்வதால் மீன்மாவுத் தொழிற்சாலை அதன் உற்பத்தித் திறன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய இயலவில்லை. இத்தொழிற்சாலைக்கான மூலப்பொருளை முழு அளவில் கிடைக்கச் செய்யும் வகையில் துறையினுடைய மீன்பிடி படகுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள மீனளத்துறை திட்டமிட்டுள்ளது. இதன்மூலம் மீன்மாவுத் தொழிற்சாலையின் செயல்திறனை மேம்படுத்த முடியும் என்று நம்பப்படுகிறது. மீனளத்துறை உற்பத்தி செய்யும் மீன் மாவை கால்நடை வளர்ப்புத் துறை கால்நடை, கோழித் தீவனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக தற்போது முழு அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

மீன்பிடி தொழிலுக்கான நிறுவனக் கடன் உதவி.

தமிழ் நாட்டில் கடற்பகுதியில் துறையின் பெரு முயற்சியால் நிறைந்த அளவில் மீன்பிடிக்கும் இடங்கள் கண்டறியப் பட்டதாலும், தமிழ் நாட்டில் அதிக அளவில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலினால் ஆதாயம் அடைய இயலும் என்ற எண்ணம்

பொதுவாக வளர்ந்து வருவதாலும் மீனவர்களல்லாத தொழில் முனைவர் பலர் விசைப்படகு கொண்டு மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட விரும்பினர். அத்தகைய தொழில் முனைவரின் ஆர்வத்தை அரசு பாராட்டியதுடன் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் நிதியுதவி அளிப்பதற்கான திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இத்திட்டத்தின்படி தொழில் முனைவர்கள் 20 சதவீதம் முதலீடு செய்ய வேண்டும்; 60 சதவீதத் தொகை வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கிடைக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, மீன்பிடிக்கும் தொழிலை மேற்கொள்வதற்காக 20 சதவீதத் தொகையை வட்டியில்லாக் கடனாக அரசு அளிக்கும். இப்புதிய திட்டம் தொழில் முனைவரிடையே அதிக அளவு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது வரை மொத்தம் ரூ. 12.66 லட்சம் திட்டச் செலவுக்கு நிதியுதவி கோரி 55 விண்ணப்பங்கள் மீனளத் துறைக்கு வந்துள்ளன. அவ்விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தொழில் முனைவர், மீனளத்தைப் பயன்படுத்துவதைக் கணிசமான அளவுக்குப் பெருக்க உதவுவார்கள் என்பதிலும், பயிற்சி பெற்ற மீனவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாது மீன் பதப்படுத்தும் எல்லாவகைத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி அதன் வாயிலாக மீனளத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஆதாயத்தைப் பொதுவாகப் பெருக்குவதில் பெரிதும் உதவுவார்கள் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

அரசு மற்றும் வணிக வங்கி நிறுவனங்களைத்தவிர, கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் மீனள வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்துள்ளன. மீனவ சமுதாயத்தினருக்குப் பலனளிக்கக்கூடிய மீனள வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருத்த மான நிறுவனங்கள் மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனங் களேயாகும். சென்னை சம்மேளனம் சென்னை-செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரூ. 33.82 லட்சம் செலவில் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. இதைப் போலவே, திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனமும், 1972—73-லிருந்து ரூ. 78.70 லட்சம் மொத்தச் செலவில் ஒரு திட்டத்தைச் செயற்படுத்துகிறது. இந்த இரு திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகம் நிதி உதவி செய்கிறது. தென்ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில், இதைப்போன்ற கடல்

1973 மார்ச் 19]

மீனள வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக்கழகத்தின் நிதி உதவி கிடைத்தவுடன் இத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மீனளத் தொழிற்பேட்டை.

மீனளத் தொழிலில் ஈடுபடுவதில் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், இம் மாநிலத்தில் வளர்சசியடைந்துவரும் பல்வேறு மீன்பிடித் துறைமுகங்களுக்கு அருகில், மீன் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை, படகு கட்டும் தளங்கள் முதலியன அமைப்பதற்கான நிலங்களை ஒதுக்கித்தர இத்துறை முயற்சி எடுத்து வருகிறது. மேற்சொன்ன காரியத்திற்காகக் கடலூரில் ஏற்கெனவே நிலங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதே காரியத்திற்காக அரசு, எண்ணூரில் 6.75 ஏக்கர் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தியுள்ளது. மண்டபம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில்கூட நிலங்கள் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலங்களை எவ்வாறு தனியார் தொழிலுக்குப் பயன்படுமாறு செய்வது என்று அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

மீன்பிடி துறைமுகங்களும், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான துறைகளும்.

தமிழ்நாட்டின் கடற்கரை ஓரங்களில் நெடுகவும், ஒருங்கிணைந்த மீன்பிடி துறைமுகங்களையும், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான துறைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டம், கடல் மீனள வளர்ச்சித் திட்டத்தில் முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் தற்பொழுது மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான சில வசதிகள் உள்ளன. கடலூரில், மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டும்பணி நடந்தேறி வருகிறது. படகு நிற்குமிடத்தில் தூர்வார வேண்டியுள்ளது. துறைமுகத் துறையிடமிருந்து தூர்வாரிக் கப்பல் வரவேண்டியுள்ளது. மண்டபத்தில், கடற்கரைத் துறை (shore quay) கட்டும் பணி முடிந்துவிட்டது. ஆனால், தூர்வாரும் பணிகள் சில முடிவடையாமல் உள்ளன. புன்னக்காயல் என்னும் இடத்தில் ஏற்படும் மணற்குவியல் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு முறை அகற்றப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான பல்வேறு இடங்களில், தூர்வாருவதற்காக

தூர்வாரிக் கப்பல் ஒன்று அவசியமாக உள்ளது. எனவே, அரசு, கல்கத்தாவில் உள்ள திருவாளர்கள் கார்டன் ரீச் பணிக்களறி யிலிருந்து ரூ. 16 லட்சம் செலவில் தூர்வாரிக் கப்பல் ஒன்றை வாங்க முடிவு செய்துள்ளது. இந்த தூர்வாரிக் கப்பல் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

தூத்துக்குடியில் உள்ள பெரிய மீன்பிடி துறைமுகம் பெரும் பகுதி கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. பெரும்பாலான கட்டிடப் பணிகள் முடிந்துவிட்டன. படகு நிற்கும் இடத்தையும் வாய்க் காலையும் தூர்வாருவதற்காகவே 50 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை செலவிடப்படும். இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமான, MOT தூர்வாரிக் கப்பலைக் கொண்டு தூர்வாரப்பட்டு வந்தது. 1972 ஆகஸ்ட்டில் இந்திய அரசு இந்தத் தூர்வாரிக கப்பலைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. இதனால், தூர்வாரும் பணி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, துறைமுகம் செயல்பட முடியவில்லை. இந்தப் பணியை முடிக்கவியலும் வகையில் இந்திய அரசிடமிருந்து தூர்வாரிக் கப்பல் ஒன்றைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சென்னை மீன்பிடி துறைமுகத் திட்டத்தை சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம் விரைவிலேயே மேற்கொள்ளவிருக்கிறது.

பொருத்தமான இடங்களில், மீன்களைக் கரை சேர்க்கும் வசதிகள், படகுகளை நிறுத்துவதற்கான வசதிகள் ஆகியவற்றைச் செய்து கொடுப்பது, மீன்பிடிப்பதற்காக விரைவிலேயே விசைப் படகுகள் அதிகரிக்க உதவும். மீன்பிடி கலன்கள் தாங்கள் பிடித்த மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்காக நெடுந்தூரம் சென்று நேரத்தை வீணாக்காமல் இருக்க, ஒவ்வொரு 30 முதல் 50 மைல் தொலைவிற்காவது மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகள் செய்துகொடுத்தால் நலம் என்று கருதப்படுகிறது. இதனால் மீன் கெட்டுப்போவது குறைவதுடன் மீன்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கவும் உதவும். மீன்பிடி கலன்களுக்காக, மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகள், படகுகளை நிறுவுவதற்கான வசதிகள் ஆகியவற்றைச் செய்து கொடுப்பதற்கான பொருத்தமான இடங்களைக் கண்டறிவதற்கு உதவிப் பொறியாளர்கள் இருவர்களுடன் தேவையான பணியாளர்களைக் கொண்ட

துறைமுக ஆய்வுக்குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இக்குழு அமைக்கபபட்டு மேம்பாடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள்பற்றி இப்பொழுது ஆய்வு செய்து வருகிறது.

ரூ. 10 லட்சமும் அதற்கு மேலும் செலவாகக்கூடிய மீன்பிடி துறைமுக திட்டங்கள் குறித்து அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் முதலீடு முன் ஆய்வுக் குழுவினால் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படவேண்டும். இதுதான் இந்திய அரசு கடைப்பிடித்துவரும் நடைமுறை. இந்த ஆய்வுக்குழு, தமிழ் நாட்டில் மூன்று இடங்களில், அதாவது கோடிக்கரை, மல்லிப் பட்டினம், சின்னமுட்டம் ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடி துறைமுகங்கள் அமைப்பதுபற்றி ஆய்வு செய்தது. இந்த ஆய்வுக்குழு, இந்த மூன்று இடங்கள் தொடர்பான பொறியியல், பொருளாதார சாத்தியக்கூறு அறிக்கைகளை அனுப்பியுள்ளது. இந்த அறிக்கைகளில், மீன்பிடி துறைமுகங்களை அமைத்தல், கரையோர மீன்பிடி வசதிகள் மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்கு முதலீடு செய்ய வேண்டிய முறைபற்றி யோசனை தெரிவித்துள்ளது. மேற்சொன்ன ஆய்வுக்குழு தெரிவித்த யோசனைகளை ஒட்டி, மாநில அரசு, இத் திட்டங்களுக்கான விரிவான மதிப்பீடுகள் தயாரித்து, இப்பணி "மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டங்களின்" கீழ் ஒப்பளிப் புக்காக இந்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ரூ. 10 லட்சத்திற்குக் குறைவாகச் செலவாகக் கூடிய பணிகள் ஒவ்வொன்றும் மாநில அரசினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு அவற்றின் செயற்குறிப்புகள், "மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டங்களின்" கீழ் பரிசீலிக்கப்படுவதற்காக இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். மேற்சொன்ன துறைமுக ஆய்வுக் குழு, பழவேற்காடு, எண்ணூர், மகாபலிபுரம், திருமுல்லைவாசல், வழிநோக்கம் ஆகிய இடங்களில் திட்டங்களுக்கான வாய்ப்புகள் உள்ள இடங்கள்பற்றி ஆய்வு செய்யும்.

பணிமனை வசதிகள்.

இயந்திர மீன்பிடி கலன்களைத் தயாரித்து வழங்கினால் மட்டும் போதாது என்றும் மீன்பிடி காலங்களில் இவற்றை அதிகமான நாட்களுக்குப் பயன்படுத்தவியலும் பொருட்டு அவற்றை நல்ல நிலையில் வைத்துவரவேண்டியதும் அவசியம் என்றும் துறை

அறிந்தது. உதிரிப் பாகங்கள் விற்பனை நிலையங்கள், பழுது பார்க்கும் பட்டறைகள் ஆகியவை போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தால், இயந்திர மீன்பிடி கலன்களில் வேலைத்திறன் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லை என்று இத்துறை நடத்திய ஆய்விலிருந்து தெரிய வருகிறது. சென்னை, கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், தூத்துக்குடி, கொளச்சல் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கடல் பொறியியல் பணி நிலையங்களில், போதிய பணியாளர்களும், உதிரிப்பாகங்களும் இருந்தும், அவை செயல்படக்கூடிய கடற்கரைப் பரப்பு குறைவே. விசைப்படகுகளின் செயல் திறனைக் கணிசமான அளவுக்கு மேம்படுத்த இயலும் வகையில் விசைப் படகுகளைப் பழுது பார்ப்பதற்காகக் கடற்கரை நெடுகிலும் உள்ள வசதிகளை மேலும் பெருக்குவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் படகு நிறுத்தப்படும் முக்கியமான இடங்கள் பலவற்றில் ' ' வகுப்பு, 'B' வகுப்பு பழுதுபார்க்கும் பட்டறைகளை அமைப்பதற்கான பெருந்திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெருந்திட்டத்தின்படி கடலூரில் ஏற்கெனவே உள்ள பழுதுபார்க்கும் பட்டறையின் வசதிகளைப் பெருக்கவும், 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மல்லிப்பட்டினத்தில் பழுதுபார்க்கும் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கவும் அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இப்பெருந் திட்டத்தை அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் படிப்படியாகச் செயல் படுத்த அரசு எண்ணியுள்ளது.

இந்திய-நார்வே திட்டம்.

நார்வே நாட்டுத் தொழில் நுட்ப மற்றும் பொருள் உதவி களுடன் மண்டபத்தில் மீனளத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. படகு கட்டும் தளம், மீனளப் பயிற்சி நிலையம், பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலை, குளிர்சாதன அறை, மீன்களை உறைய வைக்கும் பிரிவு, மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை, மீன்பிடி படகுகளை நிறுத்திவைப்பதற்கான துறை, பணிமனை ஆகியவை இத்திட்டத்தில் அடங்கும். ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளும், கால அளவும் 31-3-72 அன்றுடன் முடிவடைந்து விட்டதால், இத்திட்டம் மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 19]

முத்து, சங்கு குளித்தல்.

திருநெல்வேலிக் கடற்கரைப் பகுதி நீங்கலாக ஏனைய இடங்களில் சங்கு குளிப்பவர்கள் தாராளமாகச் சங்கு குளிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், மீனவர்களைப் போன்று கடல் வளத்தை முழு அளவில் அனுபவிக்க தங்களுக்கும் உரிமை வேண்டுமென்றும், இடை ஆட்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் சங்கு குளிப்பவர்கள் இடைவிடாமல் செய்து வந்த கோரிக்கை நிறைவேறுகின்றது. இதன் மூலம் பயனடைந்த சங்கு குளிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை சுமாராக 1,750 ஆகும். அரசு, அண்மையில், திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனளத்தின் பெரிய சங்குகள் வாங்கும் விலையைச் சங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 1.25-லிருந்து ரூ. 1.75 ஆக உயர்த்தியுள்ளது.

ஆராய்ச்சி.

மீனள ஆராய்ச்சி, மீனளத் துறை தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து அதன் தலையாய பணியாக இருந்து வந்துள்ளது. கடல் மீனள உயிரியல், தூய நீர் உயிரியல், நீரியல் உயிரியல், தொழில் நுட்ப மீனளவியல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்ய அனைத்து வசதிகள் கொண்ட மீனள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம், இராமேஸ்வரம், அடையாறு, சேத்துப்பட்டு, எண்ணூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. நடப்பாண்டில், பொடி மீன்களைப் பயன்படுத்துவது பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கான இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத் திட்டம் ஒன்று, சேத்துப்பட்டிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. பவானிசாகரில், நீர்த் தேக்கங்களில் மீன் வளர்ப்பு ஒருங்கிணைந்த மீன் வளர்ப்பு ஆகியவை குறித்த உள்நாட்டு மீனள ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் இரண்டும் இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஆதரவளிக்கும் திட்டங்களாகும். இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஆதரவளிக்கும் கடல் மீனள ஆராய்ச்சி மத்திய நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் தூத்துக்குடியில் முத்துச்சிப்பி வளர்ப்பதற்கான செயற்குறிப்பு குறித்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. மீனளத் துறை ஆராய்ச்சி செய்து வரும் பணிகளை, மாநில அளவிலான மீனள ஆராய்ச்சிக் குழு ஆய்வு செய்து மேற்பார்வையிட்டு வருகிறது. முறையான நிர்வாகம், வழிகாட்டுதல், உன்னிப்பாக மேற்பார்வையிடுதல் ஆகிய காரியங்களுக்காக ஆராய்ச்சி செய்த பணிகளை

ஒருங்கிணைத்து அவற்றைச் சீரமைத்தல், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் சிலவற்றினை மைய ஏற்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு வருதல் ஆகியவை குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. துறை, மீனளம் பற்றிய பத்திரிகை ஒன்றை சென்னையில் வெளியிட்டு வருகிறது. துறை அவ்வப்போது வெளியிடும் செய்திக் கதிரில் மீனள ஆராய்ச்சி பற்றி பயனுள்ள தகவல் கொடுக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் துறையின் அதிகாரிகள், பணியாளர் ஆகியோரின் மேம்பாட்டினையும் தெரிவிக்கிறது. பழவேற்காட்டில், கடல் மீனளம் குறித்து முன்னோடி ஆய்வுக்கான செயற்குறிப்பு பற்றி பாரக்பூர், உள்நாட்டு மீனள ஆராய்ச்சி மத்திய நிலையம் பரிசிலித்து வருகிறது.

மீனவர் நலத் திட்டங்கள்.

1968-69 ஆம் ஆண்டில் வீட்டுவசதித் திட்டத்தை அரசு மீண்டும் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தது. 300 வீடுகள் கட்ட அரசு இதுவரை ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவற்றில் 1971-72 வரை 149 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 51 வீடுகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கட்டி வருகின்றன. தொடக்கத்தில், ஒரு வீடு கட்ட கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு அரசு ரூ. 1,000 நிதியுதவி அளித்து வந்தது. இப்போது அதனை ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தி ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ரூ. 2,000-ல், 50 சதவீதம் உதவித் தொகையாகக் கருதப்படுகிறது. இதைத் தவிர, புயல் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2.63 லட்சம் செலவில், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அம்மாபட்டினம் கிராமத்தில் 70 வீடுகள் கட்ட அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவை 1973 மார்ச் இறுதிக்குள் கட்டி முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ரூ. 4 லட்சம் செலவில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், (1) தோப்புத்துறை ரயில் நிலையத்தை ஆர்க்காடு தெருவுடன் இணைக்கும் சாலை, (2) முக்கிய சாலையுடன் செருத்தூர் மீனவர் குப்பத்தை இணைக்கும் சாலை ஆகிய இரண்டு இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்கும் பணி நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் செருத்தூர் மீனவர் குப்பத்தினை முக்கியச் சாலையுடன் இணைக்கும் சாலை அண்மையில் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு இணைப்புச் சாலை முடியும் தறுவாயில் உள்ளது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ரூ. 1.19 லட்சம் செலவில் சிலம்பியமங்கலத்தையும், சாமியார்

1973 மார்ச் 19]

பேட்டையையும் இணைத்து பெரிய சாலை ஒன்று அமைக்கும் பணியை நெடுஞ்சாலைத் துறை இவ்வாண்டு முடித்துள்ளது. 1970–71-ல் அரசு மானியத்துடன், சேதுபாவாசத்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எட்டு இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கும் பணியையும், சேலம் மாவட்டம், மேச்சேரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு சாலை அமைக்கும் பணியையும் மேற்கொண்ட அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அப்பணிகளை முடித்துள்ளன. அரசிடமிருந்து 10 சதவீத மானியத்துடன் பட்டுக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற்கொண்ட இரு சாலைகள் அமைக்கும் பணியும், 40 சதவீத மானியத்துடன் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரு சாலைகள் அமைக்கும் பணியும் நடந்தேறி வருகின்றன.

புயல், வெள்ளம், தீ ஆகியவற்றினால் பாதிக்கப்படும் மீனவர்களுக்கும் துறை உதவி செய்கிறது. கடலில் மீன் பிடிக்கும்போது உயிர் துறக்கும் மீனவர்களின் குடும்பத்தினருக்குக் கருணைத் தொகையாக ரூ. 1,000 வழங்கப்படுகிறது. மீனவர்களுக்கு இதுவரை கருணை மானியமாக ரூ. 1,08,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கைப் பேரிடர்களின் போது, சேதமடையும் கட்டுமரங்களுக்கும், வலைகளுக்கும் பதிலாகப் புதிய கட்டுமரங்களையும் வலைகளையும் மீனவர் வாங்கிக்கொள்ளவும், புதுவாழ்வு பெறவும் அவர்களுக்கு இத்துறை கடன்களையும் உதவித் தொகைகளையும் வழங்கி வருகிறது. மீனவர் வாழும் பகுதிகளில், கடல் அரிப்பினாலோ, எண்ணெய்க் கப்பல் துறை, மீனளத் துறைமுகம், அணு மின்சக்தித் திட்டம் போன்ற பெருந் திட்டங்கள் கட்டப்படுவதனாலோ அங்கிருந்து மீனவர் வெளியேற்றப்படும்போது, அவர்களுக்காக மீனவர் குடியிருப்புகள் கட்டும் பணியைத் துறை மேற்கொள்வதோடு அங்கு மாதிரி மீன்பிடி கிராமங்களை உருவாக்குகிறது. கல்பாக்கம், அம்மாபட்டினம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரு குடியிருப்புகளில், இதுவரை 373 விடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கருத்தரங்குகள்.

கடல் மீனளம், விசைப் படகுகளில் சென்று மீன்பிடித்தல் ஆகியவை குறித்து அனைத்து இந்தியக் கருத்தரங்கு ஒன்று 1972 நவம்பரில் சென்னையில் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கிற்குத்

தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் தலைமை வகித்தார். தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இக்கருத்தரங்கினைத் தொடங்கி வைத்தார். நாடு முழுவதிலிருந்தும் பெருமதிப்பிற்குரிய பிரதிநிதிகள் இந்தக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர். பயனுள்ள தகவல்கள் அடங்கிய கட்டுரைகள் இக் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்டன. அவற்றைத் தொடர்ந்து பயனுள்ள விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இந்தக் கருத்தரங்கில், தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பயனுள்ள பரிவுரைகள் செய்யப் பட்டன. தொழில் நுட்ப மீனளவியலின் மேம்பாடுகள் பற்றி, அதில் ஈடுபாடுடைய மக்களிடையே பரப்புவதற்காக 1973-74-ல் தெரிந்தெடுத்த மாவட்டங்களில் துறை கருத்தரங்குகளை நடத்தும். இத்தகைய ஒரு கருத்தரங்கு விரைவில் தஞ்சாவூரில் நடை பெறும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து கடல் சார்ந்த பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வது பெருகி வருகிறது. இந்த ஏற்றுமதியினை மேலும் பெருக்கவும், இது குறித்த பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்யவும், நமது ஏற்றுமதிப் பாங்கினை மேம்படுத்த உரிய வழிகளை மேற்கொள்ளவும் வேண்டி தமிழ்நாட்டின் கடல் சார்ந்த பொருள்கள் மேம்பாடு குறித்த கருத்தரங்கு ஒன்று 1973-74-ல் நடத்தப்படும்.

முடிவுரை.

தமிழ்நாடு, மீனளப் புரட்சியின் தலைவாயிலில் நிற்பதாக நாம் கூறலாம். மேற்குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் வாயிலாக, நமது மாநிலம், கடல், உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலிருந்து மீன் உற்பத்தியை விரைந்து பெருகச் செய்ய முடியும் என்று கருதப்படுகிறது. மீனள வளர்ச்சிக்கான ஐந்தாவது, ஆறாவது திட்டங்களின் விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் மீனள வளர்ச்சிக்கு இவ்விரு திட்டங்களும் மிகுந்த சிறப்பிடம் கொடுக்கும். ஏற்கெனவே இருந்து வரும் அல்லது ஏற்படுத்தக் கருதியுள்ள அடிப்படை வசதிகள், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடித்து ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளை நாம் நல்ல முறையில் தொடங்க உதவும் என்று கருதப்படுகிறது.

இணைப்பு II.

(44-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

அரிசன நலத்துறை மானியம்

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1973–74.

"அரிசன, மலைவாசி மக்கள் நலன்" என்ற தலைப்பின்கீழ் 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கையை நான் இம்மன்றப் பேரவையின் முன் வைத்து ரூ. 816·35 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய அவையின் ஒப்புதலைக் கோருகிறேன்.

அரிசன, மலைவாசி மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு ஆற்றும் ஆக்கப் பணிகளை—

(1) கல்வி,

(2) பொருளாதார முன்னேற்றம்,

(3) சுகாதாரம், வீட்டுவசதி ஏனைய திட்டங்கள்

என்ற தலைப்புகளின்கீழ் தொகுக்கலாம்.

1. கல்வி.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் அரிசன நலத்துறைக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதியில் பெரும்பகுதி கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையான ரூ. 719·57 லட்சத்தில் கல்விக்கு மட்டும் ரூ. 527·59 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1972–73-ம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த தொகையான ரூ. 841·23 லட்சத்தில் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 562·31 லட்சமாகும். 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீடாகிய ரூ. 816·35 லட்சத்தில் கல்விக்காக ரூ. 596·16 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மொத்தத் தொகையில் 73 விழுக்காடு ஆகும்.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்:

அரிசன மலைவாசி வகுப்பைச் சார்ந்த (மதம் மாறியவர்கள் உட்பட) மாணவ மாணவியர்களுக்கு உணவு, உறைவிடத்திற்கான உதவித்தொகைகளும், படிப்பு உதவித் தொகைகளும், தொடரா மானியங்களும் தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து பட்ட மேற்படிப்பு வரையிலும், கலைப் படிப்பிற்கும் தொழில் படிப்பிற்கும் தொடர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன.

[1973 மார்ச் 19

விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கான படிப்புதவிப் பணம் என்பது கல்வி நிலையங்களுடனும், ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் கல்வி நிலையங்களுடனும் இணைந்துள்ள விடுதிகளில் தங்கி 6-வது வகுப்பும் அதற்கு மேற்பட்டும் படித்துவரும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் படிப்புதவிப் பணமாகும். உண்டி உறையுள் செலவும், புத்தகங்களுக்காகும் செலவும், சிறப்புச் சம்பளம் முதலியனவும் அதில் அடங்கும். விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலாத மாணவர்களுக்கான உபகாரச் சம்பளம் என்பது, விடுதிகள் எதிலும் தங்கியிராமல் பயிலும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் படிப்புதவிப் பணமாகும். புத்தகங்களுக்காகும் செலவும், சிறப்புச் சம்பளம் மட்டுமே அதில் அடங்கும். 'தொடரா மானியம்' என்பது, புக்ககம், எழுது பலகை முதலியவற்றின் செலவைச் சரிக்கட்ட முதல் வகுப்பு முதல் 3-ம் வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு மொத்த மானியமாகும். அரிசன நலத்துறை இல்லங்களில் தங்கும் மாணக்கர்களுக்கு இலவசமாக உணவும், உறைவிடமும் அளிக்கப்படுகின்றது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1969–70, 1970–71, 1971–72, 1972–73 ஆம் ஆண்டுகளில் படிப்பு உதவித் தொகைக்காக வழங்கப்பட்ட தொகையும் இதனால் பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழ் வருமாறு :—

ஆண்டு.	அரிசன மாணவ மாணவியர்கள் (பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை).		செலவான மொத்த தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	மலைவாசி மாணவ மாணவியர்கள் (பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை).		செலவான மொத்த தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்).
	பள்ளியில் பயில்வோர்.	கல்லூரியில் பயில்வோர்.		பள்ளியில் பயில்வோர்.	கல்லூரியில் பயில்வோர்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			மத்திய அரசு படிப்பு உதவித் தொகை.			
1969–70	..	11,527	57·13	..	117	0·70
1970–71	..	13,138	64·03	..	158	0·80
1971–72	..	15,408	72·80	..	164	0·87
1972–73	..	17,060	77·53	..	152	0·84
			தமிழ்நாடு அரசு படிப்பு உதவித் தொகை.			
1969–70	3,52,155	7,640	82·55	744	..	0·14
1970–71	3,86,843	8,136	88·02	1,004	..	0·13
1971–72	4,17,639	5,702	94·16	597	..	0·11
1972–73 . ..	4,71,859	7,108	97·54	1,758	..	0·20

மேலே கண்ட விவரப் பட்டியலிலிருந்து படிப்பு உதவித் தொகையின் அளவும் பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் ஆண்டுக்காண்டு கூடிக்கொண்டு வருவது நன்கு விளங்கும்.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பட்ட மேற்படிப்பு, ஆசிரியர் பட்டப் பயிற்சி, புலவர் படிப்பு, தொழில் நுட்பக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, தட்டெழுத்துப் பயிற்சி முதலிய ஐம்பது வகைப் படிப்புகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்க நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த உச்சவரம்பு எண்ணிக்கை 1970–71 முதல் அறவே நீக்கப்பட்டு கல்வி கற்கத் தகுதி பெற்ற அனைவரும் உதவித் தொகை பெற வாய்ப்பளிக்கப் பட்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகம் நடத்தும் நூலக அறிவுப் பட்டப்படிப்பிற்கும் உதவித் தொகை வழங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

கல்லூரிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள், மலைசாதி மாணவர்களைச் சேர்க்க இதுவரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்த 16 சதவிகித இடத்தை 18 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட ஒதுக்கீடு சரிவர பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றதா என்பதை ஆராய இதற்கென ஒரு தனி குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு அரிசன நலத் துறை இயக்குனரை செயலாளராகவும், அரிசன நல அமைச்சரை தலைவராகவும் மற்றும் ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டும் அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து செயல் படவிருக்கிறது.

காந்தி அடிகள் நினைவுச் சிறப்புக் கல்வி உதவித் தொகை திட்டம் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு 1970–71-ம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் மூலமாக 52 மாணவ மாணவிகள் பயன் அடைந்தார்கள். இதற்காக ரூ. 0·65 லட்சம் 1971–72-ல் செலவழிக்கப்பட்டது. புத்த மதத்திற்கு மாறியுள்ள அரிசன மாணவ மாணவியர்களுக்கும் 1971–72-ம் ஆண்டு முதல் மேல்படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்க மத்திய அரசு உத்தரவிட்டது. 1971–72-ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாடு அரசு இத்திட்டத்தினை செயற்படுத்தி வருகிறது.

1971–72 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பள்ளி மற்றும் பல்கலைக் கழக ஆண்டு இறுதித் தேர்வில் 60 விழுக்காட்டிற்கு மேல் மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்வு பெறும் இந்து அரிசன மற்றும் மலைவாசி மாணக்கர்களுக்கு (புத்த மதத்திற்கு மாறியவர்கள் உட்பட) மத்திய அரசு உதவித் தொகை திட்டத்தின் கீழ் விடுதிக்கட்டணம் $1\frac{1}{2}$ மடங்காக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 60 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவான மதிப்பெண்கள் பெறும் மாணக்கர்களுக்கு வழக்கம்போல் விடுதிக்கட்டணம் வழங்கப்படும்.

அரசினரால் வழங்கப்படும் உதவித்தொகைகளுக்கு மேல் கூடுதலாகப் பொறியியல், உழவியல், மருத்துவம் போன்ற படிப்பு வகைகளுக்குச் செலவு செய்ய நேரிடுகிறது. அத்தகைய கல்வி பயிலும் மாணவர்களில் மிகவும் அவசியமாகப் பொருளுதவி தேவைப்படுபவர்களுக்கு வட்டியில்லா கடன் வழங்கவும் அரசு உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளது. இதற்கென 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் மூலமாக 221 மாணவர்கள் பயன் அடைந்தார்கள். இதே அளவுள்ள தொகை 1972–73, 1973–74-ம் ஆண்டுகளிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1973 மார்ச் 19]

மேல் பட்டப் படிப்பிற்காக மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித் தொகைகளும் அரிசன நலத்துறையின் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. சில கொள்கைகளையும் விதி முறைகளையும் அனுசரித்து மத்திய அரசு நிதி உதவி நிர்ணயம் செய்து வழங்குகின்றது. அதன்படி 1969–70-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 5 லட்சம் வழங்கியது. 1970–71-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 8.79 லட்சம் வழங்கியது. 1971–72-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 22.90 லட்சம் வழங்க ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. 1972–73-ல் ரூ. 30·40 லட்சம் வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகள் போதுமானதல்ல என்பதாலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசால் செலவிடப்படும் தொகை ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து வருவதாலும், மத்திய அரசு தன் பங்கை அதிக அளவிற்கு ஏற்றுக்கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும் என ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித்தொகை பெறும் மாணவர்கள் மாநில அரசு உதவித் தொகை பெறுவதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களாயிருந்தால் மாநில அரசு உதவித் தொகைக்கும் மத்திய அரசின் உதவித் தொகைக்கும் உள்ள வித்தியாசத் தொகையை இவ்வரசு ஈடுசெய்து அளித்து வருகின்றது.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள் (அரிசனங்கள்).

அரிசன மாணவ மாணவியர்களுக்காக 839 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் தொடக்கப்பள்ளி 740, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 88, மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 11. இப்பள்ளிகளில் சுமார் 1.22 லட்சம் மாணவ மாணவியர்கள் கல்வி கற்றுப் பயனடைந்து வருகின்றனர் இப்பள்ளிகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் மாவட்ட வாரியாக விவரப்பட்டியல் 2-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1972–73-ம் ஆண்டில் நான்கு மாவட்டங்களில் 8 தொடக்கப்பள்ளிகள் நடுநிலைப்பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்டன.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள் (மலைவாசிகள்).

மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களுக்காக 72 உறைவிடப் பள்ளிகளை அரிசன நலத்துறை நடத்தி வருகிறது. அவற்றில் தொடக்கப்பள்ளிகள் 65, நடுநிலைப்பள்ளிகள் 6, உயர்நிலைப்பள்ளி 1. இவைகளைத்தவிர 2 உறைவிட வசதியில்லாப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. இப்பள்ளிகளில் மொத்த மாணவ மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை 4,465. மாவட்ட வாரியாக உள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் பயில்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் விவரப்பட்டியல் 3-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1972–73-ம் ஆண்டில் மலைவாழ் மக்களுக்கு சேலம் மாவட்டத்தில் நடுவஞ்சேரியிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பத்துகாணியிலும் இரு பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன.

1973–74-ம் ஆண்டில் மலைவாசியினருக்காக தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அரசம்பட்டு என்ற இடத்தில் புதியதாக ஒரு உறைவிடப்பள்ளி திறக்க அரசு உத்தேசித்து கூடுதலான நிதியும் ஒதுக்கியுள்ளது.

பள்ளிகளில் வசதிகள் பெருக்கம்.

அரிசன நலத்துறை நடத்தும் பள்ளிகளில் மேசைகள் நாற்காலிகள் முதலியவற்றிற்கும், விஞ்ஞான கருவிகள் கல்விப் பயிற்சி சாதனங்கள் அறிவியல் ஆய்வுக் கூட சாதனங்கள் முதலியவற்றிற்கும், நூல் நிலைய வசதிகளைப் பெருக்கவும் படிப்படியாக ஆண்டுதோறும் வகை செய்யப் பட்டு வருகின்றது. இதற்காக 1972–73-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 4·14 லட்சமும் 1973–74-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 4·40 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதே போல் பழுதடைந்த பள்ளிக் கட்டிடங்களை மேம்பாடு செய்ய வும் புதுக்கட்டிடங்கள் கட்டவும் படிக்கிரமத் திட்டப்படி நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது. 1972–73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 15·83 லட்சமும், 1973–74-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 16·44 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலப்பள்ளிகளில் 125 பள்ளிகள் இன்னும் வாடகைக் கட்டிடங் களிலேயே இயங்கி வருகின்றன. அரசு கணிசமான நிதி ஒதுக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் இப்பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் அமைக்க வேண்டுமென 1968–69-ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுக் குழு பரிந்துரைத்திருந்தது. அதற்கிணங்க ஒரு படிக்கிரமத் திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 12·90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு 30 புதுப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும்.

சீருடை வழங்கல்.

அரிசன நல இல்லங்களில் தங்கிப் பயிலும் எல்லா மாணவியர்களுக்கும் அரிசன நலப்பள்ளிகளில் உள்ள எல்லா மாணவியர்களுக்கும் (இனப்பாகு பாடின்றி) ஆண்டுக்கு இருமுறை தீபாவளி, பொங்கல் விழாக்களை யொட்டி சீருடை வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரைப் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பொங்கல் விழாவை ஒட்டி ஒரு சிறுவனுக்கு ரூ. 10 வீதம் சீருடை தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் அரிசன நல இல்லங்களில் தங்கி நான்காவது, ஐந்தாவது வகுப்புகளில் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் (இனப்பாகுபாடின்றி) 1971–72 முதல் நீடிக்கப் பட்டுள்ளது (முதல் வகுப்பிலிருந்து மூன்றும் வகுப்பு வரையிலும் அரிசன மாணவர்களுக்கு இல்லங்களில் தங்கும் வசதியில்லை). இந்தத் திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 64,000 சிறுமிகளும், 55,000 சிறுவர்களும் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்திற்காக 1973–74-க்கு ரூ. 21·03 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 19]

சுற்றுலா.

மலைவாசியினருக்கான பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களைப் பொது வெளி உலக அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஆண்டில் ஒரு முறை நமது மாநிலத்திலுள்ள முக்கிய இடங்களுக்குச் சுற்றுலா அழைத்துச் சென்று வரும் திட்டம் 1969–70-ம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக 1973–74-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 1,000 நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

மதிய உணவு.

அரிசன நலத்துறையின் நிர்வாகத்திலுள்ள பள்ளிகளில் பயிலும் எல்லா மாணவ மாணவியர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்கும் இப்பய னுள்ள திட்டம் சீரிய முறையில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் ஆண்டுதோறும் சுமார் 1·25 லட்சம் குழந்தைகள் பயனடை கின்றனர். வேறு பொதுப்பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களில் மொத்தத் தில் 75 விழுக்காட்டிற்குக் குறையாமல் அரிசன மாணவர்கள் இருந்தால் அவ்வரிசன மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் அமு லாக்கப்படுகிறது. மதிய உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கு 1970–71-ம் ஆண்டு மொத்தம் ரூ. 35·62 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971–72-ம் ஆண்டு இதற்கென ரூ. 37·30 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1972–73-ம் ஆண்டில் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 36·44 லட்சம் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. வரும் 1973–74 நிதி ஆண்டில் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 36·53 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

புத்தகங்களும் பலகைகளும் வழங்கல்.

அரிசன நலத்துறையின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவியர்களுக்குப் புத்தகங்கள், குறிப்பேடுகள், கரும்பலகைகள், எழுது பொருட்கள் முதலியன இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 6 லட்சம் 1972–73-க் கும், ரூ. 6·10 லட்சம் 1973–74-ம் ஆண்டிற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகளில் சுகாதார வசதிகள்.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவியர்களுக்கும், ஆசிரியை களுக்கும் சுகாதார (கழிவு அறை) வசதியை முதல் கட்டமாகச் செய்து தரப்படுவது அவசரத் தேவை என்பதை உணர்ந்து ஒரு படிக்கிரமத் திட்டம் வகுத்து இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அரசு முடிவு செய்தது. சென்ற ஆண்டில் முதல் கட்டமாக 50 அரிசனப் பள்ளிகளில் ஆசிரியை களுக்கும், மாணவியர்களுக்கும் சுகாதார (கழிவு அறை) வசதிகள் ஏற் படுத்த ரூபாய் ஒரு லட்சம் நிதி ஒதுக்கியது. இத்திட்டம் வரும் நிதி யாண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தரும் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக மலை வாசி மக்களுக்கான பள்ளிகள் உள்ள இடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கான இல்லங்கள் 1967–68-ம் ஆண்டு முதல் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இத்திட்டத்தை அரிசன நலப்பள்ளிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த அரசு முடிவு செய்து இதற்காக 1971–72-ம் ஆண்டுக்கு 20 குடியிருப்புகள் அமைப்பதற்கு மொத்தம் ரூ. 1·12 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1972–73-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 1·94 லட்சமும், 1973–74-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 2·50 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டு சுமார் 50 வீடுகள் கட்டப்படும்.

தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து பயிலத் திட்டம்.

அரிசன மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களில் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்துப் பயின்றவர்கள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால், மேற்படி பணிகளில் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விழுக்காடு நிறைவு பெறுமல் இருந்தது. இதை உணர்ந்து, அரிசன மலைவாசி மாணுக்கர்களை இப் பயிற்சிகளில் தேர்வு பெற ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன் இதற்கென 1971–72-ம் ஆண்டு முதல் புதிதாக ஒரு திட்டம் சென்னை, கோவை, திருச்சி ராப்பள்ளி, மதுரை, தென் ஆற்காடு மற்றும் சேலம் ஆகிய இடங்களில் செயல்படுத்த ஆணையிடப்பட்டது. பின்னர் இத்திட்டம் மற்ற எல்லா மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கும் 1972–73-ல் நீடிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் படி தனியார் பயிற்சி பள்ளிகளில் தட்டெழுத்துப் பயில 850 மாணுக்கர் களுக்கும், சுருக்கெழுத்துப் பயில 425 மாணுக்கர்களுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·04 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இத்தொகை 1973–74-ம் ஆண்டில் ரூ. 3 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் அரிசனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகரிப்பதுடன் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்துப் பயின்ற அரிசன பணியாளர்களின் விழுக்காட்டில் உள்ள குறைவையும் நீக்கப் பெருமளவில் உதவுகிறது.

தேர்வுகளில் தேருத மாணுக்கர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி.

அரிசன நல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்பு வரை உள்ள தேர்வுகளில் தேருத அரிசன மற்றும் மலைவாசி மாணவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டமொன்று அரிசன நல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1971–72-ம் ஆண்டு முதல் மேற்கொள்ளப் பட்டது. இத்திட்டம் தொடர்ந்து அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

பட்டயக்கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி.

1972–73-ஆம் ஆண்டு முதல் பரிசோதனை நடவடிக்கையாகச் சென்னை நகரில் மொத்தம் 10 அரிசன மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களுக்குப் பட்டயக்கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி தரப்படுகின்றது. இப்புதிய திட்டத்திற்காக 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1973–74-ம் ஆண்டிற்கும் அதே அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் அரிசன மக்களின் கல்வி வாய்ப்பினைக் பெருக்குவதற்கும் உரிய வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதற்கும் வகை செய்யும்.

1973 மார்ச் 19]

கல்வித் தகுதியில் மேம்பாடுள்ள மாணவ மாணவியர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்.

அரிசன மற்றும் பழங்குடியைச் சார்ந்த சிறப்புத் தகுதியுள்ள மாணவ மாணவியர்களுக்கு தனிப்பயிற்சி அளிக்க திட்டம் செயல்படுத்தப் படுகின்றது. இத்திட்டம் சென்னை நீங்கலாக ஏனைய நகரங்களில் படிக்கும் முதலாண்டு பி.எஸ்ஸி. மாணவ மாணவியர்களுக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தனிப்பயிற்சி சென்னையில் கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் ஓர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நடத்தப்படும். 16-9-1972 முதல் 8-10-1972 வரை 103 அரிசன மலைசாதி மாணவ மாணவியர்களுக்கு இத்தனிப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. மேற்படி திட்டத்திற்கென்று 1973–74-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 1·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, இப்பயிற்சி மே, ஜூன் மாதங்களில் நடத்தப்படும். இவ்வாண்டு "தமிழில் சிறப்பாக எழுதுவதற்கும்" பயிற்சியளிக்கப்படும்.

மாணாக்கர் இல்லங்கள் பராமரிப்பு.

அரிசன மலைவாசி மாணவ மாணவிகளுக்கான இல்லங்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நிதி நிலைமையைப் பொருத்தும் தேவைக்கேற்பவும் புதுப்புது இல்லங்கள் ஆண்டுதோறும் திறக்கப்பட்டு அரசினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் கீழ்க்காணும் விகிதத்தில் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	மலைவாசி மாணாக்கர் இல்லங்கள். (விழுக்காடு).	அரிசன மாணாக்கர் இல்லங்கள்.
அரிசனங்கள்	30	75
மலைவாசிகள்	60	
பின் தங்கிய வகுப்பினர்	10 }	20
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.		..
முன்னிலை வகுப்பினர்		5
மொத்தம்	100	100

அரிசனங்களுக்கும் மலைவாசியினருக்கும் அரிசன நலத் துறையால் பராமரிக்கப்படும் இல்லங்களின் எண்ணிக்கை கீழ்வருமாறு:—

ஆண்டு.	அரிசனங்கள்.		மலைவாசியினர்.	
	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.	மாணாக்கர்களின் எண்ணிக்கை.	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.	மாணாக்ககர்களின். எண்ணிக்கை
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1966–67 ..	388	27012	15	700
1967–68 ..	396	27237	15	700

ஆண்டு.	அரிசனங்கள்.		மலைவாசியினர்.	
	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.	மாணாக்கர்களின் எண்ணிக்கை.	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.	மாணாக்கர்களின் எண்ணிக்கை
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1968–69 ..	411	27748	16	725
1969–70 ..	430	28488	16	725
1970–71 ..	457	29867	16	725
1971–72 ..	488	31457	14*	620
1972–73 ..	508	32561	14*	620

* இரண்டு மாணவர் இல்லங்கள் அரிசன மாணவர் இல்லங்களாக மாற்றப்பட்டன.

அரிசன நலத் துறையினரால் மொத்தம் 522 இல்லங்கள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் மொத்தம் 33,181 மாணாக்கர்கள் தங்கி கல்விப் பயில்கின்றனர்.

1972–73-ம் ஆண்டில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட இல்லங்களின் விவரம் பின்வருமாறு :—

அரிசனங்கள்—

1.	உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள் ..	10
2.	உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவிகளுக்கான இல்லங்கள்	4
3.	கல்லூரி மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள்	7
	மொத்தம்	21

1973–74-ம் ஆண்டில் புதிய இல்லங்கள் திறக்கவும், சில தனியார் இல்லங்களை மேற்கொள்ளவும் ரூ. 4·50 லட்சம் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1973–74-ஆம் ஆண்டில் திருச்சி மாவட்டம் பூலாம்பாடியில் உள்ள அரிசன மாணவர் இல்லத்தில் கூடுதலாக இடவசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 7,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சங்கராபுரத்தில் மலைவாசி மாணவர்களுக்கு 1973–74-ல் புதிய மாணவர் இல்லம் கட்ட ரூ. 29,800 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1973–74-ம் ஆண்டில் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு புதியதாக 3 விடுதிகளும் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்காக 16 விடுதிகளும் திறக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்லூரி மாணவர் இல்லத்தில் 50 இடங்கள் கூடுதலாக வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தவிர, 3 தனியார் இல்லங்களை அரசு மேற்கொள்ளவும் முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கென 1973–74-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 4·50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 19]

அரிசன நலத்துறையால் நடத்தப்படும் மொத்தமுள்ள மாணக்கர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கையும் தங்கிப் பயிலுபவர்களின் எண்ணிக்கையும் விவரப்பட்டியல் 4(அரிசனங்கள்) மற்றும் விவரப்பட்டியல் 5 (மலைவாசிகள்)-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இல்லக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

அரிசன நலத்துறையால் நடத்தப்படும் மொத்தமுள்ள 522 இல்லங்களில் 456 இல்லங்கள் தற்போது வாடகைக் கட்டிடங்களில் தான் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் விவரப்பட்டியல் 6-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அவசியமான வசதிகளுடன் கூடிய கட்டிடங்களை அமைத்துத்தர வேண்டியதின் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்து படிப்படியாகப் புதுக் கட்டிடங்களைக் கட்ட நீண்ட கால திட்ட அடிப்படையில் வகை செய்துள்ளது. ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டுள்ள கட்டிடங்களை நிறைவு செய்வதற்கும் புதிய கட்டிடங்களை கட்டவும் 1973–74-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 12·10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்று எல்லா வசதிகளுடன் இல்லங்களை அரிசன மலைவாசி மாணவர்களுக்கு கட்டித்தர அரசு மு[illegible] [illegible]துள்ளது. இம்மாதிரி பெருமளவில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு [illegible]களுக்குத் தற்போது வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ள இல்லங்களை மாற்றப்படும். படிப்படியாக வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படும். அரிசன மாணவர்களுக்கு இல்லங்கள் கட்ட 1973–74-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பகுதிநேர ஆசிரியர்கள்.

மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப்பயிலும் மாணவ மாணவியர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும் இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் அவர்களது செயல் திறனை வளர்க்கவும் பகுதி நேர ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து பாடம் சொல்லித்தரும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தனியார் விடுதிகளுக்கு உணவு மானியங்கள்.

ஏற்புப்பெற்ற தனியார் விடுதிகளில் தங்கியிருக்கும் மாணவ மாணவிகளைப் பேணுவதற்காக நிதி உதவி மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 1973–74 வரவு செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 5·24 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அரசு மானியம் பெறும் தனியார் விடுதிகளின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 58. அவைகளின் பெயர்கள் விவரப்பட்டியல் 7-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. பொருளாதார முன்னேற்றம்.

வேளாண்மை.

பெரும்பான்மையான அரிசன மலைவாசி மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆகவே, அவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு உழவு மாடுகள், விதை, விவசாயக்கருவிகள் முதலியன வாங்கவும், பாசனக் கிணறுகள் தோண்டவும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் வழங்கப்பட்டு வந்த தொகை போதுமானதாக இல்லை என்பதை உணர்ந்து உழவுமாடுகள் வாங்க ரூ. 400-லிருந்து 500 ஆகவும், கிணறு தோண்ட ரூ. 1,500-லிருந்து 2,000 ஆகவும் 1970–71 ஆம் ஆண்டு முதல் உயர்த்தப்பட்டது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் அரிசன மக்களுக்கென ரூ. 9·86 லட்சமும், மலைவாசி மக்களுக்கென ரூ. 2·82 லட்சமும் செலவழிக்கப்பட்டது. 1972–73, 1973–74 ஆம் ஆண்டுகளில் அரிசன மக்களுக்கென ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 9 லட்சமும் மலைவாசி மக்களுக்கென ரூ. 3 லட்சமும் ஆக மொத்தம் ரூ. 12 லட்சம் செலவழிக்கப்படும். தரிசு நிலங்களை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட பட்டியலில் அரிசனங்களுக்கு 7-வது இடமாக இருந்த முன்னுரிமையை 2-வது இடத்திற்கு உயர்த்தி மேலும் மிகுதியான அரிசனங்கள் வேளாண்மை நிலங்களைப் பெற்றுப் பயனடைய ஏற்கனவே வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாதிரி முன்னுரிமையை உயர்த்தியது அரிசனங்களுக்கு நிலம் பெருமளவில் வழங்கி அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள முயற்சியை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நிலக்குடியேற்றம்.

நிலமில்லாத ஏழை அரிசன உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவும் வகையிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையிலும் கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. பயிரிடத்தக்க புறம்போக்கு நிலங்களும், தரிசு நிலங்களும் நிலக்குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு அச்சங்கங்களில் உறுப்பினராக உள்ள அரிசன உழவர்களுக்கு வினியோகம் செய்யப்படுகின்றன. இதில் மேலும் அரிசனங்களை ஊக்குவிக்கும் முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்டா வழங்கும் திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

தொழில் கருவிகள் வழங்குதல்.

கருமார் தொழில், தச்சுத் தொழில், தையல் தொழில், இன்ன பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசன மலைவாசி மக்களுக்கு அவரவர் தொழில்களுக்குத் தேவையான கருவிகளும் சாதனங்களும் இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தால் 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 1,124 பேர் பயனடைந்தனர் இத்திட்டத்திற்கென 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 2·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில் நடத்த வட்டியில்லாக் கடனுதவி.

பேருந்து பழுது பார்த்தல், மிதி வண்டி கடைகள், மளிகை, சிற்றுண்டி விடுதிகள் நடத்துதல் முதலான 22 குறிப்பிட்ட தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசன மக்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில் அந்தந்த

1973 மார்ச் 19]

தொழில்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் ரூ. 250 முதல் ரூ. 10,000 வரை வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் திட்டம் 1968–69ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வரிய திட்டத்தின் மூலம இதுவரை பயன் பெற்றோரின் பட்டியல் வருமாறு:—

ஆண்டு.	பயன் பெற்ற வர்களின். எண்ணிக்கை.	கடனாக வழங்கப் பட்ட தொகை. (ரூபாய் இலட்சத் தில்.)
1968–69	170	1·00
1969–70	707	3·01
1970–71	1,853	10·02
1971–72	1,450	10·11
1972–73 (9—3—1973 முடிய)	957	6·00

இத்திட்டத்திற்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டிலும் வரும் நிதி ஆண்டிலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 10·00 லட்சம் செலவழிக்கப்படும்.

தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களுக்கு ஈட்டுத் தொகை.

வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சித் துறை இயக்குனரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் நடத்தப்படும் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெறும் அரிசன மலைவாசி மாணவ மாணவியருக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காகும் செலவு முழுவதும் அரிசன நலத் துறையால் ஈடு செய்யப் படுகிறது. 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 13 லட்சம் திருத்திய மதிப்பீட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1973–74ஆம் ஆண்டிற்கும் ரூ. 13 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூரில் இயங்கி வரும் தச்சுத் தொழில் உற்பத்தி நிலையத்தில் தொழிற் பயிற்சியும் அளிக்க 1973–74ஆம் ஆண்டில் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 14,700 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறு தொழில்கள் தொடங்க தேவையான கடனை தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து அரிசனங்கள் நேரடியாக பெற்றுப் பயனடைய வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கடன்களுக்கு அரசாங்க உத்திரவாதம் கிடையாது.

கூட்டுறவு (அரிசனங்கள்).

தொழில் துறையில் அரிசனத் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றம் காண வகை செய்யும் முறையில் கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்களையும், உற்பத்திப் பயிற்சிப் பணி நிலையங்களையும் புதிதாக அமைத்திடவும், ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டவைகளைப் பேணி பலப்படுத்தவும் அரசு வழிவகை செய்து வருகிறது. நிர்வாக வசதிகளுக்காக இவைகள் தொழில் வணிகத் துறை, சமூக நலத் துறை, தமிழ்நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் ஆகியவற்றின் பொறுப்பில் உள்ளன. இதற்குத் தேவையான நிதி உதவியை அரிசன நலத்துறை அளிக்கிறது.

கூட்டுறவு (மலைவாசிகள்).

காட்டுப் பகுதிகளிலும் மலைப்பகுதிகளிலும் வாழும் மலைவாசி மக்களின் பிற்பட்ட நிலையையும், பொருளாதாரச் சீர்கேட்டையும், அவர்களின் தூய உள்ளத்தினையும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வியாபாரிகளும், வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களும் அவர்களைச் சுரண்டிவிடுகிறார்கள். இக்கொடுமையைக் தடுக்கவும் மலைவாசி மக்கள் காட்டு வளங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டு அதிகப்படியாக பொருளீட்டுவதற்கும் உதவியாகயிருக்கும்பொருட்டுக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும், பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நிறுவப்பட்டு சிறப்பாக நடந்து வருகின்றன. இச் சங்கங்களின் அவசியத்தை ஒட்டிச் சில சிறப்புச் சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்கங்கள் தற்போது 20 இயங்கி வருகின்றன. அவைகளைப் பற்றிய தகவல்கள் விவரப்பட்டியல் 8-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசனங்களுக்கு பொதுவாக ஆண்டு முழுவதும் வேலை வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, பணியின்றி இருக்கும் போது தக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டுத் தங்களது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், மற்றும் ஏழை அரிசன மக்களுக்கு உதவவும் பால் உற்பத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்சங்கங்களின் மூலம் அரிசன உறுப்பினர்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்க மானியமாக ரூ. 150, கடனாக ரூ. 150 ஆக மொத்தம் ரூ. 300 நிதி உதவி 1968 முதல் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. 1969–70ஆம் ஆண்டு முதல் கறவை மாடுகள் வாங்க மானியமாக ரூ. 250, கடனாக ரூ. 250 ஆக மொத்தம் ரூ. 500 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1970–71 ஆம் ஆண்டு வரையில் 352 சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டன. பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவும், தன்னிறைவு பெற்ற அமைப்புகளாக அமையவும் இதுவரை இயங்கி வந்த திட்டம் 1971–72 ஆம் ஆண்டு முதல் சற்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இனி புதிய சங்கங்களில் 150 உறுப்பினர்கள் இருக்கவேண்டும். கறவை மாடுகள் வாங்க மூன்று முறை உதவி அளிக்கப்படும். முதல், இரண்டாவது தவணைகளில் மாடு வாங்க முறையே ரூ. 375 கடனும், ரூ. 125 மானியமும் ஒவ்வொரு முறையும் அளிக்கப்படும். மூன்றாவது தவணையில் மாடு வாங்க ரூ. 500 கடனாக அளிக்கப்படும். பொதுச் சங்கங்களில் உள்ள அரிசன அங்கத்தினர்களும் இக் கடனுதவி பெறத் தகுதி உள்ளவர்கள் ஆவார்கள். இத் திட்டத்திற்காக 1973–74 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்கான பயிற்சி.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் ஆண்டுதோறும் நடத்தும் தேர்வுகளில் அரிசனங்கள் மற்றும் மலைவாசிகள் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்தும்பொருட்டு, 20 பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்து, அரிசன, பழங்குடி நபர்களுக்கு 1971–72-ல் பயிற்சியளிக்கப்

1973 மார்ச் 19]

பட்டது. நடப்பு நிதியாண்டில் இப்பயிற்சி நிலையங்கள் 20-லிருந்து 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சி ஆண்டுதோறும் மூன்று திங்களுக்கு நடத்தப்படுகிறது. இப்பயிற்சியின்போது பயிற்சி பெறும் நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ. 45 உதவிப் பணமாக வழங்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தினுல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 நபர்கள் பயனடைய வாய்ப்பு உள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக 1973–74 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னேடி பயிற்சித் திட்டம்.

உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதித் தேர்வில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிக மதிப்பெண்ணும் அதற்கு அடுத்த மதிப்பெண்ணும் பெற்றுக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறும் இரண்டு அரிசன மாணவர்களுக்கு அவர்களது மேற்படிப்புக்காக இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு சிறப்பு உதவித் தொகை மாதம் ரூ. 80 வீதம் வழங்கப் படுகிறது. மேலும் அவர்களுக்குக் கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் உல்லாசப் பிரயாண வசதியும், குடிமைப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இச் சிறப்பு உதவித் தொகைக்கு எவவித வருமான உச்சவரம்போ அல்லது விடுதி களில்தான் தங்க வேண்டும் என்ற வரையறையோ கிடையாது. இத்திட்டம் 1971–72 முதல் செயல்படுகிறது. இதனுல் வருடந் தோறும் 28 அரிசன மாணவர்கள் பயனடைவர்.

இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையம்.

அனைத்திந்தியப் பணிகளான ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., மத்திய அரசுப் பணிகள் போன்ற தேர்வுகளுக்கு அரிசன மற்றும் மலைவாசி இனத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு, முன்னேடி பயிற்சி நிலையம் ஒன்று சென்னையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இதற்காக வரும் நிதி ஆண்டில் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 60 மாணவர்கள் பயிற்சி பெறலாம். 1972–73 ஆம் ஆண்டில் 40 நபர்கள் பயிற்சி பெற பயிற்சி நிலையத்தில் சேர்ந்துள்ளார்கள். இந்நிலையத்தில் தமிழ்நாடு அலுவலர்கள் அரசுப் பணிக்கான தேர்வு, ஆயுள் காப்புக் கழகத்தினரால் நடத்தப்படும் தேர்வு, ஸ்டேட் வங்கி இதர தேசீயமய மாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஆகியவற்றுல் நடத்தப்படும் பொறுக்குத் தேர்வுகள் முதலியவற்றிற்கு பயிற்சி அளிக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் முழுச் செலவையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகையால் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து வரும் மாணுக்கர்கள் இதில் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

3. சுகாதாரம், வீட்டு வசதி ஏனைய திட்டங்கள்.
வீட்டு மனைகள்.

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் வீட்டு வசதி முக்கிய மானது. வீடில்லாத எல்லா அரிசன மக்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் வழங்கி அவர்கள் வீடு கட்டி வாழ வகை செய்ய வேண்டுமென்பது அரசின் அவா. இதற்காக அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும் இடங்களில் அவர்களுக்கு மனைகளுக்காக நிலம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு

வருகிறது. இவ்வேலையையும் சேர்த்துக் கவனிக்கத் தனி வட்ட அலுவலர்கள் (தாசில்தார்) அவர்களின் கீழ் தனி வருவாய் ஆய்வாளர்கள், நில அளவையாளர்கள் முதலிய பணியாளர்கள் தேவைக்கேற்ப எல்லா மாவட்டங்களிலும் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் தேவையான நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி மனைகளாக வழங்கிப் பட்டாவும் தந்து வருகின்றனர். இத்திட்டத்திற்காக 1971–72 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 15.48 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டு ரூ. 15.00 லட்சமும், 1973–74-ஆம் ஆண்டிற்கு அதே அளவில் தொகையும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 15,000 வீட்டு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும். புறம்போக்கு நிலங்களில் அரிசன மக்கள் மிகுதியாகக் குடியேறி பல்லாண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் குடியேறியுள்ள மனைக்கட்டுகளைத் தங்களுக்கே உரிமையாக்க வேண்டுமெனக் கோரி வந்தனர். இவ்வரசு பொறுப்பேற்றதும் இக்கோரிக்கையை நன்கு ஆய்ந்து ஆட்சேபணையில்லாத புறம்போக்கு நிலங்களில் 1960 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு குடியேறி வாழ்ந்து வரும் அரிசன மக்களுக்கு அந்நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் வேறுவிதத் தடையேதுமில்லை எனில், அவற்றை அவர்களுக்கே வழங்கலாம் என அரசு ஆணை பிறப்பித்து அதை விரைந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

வீட்டு வசதி.

அரிசன மக்களுக்கு ஏராளமான வீட்டு மனைகள் வழங்கப் பெற்றும் இன்னும் அநேக மனைகள் வீடுகள் கட்டப்படாமல் காலியாக உள்ளன. ஆகவே, அதிகப்படியான மக்கள் பயன் பெற மலிவு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ரூ. 940 மதிப்புள்ள வீடுகள் கட்டப்பட்டு வந்தன. அதில் ரூ. 690 மானியமாகவும், ரூ. 250 வட்டியில்லாக் கடனாகவும் வழங்கப்பட்டது. அரிசன மக்களின் குடியிருப்புக்காக ரூ. 940-க்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டு வந்ததை மாற்றியமைத்து ரூ. 1,600-க்கு ரூ. 1,200 மானியமாகவும் ரூ. 400 கடனாகவும் மலைப்பாங்கான இடங்களில் மலைசாதியினருக்கு ரூ. 2,000-க்கு ரூ. 1,500 மானியமாகவும், ரூ. 500 கடனாகவும் கொடுத்து 1972–73 ஆம் ஆண்டு முதல் வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்திற்காக 1973–74 ஆம் நிதியாண்டில் ரூ. 9·30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்காகவும், மலைவாசிகளுக்காகவும், "தமிழ்நாடு அரிசன, மலைவாசி மக்கள் வீட்டு வசதிக் கழகம்" நிறுவ கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்துவதற்காக அரசு ஆணை விரைவில் பிறப்பிக்கப்பட உள்ளது. இக்கழகம் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் முதலிய வசதிகள் பெறும். அரிசனங்களுக்காக வழங்கப்பட்ட வீட்டு மனைகள் யாவற்றிலும் 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் வீடுகள் கட்டுவதுதான அரசின் நோக்கமாகும். இதன் அடிப்படையில், முதல் கட்டமாக 1973–74ஆம் ஆண்டில் 10,000 வீடுகள் கட்டப்படும். இதைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளார்கள். காந்தியடிகள் தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடத்திய புனிதப் போரில் பங்கு பெற்ற தமிழ்நாட்டு வீராங்கனை வள்ளியம்மையின் தியாகத்தையும், பண்பையும் நினைவூட்டும் வகையில் தில்லையாடியில் அவ்வம்மையாரின் பெயரில் ஓர் அரிசனக் குடியிருப்பு அரசு அமைத்துள்ளது. அங்கு அரிசனங்களும் மற்ற

இனத்தார்களும் வாழ்வதற்குத் தேவையான வீடு, குடிநீர், தெருக்கள், மருத்துவ மனை, உயர்நிலைப் பள்ளி, உண்டுறை இல்லம் முதலிய வசதிகள் யாவும் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

துப்புறவுப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டங்கள்.

நகர், உள்ளாட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிந்து வரும் துப்புறவுத் தொழிலாளர்களின் நிலையை உணர்ந்து அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவும், அரசு தனித் திட்டங்கள் வகுத்துச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73. 1973–74-ம் ஆண்டிலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 8 லட்சம் செலவழிக்கப்படும்.

துப்புறவுப் பணி செய்யும்போது அவர்கள் உபயோகிக்க தட்டுகளும், கரண்டிகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. கழிவுப் பொருள்களைத் தலையிலோ, கையிலோ ஏந்திச் செல்லும் முறையை அறவே ஒழிக்கத் தள்ளு வண்டிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73-ம் ஆண்டில் ரூ. 2 லட்சம் செலவழிக்கப்படும். இதே தொகை 1973–74-க்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர்க் கிணறுகள்.

அரிசன, மலைவாசி மக்களுக்குச் சுத்தமான நல்ல குடிநீர் வசதியை செய்து தரும்பொருட்டு அவர்கள் வாழும் குடியிருப்புகளில் குடிநீர்க் கிணறுகள் தோண்டப்படுகின்றன. ஒரு கிணறுக்காகும் செலவு ரூ. 3,000 முதல் ரூ. 5,000 ஆகும். இத்திட்டத்தின்கீழ்த் தோண்டப் பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	தோண்டப்பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கை.	
	அரிசன மக்களுக்கு.	மலைவாசி மக்களுக்கு.
(1)	(2)	(3)
1969–70	337	37
1970–71	372	30
1971–72	666	68
1972–73	419	42
1973–74 (மதிப்பீடு)	360	44

அரிசன குடியிருப்புகளில் குடிநீர் வசதிக்காக வழக்கமாக ஒதுக்கும் ரூ. 8·50 லட்சத்துக்குமேல் 1971–72-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ரூ. 8·75 லட்சமும் 1972–73-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ரூ. 9·50 லட்சமும் 1973–74-ல் ரூ. 11·69 லட்சமும் அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இப்படித் தனிக் கவனம் செலுத்தி அரிசன குடியிருப்புகளில் வசதிகளைப் பெருக்குவதன் நோக்கம் குடிநீர் வசதி இல்லாக் குடியிருப்பு எதுவுமே இல்லை என்ற நிலையை விரைவில் எய்த வேண்டுமென்பதே ஆகும்.

மின் வசதி.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கும், மலைவாசி மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கும் மின் இணைப்பு வசதிகள் செய்து தருவது தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. எல்லாக் குடியிருப்புகளுக்கும் மின் இணைப்பு வசதி விரைவில் செய்து தர வேண்டும் என்று அரசு கருதி அதற்கான செயல்முறையை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காகக் கிராமத்தில் மின் இணைப்பு வசதி இருந்தால்தான் அரிசன குடியிருப்புக்கு மின் இணைப்பு வசதி செய்யலாம் என்றிருந்த நிபந்தனையை இவ்வரசு நீக்கிவிட்டது. ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 3 லட்சமாக வழங்கப்பட்டு வந்தத் தொகையைத் தேவைக்கேற்ப ரூ. 40 லட்சமாக கூடுதலாக்கி வந்துள்ளது இவ்வரசு. அண்மையில் அரிசன காலனி தெருக்களில் உள்ள தெரு மின்சார விளக்குகளுக்கான கட்டணத்தையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்துள்ளது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இதற்காகவும், மின்சாரக் கட்டணத்திற்காகவும் வழங்கப்பட்டத் தொகைகள் பற்றிக் கீழே தந்துள்ள விவரங்களிலிருந்து மின் இணைப்பு செய்து தருவதில் அரசின் அக்கறையும் தீவிரமும் தெளிவாகும் :—

ஆண்டு.	செலவான தொகை. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1967–68	5·07
1968–69	5·67
1969–70	9·15
1970–71	20·03
	(மின்சாரக் கட்டணத்திற்கான செலவுகள் உட்பட.)
1971–72	40·05
1972–73 (திருத்திய மதிப்பீடு)	40·00
1973–74 (நிதி ஒதுக்கீடு)	70·00

1973 மார்ச் 19]

1970–71-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் 6,466 குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதிகள் செய்து தரப்பட்டன. 1971–72-ம் ஆண்டு 4,599 குடியிருப்புகளுக்கு மின்வசதி செய்யப்பட்டது. மொத்தமுள்ள 20,235 அரிசனக் குடியிருப்புகள் அனைத்திற்கும் விரைவில் இவ் வசதி செய்துதர ஒரு படிக்கிரமத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 1973–74-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் இத் திட்டம் பூர்த்தியாகி மின்வசதி இல்லாக் குடியிருப்பு எதுவுமே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்ற நிலையை எட்டும்.

மருத்துவம்.

மலைப் பகுதிகளிலும் காட்டுப் பகுதிகளிலும் மலைவாசிகள் ஆங்காங்கே சிதறிய குடியிருப்புகளில் இருந்து வாழ்கின்றனர். தக்க போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலும், மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளதாலும் மற்றச் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளாலும் தேவையான மருத்துவ வசதிகளைப் பெற இவர்களுக்கு இயலாமற் போகின்றது. ஆகவே, அவர்களது இருப்பிடங்களுக்கே சென்று வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளை இலவசமாக வழங்க அரசு வகை செய்துள்ளது. இது நடமாடும் மருத்துவ உந்துகள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு நல்ல பலனைத் தந்துள்ளது. வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, மதுரை மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்த இத்திட்டம் 1969–70-ல் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் துவக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றது. திருநெல்வேலி, கன்யாகுமரி மாவட்டங்களிலும் இம்மாதிரி நடமாடும் மருத்துவ உந்துகள் ஏற்படுத்த ஆணையிடப்பட்டுத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

சமுதாயக் கூடங்கள்.

திருமணங்கள், கூட்டங்கள் மற்றும் இதர நிகழ்ச்சிகள் அரிசன குடியிருப்புகளில் சிறப்பாக நடைபெற சமுதாயக் கூடங்கள் (திருமணக் கூடங்கள்) வருடத்திற்கு ஐந்து வீதம் 1971–72-ம் ஆண்டு முதல் கட்ட அரசு ஆணைப் பிறப்பித்துள்ளது. ஒவ்வொரு சமுதாயக் கூடமும் ரூ. 10,500 செலவில் கட்டப்படுகிறது. 1972–73-ம் ஆண்டு கீழ்குறிப்பிட்டுள்ள ஐந்து இடங்களில் சமுதாயக் கூடங்கள் கட்ட அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது :—

கிராமத்தின் பெயர். (1)	மாவட்டம். (2)
1. வடக்கலூர்	கோயம்புத்தூர்.
2. செங்கோடாப்பட்டி	இராமநாதபுரம்.
3. சித்தலாங்குடி	மதுரை.
4. திருமுடிவாக்கம்	செங்கற்பட்டு.
5. வளவனூர்	தென்னுற்காடு.

[1973 மார்ச் 19

தீண்டாமை ஒழிப்பு.

தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தவும், இச்சட்டத்தின்கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்யவும், வட்ட, மாவட்ட, மாநில நிலைகளில் அரிசன நல வாரியங்களை நிறுவ அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மேலும், கிராமப்புறத்திலுள்ள அரிசனங்கள் மற்ற இனத்தவர்களின் வன்முறைகளுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகாவண்ணம் பாதுகாக்கும் பொருட்டு "நடமாடும் காவல்படைகளை" அரசு நிறுவியுள்ளது. 1972-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப்படைகள் முதலில் கோவை, மதுரை, தென் ஆற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களில் இயங்கிச் செயல்படுகிறது.

மக்களிடையே திரைப்படம் மூலமாக ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தி தீண்டாமையைத் தீவிரமாக நீக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு இதற்கென தனியாக 20 நிமிட நேரம் கொண்ட ஒரு திரைப்படம் எடுக்க தீர்மானித்துள்ளது.

உயர்மட்டக் குழு.

அரசு நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட பலவகை அலுவலகங்களில் பணியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகையில் அரிசனங்களுக்கும், மலைவாசிகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் நிர்ணய சதவீத இடங்கள் நிரப்பப்படுகின்றதா என்பதை ஆராய "உயர் ஆணைக்குழு" என்ற அமைப்பு இயங்கி வந்தது. இதில் இன்னும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தும் வகையிலும், மேலும் உயர் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் ஈடுபடும் வகையிலும் இந்த அமைப்பை மாற்றி முதலமைச்சரைத் தலைவராகவும், அரிசன நல அமைச்சரைத் துணைத் தலைவராகவும் கொண்ட "உயர் மட்டக் குழு" வாக 1969–70-ல் இவ்வரசு அமைத்தது. இக்குழு அரிசன மலைவாசி மக்கள் பெருமளவில் அரசுப் பதவிகளில் இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவதில் ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

இவ்வரசு சிறப்பான கல்வி, பொருளாதாரத்தில் சீரிய முன்னேற்றம் குறிப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகிய நல்வாழ்வுக் கொள்கைகளுக்காக ஆண்டுதோறும் பற்பல புதிய திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தி பல இலட்சங்களைக் கூடுதலாகச் செலவழித்துப் பாடுபட்டு வருகின்றது.

இவற்றைக் கூறி, இத்துறையின் மானியக் கோரிக்கையை இம் மன்றம் ஏற்றிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

விவரப்பட்டிகள் 1 முதல் 8 வரை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 19

விவரப்

அரிசண நலத்துறை வரவு

1973–74.

(ரூபாய்

திட்டங்களின் விபரங்கள்.	திட்டத்திலுள்ள		
	மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டம்.		மத்திய உதவித்
	அரிசனங்கள்.	மலை வாசிகள்.	அரிசனங்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 நிர்வாகம்	..	..	..
2 மூன்று வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சத்துணவுத் திட்டம்.	..	..	..
3 கல்வி—			
படிப்பு உதவித் தொகை	36·11	1·01	37·50
பள்ளிகள்	..	..	..
நண்பகல் உணவு	..	..	7·73
சீருடைகள்	..	..	7·53
பள்ளிச் சாதனங்கள்	..	..	4·00
பள்ளிக் கட்டிடங்கள்	..	..	6·83 **6·00
புத்தகங்களும் பலகைகளும் வழங்குதல் ..	..	..	6·10
ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்	..	..	1·50
கூடுதல் ஆசிரியர்கள் நியமனம்	..	..	17·78
சுற்றுலா	..	..	..
பரிசுப் பொருட்கள்	..	..	..
மாணக்கர் இல்லங்கள் கட்டுதல்	1·30 **1·00	0·77	4·53 ** 3·00
மாணக்கர் இல்லங்கள் பராமரிப்பு	..	..	33·00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 1.

செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.

லட்சங்களில்.)

இனங்கள்.	திட்டத்திலில்லாத இனங்கள்.				
அரசின் திட்டம்.	திட்டத்திலில்லாத இனங்கள்.		மொத்தம்.		ஆக மொத்தம்.
மலை வாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலை வாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலை வாசிகள்.	
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
..	..	..	..	..	53·50
..	..	..	..	..	..
0·17	126·30 *1·00	0·11	200·91	1·29	202·20
3·75	105·44	6·26	105·44	10·01	115·45
..	28·80	..	36·53	..	36·53
..	13·50	..	21·03	..	21·03
0·40	..	..	4·00	0·40	4·40
0·61	3·00	..	15·83	0·61	16·44
..	..	..	6·10	..	6·10
1·00	..	..	1·50	1·00	2·50
0·98	..	0·09	17·78	1·07	18·85
0·01	..	..	..	0·01	0·01
..	0·35	..	0·35	..	0·35
1·50	..	..	9·83	2·27	12·10
2·53	86·13	10·12	119·13	12·65	131·78

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
வாய்மையே வெல்லும்

(1)	(2)	(3)	(4)
3. கல்வி—தொடர்ச்சி.			
பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்	..	..	0·62
தனியார் விடுதிகளுக்கு மானியம்	..	..	..
இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையம்.	3·00	..	..
மற்ற கல்வித் திட்டங்கள்—			
தொழிற் பயிற்சிக்கான ஈட்டுத் தொகை ..	..	..	..
சீருந்து ஓட்டுநர் பயிற்சி	..	..	0·20
முன்னோடிப் பயிற்சித் திட்டம்	..	..	0·71
பட்டயக்கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி ..	..	..	0·15
தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து பயிலத் திட்டம்.	..	..	2·00
திறமையான மாணவ மாணவிகளுக்கு தனிப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.	..	..	..
3. கல்வி மொத்தம் ..	41·41	1·78	139·18
4. பொருளாதார முன்னேற்றம்—			
வேளாண்மை	..	..	9·00
கூட்டுறவு	2·00	3·00	..
பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	..	..	4·00 ** 4·00
நிலக்குடியேற்ற சங்கங்கள்	..	..	0·21
குடிசைத் தொழில்	..	..	..
உற்பத்தி பயிற்சி பணி நிலையங்கள் .	..	..	0·43
தொழிற் கருவிகள் வழங்குதல் ..	..	..	2·00
தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் கழகத்தின் தேர்வு வாய்ப்புக்கான பயிற்சி.	2·25	..	..
தோட்டக்கலை	..	..	..
தொழில் கடன்கள்	..	..	10·00
4. பொருளாதார முன்னேற்றம் மொத்தம்	4·25	3·00	29·64

1973 மார்ச் 19]

(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
0·06	0·40	..	1·02	0·06	1·08
..	5·13	0·11	5·13	0·11	5·24
..	..	..	3·00	..	3·00
..	13·94	..	13·94	..	13·94
0·10	..	..	0·20	0·10	0·30
..	..	..	0·71	..	0·71
..	..	..	0·15	..	0·15
..	1·00	..	3·00	..	3·00
..	1·00	..	1·00	..	1·00
11·11	385·99	16·69	566·58	29·58	596·16
3·00	..	..	9·00	3·00	12·00
..	..	..	2·00	3·00	5·00
..	..	..	8·00	..	8·00
..	..	..	0·21	..	0·21
..	2·58	0·38	2·58	0·38	2·96
1·20	..	..	0·43	1·20	1·63
0·50	..	..	2·00	0·50	2·50
..	..	..	2·25	..	2·25
..	..	1·09	..	1·09	1·09
..	..	..	10·00	..	10·00
4·70	2·58	1·47	36·47	9·17	45·64

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)	(2)	(3)	(4)
5. சுகாதாரம்—வீட்டு வசதி, ஏனைய திட்டங்கள்—			
வீட்டு வசதி	..	..	3·75 * 1·25
வீட்டு மனைகள்	..	..	15·00
துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டங்கள்.	10·00	..	..
பொதுச் சுகாதாரம் ..	..	..	..
குடிநீர் இணறுகள் ..	..	..	18·00
மருத்துவம் ..	..	..	1·44
மின்வசதி ..	..	..	..
சாலைகள் ..	..	..	..
ஆக்கப் பணிகள் பரப்புதல் ..	..	..	..
தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு பரிசுகள்.	..	..	..
துப்புரவான குடியிருப்புகளுக்கு பரிசுகள் ..	..	..	..
சமுதாய நிலையங்கள் ..	..	..	..
முன்மாதிரி கிராமம் ..	..	..	..
பலவகை ..	..	..	..
கலப்புத் திருமணங்கள் ..	..	..	0·35
5. சுகாதாரம், வீட்டு வசதி ஏனைய திட்டங்கள் மொத்தம்.	10·00	..	39·79
ஆக மொத்தம் ..	55·66	4·78	208·61

	(ரூ. லட்சத்தில்.)
* வருவாய்க் கணக்கீடு ..	816·35
** மூலதனக் கணக்கில் ..	14·53
† கடன் கணக்கில் ..	17·65
ஆக மொத்தம் ..	848·53

(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
3·00 1·00	0·30	..	5·30	4·00	9·30
..	† 0·10	..	15·10	..	15·10
..	..	..	10·00	..	10·00
..	20·00	..	20·00	..	20·00
2·19	..	..	18·00	2·19	20·19
1·52	0·02	0·30	1·46	1·82	3·28
..	70·00	..	70·00	..	70·00
2·10	..	..	..	2·10	2·10
..	0·24	..	0·24	..	0·24
..	0·20	..	0·20	..	0·20
..	0·30	..	0·30	..	0·30
..	2·10	..	2·10	..	2·10
0·07	..	..	..	0·07	0·07
..	..	..	..	..	..
..	..	..	0·35	..	0·35
9·88	93·26	0·30	143·05	10·18	153·23
25·69	481·83	18·46	746·10	48·93	848·53

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப்

அரிசன

அரிசன

வரிசை எண்ணும் மாவட்டமும்.	தொடக்கப் பள்ளிகள்.		
	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர் கள்.	மாணவியர் கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. சென்னை	5	2,042	1,918
2. செங்கற்பட்டு	97	7,910	7,959
3. தென் ஆற்காடு	167	8,912	7,307
4. வட ஆற்காடு	147	9,798	8,908
5. தஞ்சாவூர்	147	7,774	6,440
6. திருச்சிராப்பள்ளி	110	6,376	6,638
7. இராமநாதபுரம்	13	833	696
8. மதுரை	11	901	293
9. சேலம்	7	464	386
10. தர்மபுரி	3	172	167
11. கோயம்புத்தூர்	16	781	582
12. நீலகிரி	1	114	95
13. திருநெல்வேலி	16	891	815
14. கன்னியாகுமரி	..	..	..
மொத்தம் ..	740	46,968	42,204

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 2.

நலத்துறை.

நலப் பள்ளிகள்.

மொத்தம்.	நடுநிலைப் பள்ளிகள். பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
3,960	1	..	75	75
15,869	21	3,579	2,068	5,647
16,219	8	977	674	1,651
18,706	5	1,078	863	1,941
14 ,214	7	891	909	1,800
13,014	25	4 ,492	3,831	8,323
1,529	3	519	366	885
1,944	8	1,673	623	2,299
850	3	648	515	1,163
339	2	357	266	623
1,363	2	420	430	850
209	2	232	164	396
1,706	1	85	38	123
..	..	..	..	..
89,172	88	14,951	10,825	25,776

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 19

வரிசை எண்ணும், மாவட்டமும்.	உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.		
	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர் கள்.	மாணவி யர்கள்.
	(10)	(11)	(12)
1. சென்னை	1	717	508
2. செங்கற்பட்டு	2	1,687	949
3. தென் ஆற்காடு	4	1,708	1,024
4. வட ஆற்காடு	..	..	..
5. தஞ்சாவூர்	2	231	159
6. திருச்சிராப்பள்ளி	2	160	56
7. இராமநாதபுரம்	..	..	..
8. மதுரை	..	..	..
9. சேலம்	..	..	..
10. தர்மபுரி	..	..	..
11. கோயம்புத்தூர்	..	..	..
12. நீலகிரி	..	..	..
13 திருநெல்வேலி	..	..	..
14. கன்னியாகுமரி	..	..	..
மொத்தம் ..	11	4,503	2,696

' 839 அரிசன நலப் பள்ளிகளைத் தவிர கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 9 இரவுப்

1973 மார்ச் 19]

மொத்தம்.	மொத்தம்.				கட்டிடங்கள்.	
மொத்தம்.	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்	வாடகை கட்டிடங்களில் உள்ளவை.	அரசாங்க கட்டிடங்களில் உள்ளவை.
(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)
1,225	7	2,759	2,501	5,260	2	5
2,636	120	13,176	10,976	24,152	..	120
2,732	179	11,597	9,005	20,602	15	164
..	152	10,876	9,771	20,647	18	134
390	156	8,896	7,508	16,404	47	109
216	137	11,028	10,525	21,553	42	95
..	16	1,352	1,062	2,414	..	16
..	19	2,574	919	3,493	..	19
..	10	1,112	901	2,013	..	10
..	5	529	433	962	..	18
..	18	1,201	1,012	2,213	..	5
..	3	346	239	585	..	3
..	17	976	873	1,849	1	16
..	..	..	..	..	..	..
7,199	* 839	66,422	55,725	1,22,147	125	714

பள்ளிகளும், 1 திண்ணைப் பள்ளியும் அரிசனங்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன.

[1973 மார்ச் 19

விவரப்

அரிசன

மலைவாசி மாணவ

வரிசை எண்ணும், மாவட்டமும்.	உறைவிடப் பள்ளிகள். ஆரம்பப்பள்ளிகள். பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	உறைவிடப் பள்ளிகள். ஆரம்பப்பள்ளிகள். பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.	உயர்தர ஆரம்பப்பள்ளிகள். பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	உயர்தர ஆரம்பப்பள்ளிகள். பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. செங்கற்பட்டு	..	..	..	..
2. கோயம்புத்தூர்	16	672	2	171
3. கன்னியாகுமரி	2	120	1	75
4. மதுரை	1	40	1	40
5. வட ஆற்காடு	2	100	..	..
6. இராமநாதபுரம்	1	20	..	..
7. சேலம்	10	730	..	..
8. தென் ஆற்காடு	2	325	..	..
9. நீலகிரி	20	1,270	2	201
10. திருச்சிராப்பள்ளி	10	430	..	..
11. திருநெல்வேலி	1	66	..	..
மொத்தம் ..	65	3,773	6	487

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 3.

நலத்துறை.

மாணவியர்களுக்கான பள்ளிகள்.

உறைவிட வசதி இல்லாத பள்ளிகள்.				மொத்தப் பள்ளிகள் எண்ணிக்கை.	மொத்தப் பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.
உயர் நிலைப்பள்ளிகள்.					
பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில் வோரின் எண்ணிக்கை.	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில் வோரின். எண்ணிக்கை.		
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	18	843
..	..	..	..	3	195
..	..	2	85	4	165
..	..	..	..	2	100
..	..	..	..	1	20
1	120	..	..	11	850
..	..	..	..	2	325
..	..	..	..	22	1,471
..	..	..	..	10	430
..	..	..	..	1	66
1	120	2	85	74	4,465

[1973 மார்ச் 19

விவரப்

அரிசன

அரிசன மாணுக்கர்

வரிசை எண்ணும் மாவட்டமும்.	உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கான விடுதிகள்.			
	மாணவர்களுக்கானவை.		மாணவியர்களுக்கானவை.	
	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர் களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர் களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 சென்னை	3	270	4	340
2 செங்கல்பட்டு	31	1,722	10	402
3 வட ஆற்காடு	17	1,061	10	517
4 தென் ஆற்காடு	33	2,811	14	1,005
5 தஞ்சாவூர்	29	1,381	13	645
6 திருச்சிராப்பள்ளி	42	3,771	11	899
7 மதுரை	33	2,305	18	1,275
8 இராமநாதபுரம்	47	3,245	12	797
9 திருநெல்வேலி	34	1,968	20	875
10 கன்னியாகுமரி	4	225	3	125
11 சேலம்	23	1,084	11	502
12 தர்மபுரி	15	600	4	140
13 கோயம்புத்தூர்	16	1,034	11	539
14 நீலகிரி	9	570	3	245
மொத்தம் ..	336	22,047	144	8,306

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 4.

நலத்துறை.

இல்லங்கள்.

கல்லூரி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள்.				தொழிற்பயிற்சி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள்.		ஆக மொத்தம்.	
மாணவர்களுக் கானவை.		மாணவியர்களுக் கானவை.					
விடுதி களின் எண்ணிக்கை.	மாண வர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதி களின் எண்ணிக்கை.	மாணவி யர்களின் எண் ணிக்கை.	விடுதி களின் எண் ணிக்கை.	மாணவர் களின் எண் ணிக்கை.	விடுதி களின் எண் ணிக்கை.	மாணவ மாணவியர் களின் எண் ணிக்கை.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
3	700	1	30	2	250	13	1,590
1	50	..	..	..	..	42	2,174
1	50	..	..	..	..	28	1,628
1	50	..	..	..	..	48	3,866
2	125	..	..	..	..	44	2,151
2	100	..	..	1	55	56	4,825
1	50	..	..	2	118	54	3,748
1	50	..	..	..	..	60	4,092
2	100	..	..	..	..	56	2,943
1	30	..	..	1	40	9	420
2	170	1	50	..	..	357	1,806
1	100	..	..	..	..	20	840
1	50	..	..	1	40	29	1,663
..	..	..	..	..	..	12	815
19	1,625	2	80	7	503	508	32,561

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப்

அரிசன

மலைவாசி மாணவ

மாவட்டம்.	உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள்.			
	மாணவர்கள்.		மாணவியர்கள்.	
	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 வடஆற்காடு	..	..	..	..
2 செங்கல்பட்டு	..	..	..	..
3 கோயம்புத்தூர்	..	..	..	..
4 மதுரை	..	..	..	..
5 திருச்சிராப்பள்ளி	1	50	1	35
6 சேலம்	..	..	1	50
7 கன்னியாகுமரி	..	..	..	..
மொத்தம் ..	1	50	2	85

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 5.

நலத்துறை.

மாணவியர்களுக்கான விடுதிகள்.

ஏனைய விடுதிகள். மாணவர்கள். விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்கள். விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை.	மொத்தம். விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2	75	..	..	2	75	..	75
1	50	..	..	1	50	..	50
2	115	..	..	2	115	..	115
2	110	..	..	2	110	..	110
..	..	1	30	3	115	..	115
1	40	1	25	3	40	75	115
..	..	1	40	1	..	40	40
8	390	3	95	14	505	115	620

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 19

விவரப்

அரிசன

இல்லக்

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.
(1)
1 சென்னை ..
2 செங்கல்பட்டு ..
3 வடஆர்க்காடு ..
4 தென்ஆர்க்காடு ..
5 தஞ்சாவூர் ..
6 திருச்சிராப்பள்ளி ..
7 மதுரை ..
8 இராமநாதபுரம் ..
9 திருநெல்வேலி ..
10 கன்னியாகுமரி ..
11 சேலம் ..
12 தருமபுரி ..
13 கோயம்புத்தூர் ..
14 நீலகிரி ..
மொத்தம் ..

விடுதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை ..	522
வாடகைக் கட்டடத்திலுள்ளவைகளின் எண்ணிக்கை ..	456
அரசாங்க கட்டடத்திலுள்ளவைகளின் எண்ணிக்கை ..	66

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

பட்டி 6.

நலத்துறை.

கட்டடங்கள்.

அரிசன நல இல்லங்கள்.

வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை.		அரசாங்க கட்டடத்தில் உள்ளவை.		மலைவாசி மாணுக்கர் இல்லங்கள்.	
மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	வாடகை கட்டிடத்தில் உள்ளவை.	அரசாங்கக் கட்டிடத்தில் உள்ளவை.
(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
5	5	3	..	..	..
28	10	4	..	1	..
15	10	8	..	1	1
31	13	3	1	..	..
28	9	8	4	..	..
40	9	5	2	..	3
35	18	1	..	..	2
45	11	1	1	..	..
34	18	2	2	..	..
3	8	3	..	1	..
21	10	4	2	1	2
14	4	2	..	..	..
13	9	5	2	..	2
9	2	..	1	..	..
321	131	41	15	4	10

[1973 மார்ச் 19

விவரப் பட்டி 7.

அரிசன நலத் துறை

மானியம் பெற ஏற்புப் பெற்ற தனியார் விடுதிகளின் பட்டியல்.

சென்னை நகரம்.

1. நகர மகளிர் இல்லம், சென்னை-31.
2. ராவ்சாகிப் டி. ஆர். எஸ். பிள்ளை மகளிர் இல்லம், சென்னை-5.
3. சென்னபுரி அன்னதான சமாஜம், சென்னை-3.
4. ஏ. டி. எஸ். எஸ். மாணவர் விடுதி, சென்னை-21.
5. ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் விடுதி, சென்னை-4.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

6. பர்வதராஜகுலம் ஏழை மாணவர் விடுதி, காட்டுமன்னார்கோயில்.
7. சேவக சங்க மாணவர் விடுதி, திருக்கோயிலூர்.
8. நேருஜி அரிசன விடுதி, உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
9. சகஜானந்தா அரிசன விடுதி, குருஞ்சிப்பாடி.
10. விக்டரி மெமோரியல் விடுதி, விருத்தாசலம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

11. திரு. டபிள்யூ. டி. மாசிலாமணி முதலியார் குழந்தைகள் விடுதி, வாலாஜாபாத்.
12. வள்ளுவர் குருகுலம், தாம்பரம்.
13. குருகுலம் உணவு விடுதி, மதுராந்தகம்.
14. ராமகிருஷ்ண மிஷன் விடுதி, பல்லியன்கரனை.
15. புனித மேரி மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி உணவு விடுதி, செங்கற்பட்டு.

வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

16. காந்தி மிஷன் குழந்தைகள் விடுதி, வாலாஜா.
17. ஆர். எஸ். எஸ். விடுதி, ராணிப்பேட்டை.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

18. டி. எஸ். இராமன், சரோஜினிதேவி விடுதி, கோபி.
19. பி. எஸ். ஜி. கங்கா நாயுடு நினைவு விடுதி, பீளமேடு.

1973 மார்ச் 19]

நீலகிரி மாவட்டம்.

20. புனித மேரி மகளிர் விடுதி, கோட்டகிரி.
21. திரு சற்குரு மாணவர் விடுதி, குன்னூர்.
22. சி. எஸ். ஐ. கெல் மெமோரியல் மகளிர் விடுதி.
23. தக்கர்பாபா குருகுலம், நீர்க்காசிமெண்ட்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

24. வ. வே. சு. ஐயர் நினைவு விடுதி, சேரன்மாதேவி.
25. திரு புனித மைக்கேல் உணவு விடுதி, சுவாமிநாதபுரம்.
26. பிஷப் சார்ஜெண்ட் பயிற்சிப் பள்ளி உணவு விடுதி, பாளையங் கோட்டை.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

27. காந்திஜி விடுதி, புத்தனாம்பட்டி.
28. திருவள்ளுவர் ஆர்ப்பனேஜ், லிங்கத்தடிமேடு.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

29. கஸ்தூரிபா மகளிர் விடுதி, மானாமதுரை.
30. தக்கர்பாபா விடுதி, மானாமதுரை.
31. ராஜாஜி மாணவர் விடுதி, கமுதி.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

32. இரியாஸ் சத்திரம் விடுதி, தஞ்சாவூர்.
33 சத்திரம் உணவு விடுதி, ஒரத்தநாடு.
34. அரிசன விடுதி, வல்லம்.
35. ராஜம் விடுதி, ஒரத்தூர்.
36. அரிசன விடுதி, திருக்காட்டுப்பள்ளி.
37. மகாத்மாஜி அரிசன விடுதி, கனமங்கலம்.
38. கோகுலம் விடுதி, வெள்ளபெரம்பூர்.
39. எல். எம். சி. உணவு விடுதி, சீர்காழி.
40. கஸ்தூரிபா கன்யா குருகுலம், வேதாரண்யம்.
41. ஆர். எஸ். எஸ். விடுதி, பட்டுக்கோட்டை.
42. காந்திஜி அரிசன விடுதி, பேரளம்.

மதுரை மாவட்டம்.

43. சேவாலயா மாணவர் விடுதி, மதுரை.
44. காந்திஜி மாணவர் விடுதி, உசிலம்பட்டி.
45. கஸ்தூரிபா மகளிர் விடுதி, மேலூர்.
46. ஜவஹர் மாணவர் விடுதி, சோழவந்தான்.
47. காந்திஜி மாணவர் விடுதி, மேலூர்.
48. சாந்தி மாணவர் விடுதி, நிலக்கோட்டை.
49. விவேகானந்தர் மாணவர் விடுதி, கம்பம்.
50. பாரதி மாணவர் விடுதி, திண்டுக்கல்.
51. கஸ்தூரிபாய் மகளிர் விடுதி, திண்டுக்கல்.
52. மகாதேவ தேசாய் மாணவர் விடுதி, வத்தலக்குண்டு.
53. ஆதார விடுதி, காந்திகிராமம்.

மலைவாசிகள்.

1. ஸ்ரீ சற்குரு மாணவர் உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கூனூர் (நீலகிரி).
2. ஸ்ரீ சற்குரு மாணவிகள் உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கூனூர் (நீலகிரி).
3. ஸ்ரீ சற்குரு உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கல்லாறு (கோவை).
4. தக்கர்பாபா குருகுலம், நீர்க்காசிமண்டு (நீலகிரி).
5. பழனிமலை ஆதிவாசிகள் சேவா சங்கம், தாண்டிக்குடி (மதுரை).

அரிசனங்கள்.

6. ஆல்காட் மெமோரியல் பள்ளி, அடையாறு, சென்னை.
7. போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளி, இராஜபாளையம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 19]

விவரப் பட்டி 8.

அரிசன நலத்துறை.

தமிழ்நாட்டில் மலைவாசிகள் மக்களின் நலனுக்காக இயங்கி வரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

அ. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள்.

1. போளூர் வட்ட மலைவாசி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

2. பச்சைமலை கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

3. துனத்கடவு சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

4. பூனுச்சி சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

5. சத்தியமங்கலம் சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

6. தாலமலை சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

7. கல்ராயன்குன்று மலைவாசி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், தென்னாற் காடு மாவட்டம்.

ஆ. வனத் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

1. சென்பகத்தோப்பு மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

2. சர்க்கரபதி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

3. தலிஞ்சி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

4. புதூர் நாடு வனத் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

5. தங்கமரபடா மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நீலகிரி மாவட்டம்.

6. மசினகுடி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நீலகிரி மாவட்டம்.

7. பீஞ்சிமடை தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

[1973 மார்ச் 19

இ. பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

1. பேச்சிப்பாறை பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

2. அகத்தியர் பொதிகை மலை ஆதிவாசிகள் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

3. தோடர்கள் கூட்டுறவு பலநோக்கு ஊரக வரவுச் சங்கம், வன்லாக் டவுன், நீலகிரி மாவட்டம்.

4. வெள்ளக்கடை பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

5. வளவந்தி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

6. வளவந்தி நாடு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS